

ኢስተርኔዮ

መጽሐፍ ቅዱስ ፪

7 ጥሪ 2022

ትሕዝቶ አርእስታት

ቃል አሰናዳኢ	1
ብሥራት ልደት	2
መንፈስካዮ ዝደሊ	6
ታሪኽ ቤተ-ክርስቲያን	9
ዓስቢ በለዓም	15
ክርስቲያናዊ ቤተ-ሰብ	22
ሾብዓተ ልማዳት መንፈሳዊ ሕይወት	29
ጥምቀት ሕፃናት ብትምህርቲ ኦርቶዶክስ	32

እዚ መጽሔት ብግዱሳት አገልገልቲ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን ዝዳሎ ኢዩ። አብዚ መጽሔት'ዚ ብሥነ-ጽሑፍ ክሳተፍ ዝደሊ እንተ ኣሎ ኮይኑውን እቲ ዕድል ርሕው ኢዩ። ንዝህልወኩም ሕቶ ይኹን ርእይቶ ወይ እውን ናብ አንብብቲ ክዝርጋሕ እትደልይዎ መንፈሳዊ ጽሑፍ፣ በዚ ዝስዕብ ናይ ኢ-መይል አድራሻና ምስ ትጽሕፉልና ከም ኣድላይነቱ ከነቕርቦ ኢና።

ኢ-መይል አድራሻና :- astereyo.magazine@gmail.com

ቃል አሰናዳኢ

እዚ ዘለናዮ ቅንያት ዘመነ አስተርጓሚ፡ በዓላት ልደትን ጥምቀትን ናይ ጉይታና እንዝኸረሎ እዋናት ኢዩ። እዚ ቅንያት ብፍሉይ ነቲ ኣብ ዝኃለፈ ዓመት ከምዚ እዋን ዝተመነናዮ ኩሉ፡ ብምልኣት ኩነ ብኸፊል ብምሃብን ምኽላእን ኣባና ፍቕርን ምሕረቱን ኣዕዚዞ ዝገለጸ እግዚአብሔር፤ ክሳብ እዛ ሰዓት እዚአ ስለ ዝዓቀበናን ዘጽንፋናን እንመስግነሉን ሓዲስ ምንዮትና ኣብ ምሕረቱ ተወኪልና እንቕርብሉን ቅንያት ኢዩ። ነቲ ካብቲ ቀዳማይ ፍጥረት ዝኸነ ኣዳም ጀሚሩ ክሳብ ናይ መወዳእታ ነብያት ብሉይ ፡ብሃንቀውታ ዝጸበይዎ ዝነበሩ ምዱብ እዋን ምድኃን፡ ጉይታና ካብ ብፅዕቲ ኣዴና ቅድስት ድንግል ማርያም ሥጋና ወሲዱ ምሳና ብምውግኃድ፤ ኣብ መብልጺ ማል ዝተወልደሉ በዓል ቅዱስ ልደት እንዝኸረሎ ቅንያት ስለ ዝኸነ፡ እዚ ቅንያት ሕልፊ ካልኣት እዋናት፡ ብዛዕባ ፍቕርን ምሕረትን ተበጃውነትን ኣምላኽ እነስተንትነሉን፡ ጉይታ ኣብ ልብና ክውለድ ሃረር እንብለሉን ብሩኽ ቅንያት ኢዩ።

ፍቕር እግዚአብሔር ኣብ ደቂ-ሰባት ካብ ፈለግ ክንፍጠር ከሎና፡ ምሕረቱ ኸኣ ካብቲ ብኃጢአት ወዲቕና ካብ ገጹ ዝሃደምናሉ እዋን ኢዩ ዝጅምር። ኣምላኽ ንሰብ ብመልክዑ ካብ ሓመድ ወሲዱ፤ እስትንፋሱ ሂቡ ብጽባቕ ምስ ፈጠሮ፡ ውድቀት ናይ ደቂ-ሰባት ነቲ ኣምላኽ ኣባና ዘሎዎ ፍቕር ኣይቀየሮን። ንሰብ ሓንሳብ ምስ ኣፍቀሮ፡ ድኅሪኡ ፍቕር ኣይቀነሰን። ድኅሪ ውድቀቱ እውን ካብ ውድቀቱ ኣልጺሎ ዳግማይ ከልዕሎን ከሕድሶን ደኣ ፈተውምበር፡ ሙውት ኮይኑ ክቕጽል ኣይኃደጎን። እግዚአብሔር፤ ማዕረጎቲ ፈቓር ምዃኑ ካብኡ ብዘይፍለ ድማ መሓሪ ኢዩ። ደቂ-ሰባት፤ ካብ መጀመርታ እዋን ጀሚረን፤ ምሕረትን ፍቕርን እግዚአብሔር ስለ ዘይተፈለየኣም፡ ማዕሪ እቲ ዝገብርዎ ኃጢአት ከይቀጽዎ ንንስሓ ዝኸውን ጊዜ ሂቡ ብድኃን ዘንብሮም ዘሎ።

“ግናኸ እቲ ብምሕረት ሃብታም ዝኸነ ኣምላኽ ምእንቲ እታ ብእኣ ዘፍቀረና ዓባይ ፍቕር፡ ንሕና፡ ብበደልና ምወታት ከሎናስ፡ ምስ ክርስቶስ ሕያዋን ገበረና፡ብጸጋ ኢኹም ዝደኃንኩም።” (ኤፌ 2፡ 4-5)

እምበኣር ፡ብምኽንያት እዘን ነሕልፈን ዘሎና ቅንያት በዓላት ልደትን ጥምቀትን፡ እቲ ናይ ልባትና ንጉሥ ዝኸነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከምቲ ብሥጋ ካብ ድንግል ዝተወልደ ኣብ ልባትና ክውለድ፤ ከምኡ እውን ኣብ ማየ ዮርዳኖስ ሰማያዊ ምሥጢርን ኣምላኽነቱን ዝገለጸ ኸኣ፤ መንፈሳዊ ኃይሉን ጥበቡን ክገልጸልና እናተመነና፤ እዛ አስተርጓሚ ኢልና ዝሰመናዎ መጽሔትና፡ ኣብ ዝኸሪ እዞም ዓባይቲ በዓላት ምርኩስ ገይርና ብረድኤት መንፈስ ቅዱስ ተደጊፍና፡ ምስዚ ቅንያት ብዝሰነ ዛዕባታት መሪጽና ብምድላው፡ ክንዝርግብ መሪጽና ኣሎና። ወርኃትና ዝኸሪ ልደትን ጥምቀትን ብምጃኑ፡ ርሑስ ቅንያት ዝኸሪ በዓል ቅዱስ ልደትን ጥምቀትን እናበልና፡ ኣዳለውቲ ናይዚ ዕዮ፡ ንብሥራት ልደትን ነቲ ናይ ክርስትያን ልደት ዝኸነ ጥምቕት ሕፃናትን መእተውን መዛዘምን ዛዕባና ጌርና፡ ኣገዳስነት ናይቲ ኣብ እዋን ጥምቀት ብማይ ዝወልደና መንፈስ ቅዱስ ኣብ ሕይወትና ተንኪፍና፡ ንክርስትያናዊ ቤተ-ሰብን ኣገልግሎትን ልማዳት መንፈሳዊ ህይወትን እዋናዊ ዛዕባና ጌርና፡ ብታሪኽ ቤተ ክርስትያን ንኣፍልጦና ኣላጊስና፡ መጽሔት አስተርጓሚ ቍጽሪ 2 ጀባእ ንብለኩም ኣሎና።

ስብሓት ንእግዚአብሔር!

ብሥራት ልደት

“እቲ ብሥራት ዘበሥር፣ ሰላም ዜውሪ፣ ሠናይ ዘበሥር፣ ምድታን ዜውሪ፣ ንጽዮን ከአ ኣምላኽኪ ነጊሡ ኢዩ፣ ዚብላ፣ ኣኸራን ኣቋሪጹ ኺመጽእ ከሎ፣ ክንደይ ግሩም ኢዩ!” (ኢሳ 52:7)

ብሥራት ልደት፣ እቲ ንድህነት እቲ መሲሕ ዝጸበ ዝነበረ ኩሉ ዘርኢ ኣዳም ክሰምዖ ዝጸበዮ ዝነበረ ናይ ድህነትን ነፃነትን ቃል ኢዩ። እቲ መልእኽ ነቶም ጓሶት ኣብቲ መሮር ረኺቡ ከምዚ ክብል ትዛረቦም፡- “እንሆ ንኸሉ ሕዝቢ ዚኸውን ዓቢይ ሓጉስ ኣበሥረኩም ኣሎኹ እም፣ ኣይትፍርሁ።” (ሉቃስ 2:10) እቲ ብሥራት ተራ ብሥራት ኣይነበረን፣ ንኸሉ ሕዝቢ ዓለም ዝኸውን ብሥራት ኢዩ። እው፣ ብሥራት ልደት ናይቲ ሕይዋይ ጓሳ ዝኸነ፣ ሓቀኛ መሲሕ፣ ብሥጋ ተገሊጹ ድህነት ኩሉ ዘርኢ ኣዳም ክፍጽም ዝተገለጸሉ ኣገዳሲ እዋን ኢዩ። ነዚ እዋን ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ ‘ምልእት ዘመን’ እናበለ ዝጽውዖ፣ እቲ መልእኽ ኸአ ‘ሎሚ’ እናበለ ዘበሥር፣ ናይ ድህነትና እምነ-ኩርናዕ ዝኸነ፣ ፍጻሜ ኢዩ። “ሎሚ፣ መድታኒ ክርስቶስ ጎይታ፣ ኣብ ዓዲ ዳዊት ተወሊዱልኩም ኣሎ። ምልክት ከአ እዚ ይኹነልኩም፡- በጭርቓቲ ዝተጠቐለሉ ሕፃን ኣብ መብልዕ ማል ደቂቡ ክትረኽቡ ኢኹም።” (ሉቃ 2: 11-12) ኣቐዲሙ እውን እቲ መልእኽ ንቅዱስ ዮሴፍ ከምዚ ኢልዎ ነይሩ ኢዩ፡- “ወዲ ኸትወልድ ኢያ፣ ንሱ ኸአ ንሕዝቡ ኻብ ኃጢአቶም ኬድኅኖም ኢዩ እም፣ ስሙ ኢየሱስ ክትሰምዮ ኢኹም።” (ማቴ 1: 21)

ናብቲ ናይ መጀመርታ ታሪኽ ሥነ-ፍጥረት እንተ ደአ ተመልኪትና፣ እግዚአብሔር ንኣዳም ክፈጥሮ ከሎ፣ ካብ መሬት ሓመድ ወሲዱ ገበሮ፣ ኣብ ኣፉ ኸአ እስትንፋስ ኡፍ በለሉ። ብድኅሪዚ ኣዳም ካብ ትንፋስ እግዚአብሔር ብመልክዕን ምስልን ኣምላኽ ዝተፈጥረ እንኮ ፍጡር ኩነ። እግዚአብሔር ንኣዳም ምስ ፈጠሮ ኣብ ገነት ኣቐመጦ፣ ኩሉ ዘድልዮ ነገራት ሂቡ ኸአ ሓደ ትእዛዝ ገበረሉ። ኣብ ገነት ዘሎ ኹሉ መግቢ ክበልዕ፣ እንተኹነ ነታ ኣብ ገነት ዘላ ሕማቕን ጽቡቕን እተፍልጥ ገረብ ግና ከይበልዓ ኣዘዘ። እንተኹነ ግና፣ ኣዳም ብምኽሪ ናይ ሰይጣን ተታሊሉ ክሳብ መወዳእታ እሙን ኮይኑ ስለ ዘይተረኽበ፣ ከም ኣምላኽ ክኸውን ኢሉ ነቲ ኹሉ ብኣምላኽ ተዋሂብዎ ዝነበረ ጸጋ ዕሸሽ ብምባል ካብታ ገረብ ወሲዱ በልዓም፣ ሞት ሞተ፣ ባሕርያቱ ተበላሸወ ከም ኣምላኽ ናይ ምምሳል ጸጋኡ ጠፍኤ፣ መልክዑ ኸአ ማሰነ። ሥጋኡ መሬት

ኢኻ ናብ መሬት ተመለስ ዝብል መቐጻዕት ክብየነሉ ከሎ፣ ነፍሱ ኸአ ካብቲ ምስ ኣምላኽ ዘሎዎ ኅብረት ኣጥፊአ ኣብ መንፈሳዊ ሞትን ጸልማትን ወደቐት። በዚ ምኽንያት ኸአ ዕጫ ሲኦል ኣብ ኣዳምን ኩሎም ከም ኣዳም ሓደ ባሕርይ ዝነበሮም ዘርኡን በጽሖ። “ብሰሪ ሓደ ሰብኣይ ኃጢአት ናብ ዓለም ኣተወ፣ ብምኽንያት ኃጢአትውን ሞት መጸ፣ ኩላቶም ስለ ዝበደሉ ድማ ሞት ናብ ኩሉ ሰብ ተመታላለፈ። ሞት ግና ካብ ኣዳም ጀሚሩ ክሳብ መሬት፣ ኣብቶም ከምቲ ናይ ኣዳም ትእዛዝ ብምጥሓስ ኃጢአት ዘይገበሩውን፣ ነጊሡ ነበረ” (ሮሜ 5:12, 14)

ድኅሪዚ ፍጻሜ፣ ኣምላኽ ንኣዳም ከምዚ ክብል ሓደ ተስፋ ሂብዎ ነይሩ፡- “ኣብ ሞንጎኻን ኣብ ሞንጎ እዛ ሰበይትን፣ ኣብ ሞንጎ ዘርእኻን ኣብ ሞንጎ ዘርእን ከአ ጽልኢ እተክል ኣሎኹ። ንሱ ርእሰኻ ኪጭፍልኻ ኢዩ፣ ንሰኻ ድማ ሸኹናኡ ኸትነክስ ኢኹም።” (ዘፍ 3: 15) ኣብ ሞንጎ ዘርኢ ተመንን (ዲያብሎስ) ኣብ ሞንጎ ዘርኢ ሔዋንን (ክርስቶስ) ሓድሽ ናይ ጽልኢ ዘመን ክእውጅ ምኳኑ፣ እግዚአብሔር ንኣዳም ኣተስፈዎ። እዚ ማለት፣ እግዚአብሔር ባዕሉ ሕነ ክፈዲ ንርእሲ እቲ መታለሊ ዝኸነ፣ ተመን (ዲያብሎስ) ክጭፍልኻ ምኳኑ ንኣዳም ኣቐዲሙ ነጊርዎ ነይሩ። ነቲ ብሰንኪ ዘይምእዛዙ ዝተፈርዶ ሞት፣ ብትንሣኤ ክስዓር ምኳኑ ተስፋ ሃቦ። ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል “ስለዚ ኸምቲ ሞት ብሓደ ሰብ ዝመጸ፣ ከምኡ ኸአ ትንሣኤ መታን ብሓደ ሰብ ኢዩ ዝመጸ። ከምቲ ኩላቶም ብኣዳም ዝሞቱ ከምኡ ድማ ኩላቶም ብክርስቶስ ሕያዋን ኪኹኑ ኢዮም።” (1ይ ቆሮ 15:21) ኣዳም ሕያወ ክኸውን እንተ ኮይኑ ነቲ ብናይ ሓሶት መርዚ ኣቢሉ ናብ ኣእምሮ ኣዳም ኣትዩ ዝነበረ ዲያብሎስ፣ በቲ ካብ ዘርኢ ሔዋን ዝውለድ ክርስቶስ ክጭፍልኻ ኣለዎ። ሞት ናብ ኩሉ ዘርኢ-ኣዳም ኃሊፋ፣ ሓጢአት ከአ ብሞት ኣቢሉ ኣብ ልዕሊ ደቂ-ሰባት ክገዝእ ጀመረ። ኩሎም ኃጢአም ክብሪ ኣምላኽ ስኢኖም ከም ዝበሉ እቲ ጽሑፍ፣ ደቂ-ሰባት ብመርበብ ኃጢአት ዝወድቑ፣ ኣብ ኣርዑታ ዝንብርከኹ ኩኑ። ካብዚ ናብ ሞት ዝወስዶም ኣብ ውሽጦም ዝነበረ ዝተበላሸወ ባሕርይ ከውፅኦም

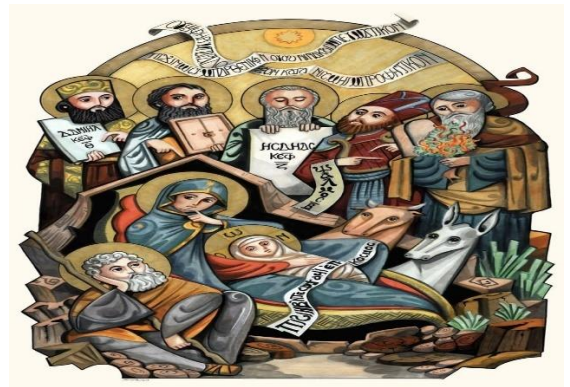
ዝኸእል ሓደ ተስፋ ነይሩ፡ ንሱ ኸኣ እግዚአብሔር ባዕሉ ጥራኅ ኢዩ። ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡ “ምልእት ዘመን ምስ መጻ ግና፣ ነቶም ትሕቲ ሕጊ ዘለው፣ ተሻይጡ ምእንቲ ኺውጽኦም፣ ንሕናውን ውልድነት ምእንቲ ኸንረክብሲ፣ ኣምላኽ ነዚ ካብ ሰበይቲ ዝተወልደ ትሕቲ ሕጊውን ዝኹነ ወዱ ለእኹ” (ገላ 4:4-5) ተሻይጡ ከውዕኦምን ውልድነት ክንረክብን ዝብላ ቃላት ሓዋርያ ጳውሎስ ክልተ ኣገደስቲ ነገራት ኢዮን።

ኣዳም ኃጢአት ምስ ገበረ ዘጥፍኦ ቀዳማይ ነገር ናይ ጸጋ ውልድነት ኢዩ። እዚ ውልድነት ኣብ ወራሽነት ኣገዳሲ ነገር ኢዩ። ሓደ ሰብ ውሉድ ከይኮነ ወራሲ ክኸውን ኣይክእልን ኢዩ። ስለዚ፣ ንኣምላኽ ወረስቱ፣ ንክርስቶስ መዋርስቱ ኸንከውን እንተ ደኣ ኩንና እዚ ውልድነት ግድነት የድልየና። እቲ ካልኣይ ክሻየጠና ዝብል ከኣ ካብቲ ብፍቓድና ናይ ኃጢአት ባርት ዝነበርናዮ ኹነት ኣውግኡ፡ ነጻ ሰባት ኩንና ንእግዚአብሔር ክንክተል መገዲ ክጸርገልና ኢዩ። ሥጋ ዝለበሰሉ ቀንዲ ዕላማ እውን ካብቲ ብፍቓድና ኣቲናዮ ዝነበርና ባርነት ክሻየጠና ኢዩ። ክሻየጠና እንተ ኮይኑ ኸኣ ግድነት ኣምላኽና ክኸውን ዋጋ ክኸፍል ኣለዎ። ስለዚ እግዚአብሔር እቲ ዋጋ ዕዳ ኃጢአትና ኮይኑ ምእንቲ ክኸፍለልና፣ ብሥጋ ተገልጸ። እቲ ዋጋ ኮይኑ ዝመጸ ከኣ ካብቶም ሠለስተ ኣካላት ቅድስት ሥላሴ ሓደ ዝኹነ እግዚአብሔር ወልድ ኢዩ። “ኣምላኽ፡ ብእኡ ምእንቲ ብሕይወት ክንነብር ኢሉ፡ ነቲ ሓደ ወዱ ናብ ዓለም ብምልእኹ፣ እታ ፍቕሪ ኣምላኽ ንኣና በዚ ተገልጸትልና። ኣምላኽ ባዕሉ ስለ ዘፍቀረና፣ ብናይ ኃጢአትና መተግረጂ ክኸውን ኢሉ ድማ ወዱ ስለ ዝሰደደልና ኢዩ እንበር፣ ንሕና ንኣምላኽ ስለ ዘፍቀርናዮ ኣይኮነን፣ እታ ፍቕሪ በዚ ኢያ” (1ይ ዮሐ 4: 9-10)

ኣምላኽ ብዘይካ እቲ ሓደ ወዱ ካልእ ናይቲ ዕዳ መሥዋዕቲ ክኸውን ዝኸእል ካልእ ዋጋ ኣይረኸበን። ስለዚ ነቲ ሓደ ወዱ ለእኹ ክንብል ከለና፡ ኣምላኽ ኣብ ልዕሊ ዘርኢ ኣዳም ዘለዎ ፍቕሪ ማዕረ ክንደይ ልዑል ምዃን ካብቲ ዝተኸፍለ ዋጋ ክንርድኦ ኣየጸግመናን ኢዩ። ናይ ድኅነትና ዋጋ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢዩ። ናይ ድኅነትና ዋጋ ክርስቶስ ኢዩ እንተ ደኣ ኢልና፣ እቲ ኣምላኽ ኣብ ደቂ ሰባት ዘለዎ ፍቕሪ ከኣ ብመሥዋዕቲ ናይ ክርስቶስ ኢና ንርእዮ። ኣምላኽ ኣብ ክንዲ ዋጋ በደልና ሓደ ውሉዱ ክሥውዖ ዘይበቀቐ፡ እቲ ኣባና ዘለዎ ፍቕሪ ልዑል ስለ ዝኹነ ኢዩ። ዕብዮት ፍቕሪ ናይ

እግዚአብሔር ኣብ ደቂ ሰባት ልኽዕ ክንዲ እቲ ኣብ መስቀል ዝፈሰሰ ደም ክርስቶስ ኢዩ። ንሱ እንተ ኮይኑ እቲ ዋጋ፡ ሚዛን ፍቕሪ እግዚአብሔር ኣባና ኣብ ደቂ ሰባት ከኣ ክንዲ እቲ ውዕለት ክርስቶስ ኣብ መስቀል ኢዩ። “ኣምላኽ፡ በቲ ሓደ ወዱ ዝኣመነ ኹሉ ናይ ዘለኣዓም ሕይወት ምእንቲ ኺረክብ እምበር፡ ከይጠፍእሲ፡ ንወዱ በጃ ኸኣዕ ዚህብ፡ ክኣዕ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀራ” (ዮሐ 3:16)

በዚ መሠረት፡ ብዙኃት ቅዱሳን ኣቦታት ንምድኃን ናይቲ መሲሕ ምእንቲ ክርኢዩ ንብዙኅ ዓመታት ተጸብዮምን ንክርእይዎ ጸልዮምን ኢዮም። ነዚ ሓቂ ዘብርሃልና ሓደ ናይ መጽሓፍ ቅዱስ ፍጻሜ ኣሎና። “እንግዳ ድማ፡ ኣብ ኢየሩሳሌም ሰምዖን ዚብሃል ሰብኣይ ነበረ። እዚ ሰብኣይ እዚ ጻድቕ፡ ንኣምላኽ ዚፈርህ፡ ምጽንፍዕ እስራኤል ዚጸብ ነበረ፡ መንፈስ ቅዱስ ድማ ነበር። ነቲ ቕቡእ እግዚአብሔር ከይረኣዮ፡ ሞት ከም ዘይርኢ ድማ፡ ብመንፈስ ቅዱስ ተገሊጸሉ ነበረ። ብመንፈስ ከኣ ናብ ቤተ መቐደስ መጸ። ነቲ ኢየሱስ ሕፃን፡ ወለዱ ኸም ልማድ ሕጊ ኺገብሩሉ ምስ ኣእተዎዎ፡ ንሱ ድማ ኣብ ኢዱ ሐጅፎ፡ ንኣምላኽውን ኣመስገነ እም፣ ዎ ጉይታይ፡ ነቲ ንምብራህ ኣሕዛብ ብርሃን፡ ንሕዝብኻ እስራኤልውን ክብረት ምእንቲ ኪኸውን፡ ኣብ ቅድሚ ኹሉም ኣሕዛብ ዘዳሎኻዮ ምድኃንካ ኣዕይንተይ ካብ ረኣያሰ፡ ሕጂ ኸምቲ ዘረባኻ ንባርያኻ ብሰላም ተፋንዎ ኢኻ፡ በለ” (ሉቃ 2: 25-32) ነቲ መድኃኒ ዝኹነ መሲሕ ኣብ ቤተ-መቐደስ ረኺቡ ምስ ሓቕፎ፣ ኹሉ እቲ ኣምላኽ ንኣዳም ኣተስፍይዎ ዝነበረ ተስፋ ብኣዕይንቱ ረኣየ፡ ድኅነት ኹሉ ዓለም ከም ዝተፈጸመ ኣረጋጊጹ ብሰላም ካብዚ ዓለም ክፋና ጸለየ። ምክንያቱ፡ እቲ ብኣዕይንቱ ዝርእዮ ዘሎ ሕፃን ካብ ድንግል ዝተወልደ ሥግው ቃል ምዃን ስለ ዝተረድኦን ዝፈለጠን ኢዩ።

ብዙኃን ነብያት ስለ ልደት ናይቲ መሲሕ ኣቐዲሞም ተነብዮም ነይሮም ኢዮም። ነቢዩ ኢሳይያስ ኣቐዲሙ ከምዚ ኢሉ ነይሩ፡- “ሰለዚ እግዚአብሔር ባዕሉ ትእምርቲ ሺህበኩም ኢዩ፡ እንሆ፡ ድንግል ክትጠንሰ፡ ወዲ ሽኣ ክትወልድ ኢያ፡ ስሙውን ኣማኑኤል ክትሰምዮ ኢያ።” (ኢሳ 7፡14) ቀጺሉውን ከምዚ ይብል፡- “ሕፃን ተወሊዱልና፡ ወዲ ተዋሂቡናዮ እም፡ እቲ ግዝኣት ከኣ ኣብ መንክሱሉ ኢዩ፡ ስሙውን ግሩም፡ መካር፡ ብርቱዕ ኣምላኽ፡ ኣቦ ዘለዓለም፡ መሰፍን ሰላም ኪሰመ ኢዩ።” (ኢሳ 9፡ 6) ክብል እግዚአብሔር ወልድ፣ ሥጋና ለቢሱ ከም ዝውለድ ኣቐዲሙ ተነብዮ ነበረ። እቲ ነብዩ ኢሳይያስ እግዚአብሔር ባዕሉ ትእምርቲ ክህበኩም ኢዩ ኢሉ ዝተነብዮ ቃል ምስቲ መልኣኽ ቅዱስ ገብርኤል ናብ ቅድስት ድንግል ማርያም መጺኡ ብሥራት ልደት ከበሥራ ከሎ ዝተዘረበ ቃል እንተ ደኣ ኣነጻጸርናዮ ዕሙቕ ዝበለ መረዳእታ ክንረክብ ንኽእል። እቲ መልኣኽ ከምዚ ኢልዎ ነይሩ፡- “መንፈስ ቅዱስ ኪወርደኪ ኃይሊ ልዑልውን ከጽልሲኪ ኢዩ። ሰለዚ ሽኣ እቲ ካባኺ ዚውለድ ቅዱስ፡ ወዲ ኣምላኽ ኪብሃል ኢዩ።” (ሉቃ 1፡ 35) እቲ መልኣኽ ነዚ ቃል ዝተዛረበ፣ ወዲ ክትወልዱ ኢኺ ዝብል ቃል ንቅድስት ድንግል ምስ ኣበሠራ፣ ኣነ ድንግል ኢየ፣ ብዘይ ሰብኣይ ከመይ ኢሉ ይኸውን፣ ዝብል ሕቶ ምስ ሓተተቶ ዝሃባ መልሲ ኢዩ። ምኽንያቱ፣ ሰብ ብዘይ ዘርኢ ሰብኣይ ካብ ሰበይቲ ክውለድ ባሕርያዊ ተፈጥሮኡ ኣየፍቅድሉን ኢዩ። እንተኸኑ ግና፣ ክርስቶስ ብዘይ ዘርኢ ሰብኣይ ካብ ቅድስት ድንግል ማርያም ብሥራሕ መንፈስ ቅዱስ ብድንግልና ተወልደ። እቲ እግዚአብሔር ዝሃበና ሓድሽን ዘደንቕን ትእምርቲ ሽኣ እዚ ኢዩ።

እቲ ኩሉ ነብያት ዝተነበይዎ፣ ኣቦታት ዝተጸበይዎ ናይ ሕይወት እንጌራ፣ ኣብታ ቤት-እንጌራ እናተባህለት እትሰመ ቤተ-ልሔም ካብ ቅድስት ድንግል ማርያም ኣብ በዓቲ ኣብ መብልዕ እንሰሳታት ተወልደ። ልደቱ፣ ካብ ኩሉ ሰብ ሕቡእ ኢዩ ነይሩ፣ ምኽንያቱ እቲ ንድኅነት ናይ ዓለም ዝመጽእ መሲሕ ምኳኑ ዝፈልጥ፣ ብዘይካ እቶም እቲ መልኣኽ እግዚአብሔር ብጋህድን ብሕልምን ዝገለጸሎም ቅድስት ድንግል ማርያምን ቅዱስ ዮሴፍን እንተ ዘይኮይኑ፣ ካልእ ወላኤል እኳ ኣይነበረን። እቲ ኩሉ ዝፈጠረን ኩሉ ክገብር ዝኽእል ኣምላኽ ኣብ ዘይተጸበናዮ ቦታን እዋንን ኣብ መብልዒ ናይ ማል ተወልደ። ነዚ ዘደንቕ ብሥራት ልደት መጀመርታ ዝሰምዑ ሽኣ፣ እቶም ሃብቲ፣ ክብሪ፣ ልዕልናን

ፍልጠትን ዝነበሮም ዘይኮኑ፣ እቶም ንጽሕና ጥራኅ ዝነበሮም ኣብ መረር ዝውዕሉ ትሑታት ንሶት ነበሩ። እቲ ሓቀኛ ንሳ፣ ነቶም ናይ ሕዝቢ ኣምላኽ ንሶት ኢና ዝብሉ እንተኸኑ ነቲ መጓሰ ብዝገባእ ዘይንስዩ ዝነበሩ ፈሪሳውያንን ናይ ሕጊ ምሁራትን ዘይኮነ ገሊጽሎም፣ ነቶም ብንጽሕናን ትግሃትን ኣብ መረር ዝንስዩ ዝነበሩ ናይ እንስሳታት ንሶት ብሥራት ልደቱ ደኣ ገለጸሎም። ምኽንያቱ፣ ንሱ እቲ ሕያዋይን ሓቀኛ ንሳን ስለ ዝኾነ ኢዩ። ነብዩ ሕዝቅኤል ከምዚ ኢሉ ተነብዮ ነበረ፡- “ኣነ ባዕለይ ነባጊዔይ ሽውፍረን ባዕለይ ድማ ከስፍረን ኢየ፣ ይብል እግዚአብሔር ኣምላኽ። ዝጠፍአት ክደሊ፣ እተባረረት ክመልስ፣ እተሰብረት ክዘንን፣ ዝሐመቐት ከኣ ከጽንዕ፣ ነታ ዝሰብሔትን ዝበርትዔትን ግና ከጥፍእ፣ ብፍርዲውን ክንሰየን ኢዩ።” (ሕዝ 34፡ 15-16) ቀጺሉ ክርስቶስ ባዕሉ እውን ከምዚ በለ፡- “እቲ ሕያዋይ ንሳ ኣነ ኢየ። እቲ ሕያዋይ ንሳ ሕይወቱ በጃ ኣባጊዑ የሕልፋ።” (ዮሐ 10፡ 11) እቲ ሕያዋይ ንሳ በጃ ኣባጊዑ ኮይኑ ንክሓልፍ፣ ብሥጋ ተገልጸ!

ኣብ እዋን ልደት ናይ ጎይታ ካብቲ ዘደንቕ ነገር ሓደ ሽኣ እቶም ንሶት ምስ መላእኽቲ ኮይኖም ብመዝሙር ምሥጋና ንኣምላኽ ምምሥጋኖም ኢዩ። ደቂ-ሰባት ኣብ ታርኽም ንፈለማ እዋን ምስ መላእኽቲ ኮይኖም ንእግዚአብሔር ከምዚ ክብሉ ኣመስገኑ፡- “ክብሪ ንኣምላኽ ኣብ ላዕሊ፡ ሰላም ከኣ ኣብ ምድሪ ኣብ ምንጎ እቶም ሰምረት ኣምላኽ ዘለዎም ሰባት።” (ሉቃ 2፡ 14) እቶም ኣብ ብሉይ ኪዳን ናብ ሰዶምን ጎሞራን መዓትን መቐጻዕትን እግዚአብሔር ናብ ደቂ-ሰባት ከውርዱ ዝተላእኩ መላእኽቲ፣ ኣብዚ እዋን ግና ምስ ደቂ ሰባት ኮይኖም ብመዝሙር ምሥጋና ዘመሩ። እቶም ናይ መረር ንሶት፣ ምስ ሱራፊልን ኪሩቤልን ምጎዘነት ፈጢሮም ንኣምላኽ ወደሱ። ምኽንያቱ፣ እቲ ኣብ ዝፋን ክብሩ ብኣእላፋት መላእኽቲ፣ ኃይልን ሥልጣናትን እናተወደሰ ዝነበር ኣምላኽ፣ ምእንቲ ድኅነትና ክብል ብሥጋ ኣብዚ ምድሪ ስለ ዝተገልጸ፣ መላእኽቲ ሽኣ ምስ ደቂ ሰባት ኮይኖም ንኽብሩ ዘመሩ። እታ ምድራዊት ቤተ-ልሔም ሽኣ መንግሥተ-ሰማይን ክብሪ ኣምላኽ ዝተገልጸላን ሥፍራ ኮነት። እቲ ዘለዓለማዊ ዕርቂ ክፍጽም ዝተገልጸ ኣምላኽ ብሥጋ ካብ ድንግል ተወልደ፣ ነቲ መለኰታውን ሥጋውን ባሕርያት ኣብኡ ብምውጥጋድ ሽኣ ንምድሪ ምስ ሰማይ ዓረቐ። “ኣምላኽ በቲ ወዱ ኣብ መስቀሉ ዘፍሰሶ ደም ገይሩ ሰላም ገበረ፣ ነቲ ኣብ ምድሪ ዘሎን ኣብ ሰማይት

ዘሎን ዘበለ ሹሉ ሽኦ ምስ ገሃእ ርእሱ ዓረቆ።”
(ጭላ 1:20)

አብ መወዳእታ ሽኦ:- “ዎ አባይ፡ ቅድሚ ምስራት
ዓለም አፍቂርካኒ ኢኻ እሞ፡ እዞም ዝሃብካኒ ነቲ
ዝሃብካኒ ኸብረይ ምእንቲ ሺርኢዩስ፡ አብቲ አነ
ዘሎኸም ንሳቶምውን አብኡ ምሳይ ኪህልዉ እደሊ

አሎኹ።” (ዮሐ 17:24) ኢሉ አብ ክንዳና ኮይኑ
ጸለየ። ጸልዩ ጥራኅ ዘይኮነ ሽኦ ነቲ ዋጋ ድኅነትና
ብምኽፋል፤ ናብቲ ካብ መጀመርታ ንዓና ኢሉ
ዘዳለዎ ሥፍራ ከም ንምለስ ገበረና።

(ዲያቆን ሓበን ደጀን)

“አምላኽ እንታይ ክገብር ነበር፤ ሱብ ደጊሙ ንአምላኽ ክኸፈልጥ፡ ነቲ አብ ሱብ ዘሎ መልክዑ
ንኸሐድሶ እንታይ ክገብር ይኸእል፡ እዚ ግን ቦቲ መልክዑ አምላኽ ዝኸውነ ኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒና
ጥራኅ እንተ ዘይኮይኑ ብመን ክኸውን ይኸእል፡ ሱብ ክገብር አይኸእል ምኽንያቱ ሱብ ብመልክዑ
አምላኽ ደኣ ተፈጥረ እምበር መልክዑ አምላኽ አይኮነን፡ መላእኽቲ ከይገብርዎ መልክዑ አምላኽ
አይኮነን። ቃል አምላኽ ብናቱ እቕኑም [አካል] ብምምጻእ ገበር ምኽንያቱ ንሱ ንበይኑ መልክዑ አቦ
ኢዩ። ንሱ ንበይኑ ንፍጥረት ዳግም ከሐድስ ይኸእል።”
(ቅዱስ አትናቴዎስ ዘእስክንድርያ)

መንፈስካዮ ዝደሊ

አብ ሕይወቱ መንፈስ አምላኽ ዘሎዎ ሰብ፣ እቲ ጉዕዞ ሕይወቱ ዘማእዘነ፣ ብፍቓድ አምላኽ ዝኸይድ፣ ንኹሉ ግብሪ ሥጋ ዝጸየፍ፣ ብቅድስና ዝጉዳዝ ሰብ ኢዩ። እቲ ብመንፈስ አምላኽ ዝመላለስ ሰብ፣ ሕይወት ኣሎዎ። እታ ብመጀመርታ ካብ አምላኽ ዝተዋበትና ሕይወት፣ ሕያው ኮይና ክትነብር እንተ ኮይና ካብቲ ጉንዲ ሕይወትና ዝኸውነ አምላኽ ክትፍለ የብላን። ምኽንያቱ፣ ንሱ ጉንዲ፣ ንሕና ኸኣ ጨናፍር ስለ ዝኸውንና። ካብኡ ብዝተፈለሰናሉ እዋን፣ ብቕጽበት ንመውት። ጎይታ ነዚ ሓቂ የብርሃልና፡- “አባይ ጽንዑ ኣነውን ኣባኻትኩም። ጨንፈር ኣብቲ ጉንዲ ወይኒ እንተ ዘይጸገዐ፣ ካብ ርእሱ ኪፈሪ ኸም ዘይክእል፣ ንሰኻትኩምውን ኣባይ እንተ ዘይጸናዕኩም፣ ከምኡ ኢኹም። እቲ ጉንዲ ወይኒ ኣነ ኢየ፣ ጨናፍር ከኣ ንሰኻትኩም ኢኹም። ብጀካይ ሓንቲ እኳ ኸትገብሩ ኣይትኸእሉን ኢኹም እዋ፣ እቲ ኣባይ ዚጸገዕ ኣነውን ኣብኡ። ንሱ ኢዩ ብዙኅ ፍሪ ዚፈሪ” (ዮሐ 15፡ 4-5) ቀጺሉ ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡- “ሕይወት ብመንፈስ እንተ ኣልደትናስ፣ ብመንፈስ ከኣ ንመላለስ” (ገላ 5፡ 25) እቲ ብመንፈስ ክመላለስ ዝፈቐደ ሰብ ኩለንተናኡ ንአምላኽ ዘወፈየ፣ መኣዝን ናይ ሕይወቱ ብመሠረት ቃል አምላኽ ዝመርሕ፣ ልዕሊ ሕግን ትእዛዝን ጸብለል ዝበለ ሰብ ኢዩ። ብመንፈስ ክመላለስ ከሎ፣ ብዘይካ ፍቕሪ አምላኽን ደቂ-ሰባትን ካልእ ኣብ ኣእምሮኡ ዝመላለስ ሓሳባትን ትምኒትን የብሉን። እቲ ኹሉ ዝገብሮውን ፍቓድ አምላኽ ንኸፍጽምን ናብ ምሉእ ምስሊ አምላኽ ንኸግብሩ ኢሉ ዝገብሮ ዕዮን ገድልን ጥራኅ ኢዩ። ከምዚ እናበለ ኸኣ ኩሉ ጊዜ ይጽሊ፡-

“ኣ አምላኽ፣ ኣነ ባርያኻ ኣብዚ ምድሪ ዝደልዮ ሓደ ነገር እንተ ኣሎ፣ መንፈስካ ጥራኅ ኢዩ። ምኽንያቱ፣ እቲ ናባኻ ክመርሓንን ኣብ ዘዕርፈሉ ቦታ ክብጽሓንን ዝኸእል ንሱ ጥራኅ ስለ ዝኸውነ። መንፈስካ ምሳይ ኣብ ዝህልወሉ ትብዓት ይረክብ፣ ነቲ ቃል ሓቂ ዝኸውነ ቃላትካ ይዝክር፣ ኩሉ ዘሎኒ ሥጋውን ኣእምራውን ጸገማተይ ይፍወስን ቍስለይ ይዝነንን። እቲ መንፈስካ ናባይ ክወርድ ከሎ፣ ብዝያዳ ንስምካ የኸብርኻዎ ዘለዓለማዊ ሓጉስ ይሕጉስ። መንፈስካ ንዓይ ኩሉ ጊዜ ናይ ትዕግሥትን ጥበብን መምህሪይ ኢዩ። መንፈስካ ናባይ ኣብ እትልእከሉ ጊዜ ብመገድኻ ይመርሓኒም፣ ኩሉ ጊዜ ብትሕትናን ፍርሃትካ ናባኻ ኣቢለ ይጉዳዝ። ኣ ጎይታ!

ብምልላምካ ክልቡ፣ ብፍቕርካ ክግረኽ፣ ብምድኃንካ ክፍወስ ምእንቲ፣ ኩሉ ጊዜ መንፈስካ ካብቲ ብደምካ ኣብ ቀሪጎሉ ዝተበጀኸሎ ባርያኻ ኣይትፍለዮ። ኣሜን!”

ብዛዕባ ብመንፈስ አምላኽ ምጉዳዝን ንግብሪ ሥጋ ምቑዋምን ከመይ ምኳኑ ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ክብል ኣስፊሑ ገሊጸዎ ኣሎ፡- “ብመንፈስ እንተ ተመራሕኩም ግና፣ ትሕቲ ሕጊ ኣይኩንኩምን። እቲ ግብሪ ሥጋ ግሁድ ኢዩ፣ ንሱ ኸኣ ምንዝርና፣ ርኽሰት፣ ዕብዳን፣ ኣምልኻ ጣዖት፣ ጥንቄላ፣ ጽልኢ፣ ባእሲ፣ ቅንኢ፣ ቍጥዓ፣ ሻራ፣ ምፍልላይ፣ ዝርግርግ፣ ቅንኣት፣ ቅትለት፣ ሰኽራን፣ ንይላ፣ ከምዚ ዘመሰለ ኻልእውን ኢዩ። እቶም ከምዚ ዘመሰለ ዚገብሩ ንመንግሥቲ አምላኽ ከም ዘይወርስዎ፣ ከምቲ ቐደም ዝበልክዎ ኣቐዲመ እብለኩም ኣሎኹ። እቲ ፍሪ መንፈስ ግና ፍቕሪ፣ ሓጉስ፣ ዕርቂ፣ ዓቕሊ፣ ለውሃት፣ ሕያውነት፣ እምነት፣ ህድኣት፣ ይኣኸለኒ ምባል ኢዩ። ነዚ ኸምዚ ዘመሰለ ዚጻረር ሕጊ የልቦን። እቶም ናይ ክርስቶስ ዘበሉ ኸኣ ነቲ ሥጋኦም ምስናይ ፍትወቱን ትምኒቱን ሰጂሎምዎ ኢዮም።” (ገላ 5፡ 18-24)

ብዛዕባ መንፈስ ቅዱስ ክሓስብ ከለኩ፣ ብመጀመርታ ኣብ ኣእምሮይ ዝመጸኒ ፍጻሜ፣ እቲ ሓዋርያት ብጎብረት ኣብ ኢየሩሳሌም እናጸለዩ ከለው ዝወረደ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ኢዩ። ነቶም ፈራሓት ዝነበሩ ሓዋርያት ትብዓት፣ ፍልጠት፣ ቋንቋ ሂቡ፣ ንስሙ ክምስክሩ ናብ ሞንጎ ቶኳሉ ዝለኣኸ መንፈስ፣ ኣብዚ እዋን ኸኣ ኣብ ልዕሊ ቤተ-ክርስቲያኑ ኣብጸጸባሕ እናተገልጸ ነቶም ናቱ ሕዝቢ ኣብ ልዕሊ ኩሉ መሰናኸላት ናይ ሕይወቶም ትብዓት፣ ጥበብን ፍቕርን ስለ ዝህበም፣ ክብርን ምሥጋናን ንዕኡ ይኹኖ!

እቲ ጎይታ ሓደ ኢዩ፣ እቲ መንፈስ እውን ዘይልወጥ ዘለዓለማዊ ሓደ ንሱ ኢዩ። ውህበታት ጸጋታቱ ብስፍርን ቍጽርን ክልካዕን ክምዘንን ዘይክእል፣ ነቶም ዝደልዩዎን ዝብህግዎን ኸኣ ከይበቐቐ ጸጋኡን ውህበታቱን ኣብዚኹ ዘፍስስ አምላኽ ልዕሊ ጊዜን ኣእምሮን ስለ ዝኸውነ፣ ዓቕኑን ዓይነቱን በቲ ናትና ጸቢብ ኣእምሮና ክንበጽሖ ዘይንኸእል፣ ብጊዜ ዘይልካዕ፣ ብሚዛን ዘይምዘን፣ ብዕምቆት ዘይብጻሕ፣ ብባሕርይ ዘይምርመር ኃያልን ድንቅን መንፈስ ኢዩ።

እቲ ኩሉ ጊዜ ምሳኹም ኣሎኹ ኢሉ ዝነገረና መንፈስ፣ ምስ ጊዜን ኩነታትን ከም ዘይቅየር ዓቢ እምንቶ ኣሎና። ምኽንያቱ፣ ምእንቲ ኣብ ሞንጎናን ምሳናን ክህሉ፣ ካባና ዝደልዮ ነገር ልባዊ ንጽሕናና ጥራህ ኢዩ። “ወደዖ፣ ልብኻ ሃበኒ፣ ኣዲንትካ ድግብ መገደይ ደስ ይበለን።” (ምሳ 23፣ 26) ልብና ክንከፍተሉ ኩሉ ጊዜ ኣብ ኣፍ-ደገ ኮይኑ ከም ዝጽበየና ብዘይሕሰው ቃሉ ከምዚ እናበለ ተዛሪቡና ነይሩ፡- “እንሆ፣ ኣብ ደገ ቤት ደው ኢሎ ኳሕኳሕ ኤብል ኣሎኹ። ሓደ እኳ ድምፀይ ሰግራሰ ማዕጾ እንተ ኸፈተላይ፣ ናብኡ ኸኣቱ ምስኡ ኸኣ ክድረር ኢዩ፣ ንሱውን ምሳይ።” (ራእይ 3፣ 20)

እቲ ንኣምላኽ ብልቡ ዝደልዮ ሰብ፣ ንሱ ብመንፈስ ኣምላኽ ይጉዓዝ። ኣብ ልቡ ፍቕር ኣምላኽ ስለ ዘሎዎ ውሽጡ ብናፍቕት ዝመልኦ ኢዩ። እቲ ናፍቕት ዘሎዎ ሰብ ከኣ ንኣምላኽ ኣብ ደገ ዘይኮነ ኣብ ውሽጡ ኢዩ ዝደልዮ። እወ ብርግጽ በቲ ኣብ ውሽጡ ዘሎ መገዲ ኢዩ ናብ ኣምላኽ ክበጽሕ ዝደለ። ኣኅዋተይ፣ ንኣምላኽ ካብ ውሽጥኹም ወፃኢ ትደልይዎ እንተ ደኣ ኣሎኹም፣ ብፍጹም ክትረኽብዎ ኣይትኸእሉን ኢኹም። ናብ ኣምላኽ ዝወስድ መገዲ ኣብ ውሽጥና ኢዩ ዘሎ። ስለዚ፣ ኢዩ እቲ ቅዱስ ቃል ንስኹም ሕያው ቤተ-መቐደስ ኣምላኽ ኢኹም ዝብለና። እቲ ንኣምላኽ ዝኸውን ጥጡሕ መዕረፊ ኣብ ውሽጥና ኢዩ ዘሎ። እቲ ካብ

ልቡ ዘይጽሊ ሰብ ከናፍሩ እንተ ተንቀሳቐሰ እንታይ ይጠቐሞ፣ እቲ ዘምልኽ እቲ ኣምልኹ ልባዊ እንተ ዘይኮይኑ፣ ኣብራኹ ስለ ዝተንበረከኸ ወይ መሥዋዕቲ ናብ ኣምላኽ እንተ ኣቕረበ እንታይ ክረብሕ ይኸእል። ምኽንያቱ መንግሥቲ ኣምላኽ ኣብ ውሽጥና ደኣ እንበር ኣብ ወፃኢ የላን። (ሉቃ 17፣ 21)

ካብቲ ሓዋርያ ጳውሎስ ግብሪ ሥጋ ኢሉ ጠቐስዎ ዘሎ ምንገርና፣ ርኽሰት፣ ዝርጋን፣ ኣምልኹ-ጣኦት፣ ጥንቆላ፣ ጽልኢ፣ ባእሲ፣ ቅንኢ፣ ቁጥዓ፣ ዝሕርእሰኻ ምፍታው፣ ምፍልላይ፣ መናፍቅነት፣ ቅናት፣ ስኽራን፣ ጓይላ ንርሓቕ፣ እዚ ግብሪ ሥጋ ነቲ ኣብ ውሽጥና ዘሎ መንግሥቲ ኣምላኽ ከይንደልዮን ከይንረኽቦን ከም ዕንቅፋት ኮይኑ ክሓልከና ኢዩ። እቶም ናይ ክርስቶስ ዘበልና ኣንጻር ውዲት ሰይጣንን መናፍስቱን ክሳብ ሞት ክንቃለስ ግዴታና ኢዩ። “እምብኣርስሲ ንኣምላኽ ተገዝእዎ። ንድያብሎስ ግና ተጻረርዎ እሞ፣ ንሱ ካብኻትኩም ከሆድም ኢዩ።” (ያዕ 4፣ 7) ምኽንያቱ፣ ክሳብ ሞት እንተ ዘይተቐረቐረና ኣብ መወዳእታ እቲ ኣኸለል ዓወት ክንረኽቦ ኣይንኸእልን ኢና። ክሳብ ሞት ንቃለስ፣ እንተኹነ ኣብ ናትና ኃይልን ጥብብን ኣይንወከል፣ ምኽንያቱ እቲ ቅልስ ብመንፈስ ደኣ እንበር ብሥጋ ኣይኩነን። እቲ ቅልስ ከም ቅልስ ናይዚ ዓለም ስለ ዘይኮነ፣ ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ

ይብላል፡- “አጽዋር ውግእና አብ ቅድሚያ አምላኽ ንምፍራስ ጽኑዕ ዕርድታት ብርቱዕ ኢዩ እምበር፡ ሥጋዊ አይኩነን፡ ብእኡ ኸኣ ሓሳባትን ምስ ፍልጠት አምላኽ ንዚጸላእ ልዕል ዝበለ ነገር ኩሉን እናፍረስና፡ ኩሉ ኣእምሮውን ንምእዛዝ ክርስቶስ ንማርኸሉ ኢና።” (2^ይ ቆሮ 10፡ 4-5)

መንፈሳዊ ምምልላስ ማለት፣ አብ ኣሰር እቶም ብእምነትን ብግብርን ኣርኣያ ኮይኖም ዝሓለፉ ናይ እምነት ኣቦታትን ኣርበኛታትን ምጉዓዝ ማለት ኢዩ። “ነቶም ቃል አምላኽ ዝነገሩኹም መራሕቲኹም ዘክርዎም፡ መወዳእታ ንብረቶም እናተጀመትኩም፡ ኣሰኣሰር እምነቶም ስዓቡ።” (ዕብራ 13፡7) ንሕና፣ ነቶም ቅድሚያ ዝነበሩ ናይ እምነት መማህራንና ንኸተሎም፣ ኣብቲ መንፈሳዊ ምምልላስ ብእምነትን ቅድስናን ከም ቃል አምላኽ ገይሮም ስለ ዝተመላለሱ ኢዩ። ከምቲ ኣዋርያ ጳውሎስ ነቲ ናይ እምነት ወዱ ዝነበረ ጢሞቴዎስ ክመኽር ከሎ ዝተዛረቦ፡- “ነቲ ኸባይ ዝሰማዕካዮ ጥዑይ ቃል ከኣ በቲ ኣብ ክርስቶስ ኢየሱስ ዘሎ እምነትን ፍቕርን ንምሳሌ ሓዞ። ነቲ እተቐበልካዮ ጽቡቕ ሕድሪ በቲ ኣባና ኃዲሩ ዘሎ መንፈስ ቅዱስ ሓልዎ።” (2^ይ ጢሞ 1፡ 13-14) ነዓአም ከም ጽቡቕ ኣብነትን ኣርኣያን እንወስዶም፣ በቲ መንፈሳዊ ምምልላስ ተመላሊሶም፣ ናብ ኣኸሊል ዓወት ስለ ዝበጽሑ ኢዩ። ኣብዚ ምድሪ ከሎው ነቲ ድኅሪ ሞት ዘሎ ምስ ክርስቶስ ዝንበር ሕይወት ይናፍቕ ነበሩ ደኣ እንበር ነዚ ዓለምን ፍትወቱን ግዲ ኣይነበሮምን። “ብሕይወት እንተ ነበርና፡ ንጐይታ ኢና እንነብር፡ ወይስ እንተ ሞትና፡ ንጐይታ ኢና እንመውት እሞ፡ ብሕይወት እንተ ነበርና ወይስ እንተ ሞትና፡ ናይ ጐይታ ኢና።” (ሮማ 14፡8) ብተወሳኺ፣ ብዘይካ ንአምላኽ

ንካልእ ከሓጉሱ ድልየትን ሓሳባትን ስለ ዘይነበሮም ከኣ ብዓውታ ከምዚ ይብሉ ነይሮም፡- “ሕጂኸ ንሰብዶ ወይስ ንአምላኽ ኢዩ ባህ ዘብል ዘሎኹ፡ ወይስ ንሰብ ከሓጉስ ድዩ ዝደሊ ዘሎኹ፡ ገና ንሰብ ከሓጉስ እንተ ዝብልሲ፡ ባርያ ክርስቶስ ኣይምኸንኩን ነይረ።” (ገላ 1፡ 10)

እቶም ብመንፈስ ዝመላለሱ ብሠናይ ድልየቶምን ፍቓዶምን ኢዮም ንአምላኽ ዝስዕብዎ። አምላኽ ኹሉ ጊዜ ብነፃ ፍቓድና ክንስዕቦ ኢዩ ዝደሊ። አምላኽና ናይ ነፃ ምርጫ አምላኽ ኢዩ። ካብ ፈለማ ናይ ሥነ-ፍጥረት እዋን ኣትኒዙ፣ ደቂ-ሰባት ብምርጫአም ክስዕብዎ ምእንቲ ምሉእ ነፃነት ሃቦም። ኣብቲ ዳኅራይ እዋን እውን ጐይታና መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ኩሎም እቶም ዝስዕብዎ ዝነበሩ ሓዲጎምዎ ክኸዱ ከሎው ነቶም ምስኡ ተሪፎም ዝነበሩ ኣዋርያት፡ “ንሰኻትኩምክ ኸትከዱጎዶ ትደልዩ ኢኹም” ክብል ዝሓተቶም። ኣርነትና ብምርጫና እንወስኖ ዕድል ኢዩ። ጐይታ ነቲ ቅኑዕ ምርጫ ካብ ምሕባር ሓሊፉ፣ ኣብ ውሳኔ ደቂ-ሰባት ዘይምእታው ክንርኢ ከሎና፣ ማዕረ ክንደይ ፍትሓውን ናይ ነፃነት አምላኽ ምኳኑ ኢዩ ዘረድኣና። እንተኸኸነ፣ ንሕና ከምቲ ናይ ቅዱስ ጴጥሮስ ምርጫ ክንወስን ኣሎና። ከምዚ ንበሎ ንጐይታ፡- “ጐይታይ ንሰኻ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ቃል ኣሎኻ ናብ መን እሞ ኸንክይድ” እዚ ቃል እዚ ናይ ምሉእ ሕይወትና ውሳኔ ክኸውን ኣሎዎ። ምስ ጐይታ ክነበር እንተ ደኣ መሪጽና እታ ናብ አምላኽ እትወስድ ቀጣን መገዲ መሪጽና ኣሎና ማለት ኢዩ። ብእኡ ምስ እንመላለስ ኸኣ ናብቲ ዘለዓለማዊ ብርሃን ዝኸኸነ እግዚአብሔር ክንበጽሕ ኢና።

(ኃውትና ሥምረት ሓዲሽ)

“ክርስቶስ ኢየሱስ እቲ ወዲ አምላኽ ብምኽንያት እቲ ጸብለል ዝብል ፍቕሩ ኣብ ፍጡራቱ፡ ካብ ድንግል ንኸውለድ ርእሱ ኣትሓተ። በዚ ድማ ንሰብ ምስ አምላኽ ኣኅበሮ።”

(ቅዱስ ሄሬይዎስ)

ታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ካብ ቀዳማይ ክፍለ ዘመን ክሳብ ዘሎናዮ ዘመን

እዚ ጽሑፍ ንታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ካብ መጀምርታ ክሳብ ዘሎናዮ ዘመን ዝድህስስ ኢዩ፡ ኣብ ታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ዝተራእየ ሠናይ ሥራሕ እግዚአብሔርን ጎዳኢ ባሕርያት ሰባት። እቲ ርእሲ ዝኾነ ክርስቶስ ኣብታ መርዓቱ ዘርአዮን ዘርእዮ ዘሎ ሓልዮት ካብ ብዙኅ ብኸፊሉ ኣብዚ ተኸታታሊ ክፋላት ክቐርብ ኢዩ። ታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ዓቢ ዓውደ መጽናዕቲ ዘድልዮ ትምህርቲ ከም ምጅኑ መጠን፡ ኩሉ ፍጻሜታት ኣብዚ ብዘይምዝሃሩ ዝኾነ ነባቢ ችሬታ ክህልዎ ኣይግባእን። ኣተኮሮ እዚ ጽሑፍት ድማ ነቲ ኣብ ታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ዘጋጠመ ዝነአድ ተግባርን ዝንቐፍ ሥራሕ ውልቀ ሰባት ክትንክፍ ኢዩ። ንታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ብሓፈሻ ክቐርብ ኢዩ፤ ኣብ ገለ ኣጋጣሚታት ድማ ንታሪክ እታ ኣብ ምድሪ ሓበሻ ዘላ ቤተ-ክርስቲያን ከርኢ ክፍትን ኢዩ። ብዛዕባ ታሪክ ቤተ-ክርስቲያን ከነጽንዕ ነቲ ርእሲ ቤተ-ክርስቲያን ዝኾነ ክርስቶስ ክንፈልጦ ስለ ዘድሎና ብዛዕባ ጎይታ ኢየሱስ ኣብዚ ክንገልጽ ኢና። ክርስቶስ ኣብ ከመይ ዝበለ ኩነታት ከም ዝተገለጸ ንርኣ፡ ንሳቶም ድማ ኣብ ሠለስተ ብምኽፋል ንርአዮም።

ሀ. አረማውያን

ቅድሚ ልደት ክርስቶስ ኩሉ ሕዝቢ ዓለም ኣብ ኣምልኽ ጣኦት ተሸሚሙ ነበረ፡ ንባሕርያዊ ተፈጥሮ ምምላኽ ድማ ከም ሓደ ተራ ልምዲ ነበረ። እቶም ደቂ እግዚአብሔር ዝነበሩ ዕብራውያን ጥራሕ ንበይኖም ነቲ ሓቀኛ ኣምላኽ ብምምላኽ ካብ ካልኦት ሕዝቢታት ዝተፈለየ ልምዲ ነበሮም። ብዙኃት ኣማልኽቲ ተባሂሎም ከም ኣምላኽ ክምለኹ ንቡር ተግባር ነበረ፡ እዚ ብልሽው ተግባር ኣብ ዝበዝታሉ ጊዜ ድማ እቲ መድኃኒ ተገለጸ። ኣብ ግብጺ ንፀሓይ ዘምልኹ፡ ኣብ መሶጳጦምያ ንከዋኸብቲ ከም ኣምላኽ ዘምልኹ፡ ኣብ ጽርኢ ድማ ነፍሲ ወከፍ ሰብ ነናቱ ኣምላኽ ብምግባር ክሳብ ንዘይተፈልጠ ኣምላኽ ዝበል መሠውዒ ክሳብ ምሥራሕ በጽሑ። ኣብ ከምዚ ኩነታት ዝነበሩ ኣረማውያን ድኅነት ደቂ ሰባት ንምርኣይ ሃረር ይብሉ ነበሩ። ብፍላይ ድማ እቶም ጽርኣውያን ፍላስፋታትን ንእኒ ሶቅራጥስ፡ ፕሎቶ፡ ሰኔካ፡ ኣሪስቶታል ናይ ኣምልኽ ጣኦት ከንቱነት ተረዲኦም። ስግደት ንሓደ ኣምላኽ ከም ዝግባእ

ብምርምር በጺሖም ክበሃል ይከኣል፡ በዚ መዳይ ድማ ንምጽኣት ክርስቶስ መሰናደዊ መገዲ ገበሩ።

ለ. ዕብራውያን

ዕብራውያን ካብቶም ጎረባብቶም ዝኾኑ ሕዝቢ ፍሉይ ኣካይዳ ነበሮም፡ ካብ ምጽዋዕ ኣብርሃም ድማ ብፍሉይ ዝጥመቱ ሕብረተ ሰብ ነበሩ። ደቂ እስራኤል መሰል ውሉድነት ብግዝረት ዝረኸቡ፡ ክብርን ኪዳንን ምሕጋግ ሕግን ካብ እግዚአብሔር ብመገዲ ሙሴ ዝተቐበሉ ነበሩ። ተስፋ ኣምላኽ ድማ ናታቶም ነበረ። ክርስቶስ ድማ ብሥጋ ካብዘም ሕዝቢ ተገለጸ። እግዚአብሔር ብተደጋጋሚ ነቢያት እናለኣኸ ዝገንሖምን ዝመርሖምን ዝመልሶምን ሕዝቢ ነበሩ። ምውላድ እቲ ቅቡእ (መሲሕ) ድማ ተስፋ ዝተቐበሉ ነበሩ። ብሃይማኖታዊ ደረጃ ድማ ኣብ ሠለስተ ዝኸፈሉ ሕዝቢ ኢዮም። ሰዱቃውያን ፍልስፍና ጽርኢ ዝተመሃሩ ኣይሁዳውያን ኮይኖም፡ ትንሣኤ ሙውታንውን ኣይኣምኑን ኢዮም ዝነበሩ (ማቴ 22፡23-30 ግ.ሓ 23፡6-8)። ነፍሲ መዋቲት ምጅና ስለ ዝኣምኑ ድማ ኣብዚ ምድሪ ንተሓጎስ ንብላዕ ንስተ ዝብል ርድኢት ነበሮም። ኣብ ጊዜ ኢየሱስ ድማ ናቶም ፖሎቲካዊ ጉጅለ ሓዘም ዝጓዳዙ ብምንባሮም ብዙኃት ብርጅዋታትን ዓበይቲ ምሁራትን ሰዓብቲ ነበርዎም። ብዙኅ ሕዝቢ ግና ይስዕቦም ኣይነበረን። ፈሪሳውያን ዝተበሃሉ ኣይሁዳውያን ኣብ ጽኑዕ ሓለዋ ሕጊ ሙሴን ሥርዓት ኣቦታቶም ዝነበሩ ሰባት ኢዮም። ብዙኃት ካብኣቶም ኣብ ግዳማዊ ምሕላው ሕጊ ተጻጊዶም እንከለዉ ግፍዕን ዓመጽን ይፍጽሙ ስለ ዝነበሮም ካብ ጎይታ ተረር ተግሳጽ ይበጽሖም ነበረ። እቲ ኣገዳሲ ዝኾነ ነገራት ዕሸሽ ብምባል ኣብ ነኣሽቱ ነገራት ምርቓቕ ስለ ዝርከቡ ምስ ጎይታ ክጋጨዉ ንርኢዮም። ንኣብነት ቀዳም መዓልቲ ሰዊት ሓሲኻ ምብላዕ ሕጊ ዕረፍቲ ምፍራስ ኢዩ ብምባል ዝማገቡ ነበሩ (ማቴ 12፡1-8)። ጎይታ ኢየሱስ ብዙኅ ጊዜ ይግስጸም ነበረ (ማቴ 23 ማር 7፡1-13 ሉቃ 11፡37-54 ዮሐ 7፡32-36 ርኣ)። ኤስናውያን ዝብሃሉ ጉጅለ ናይ እስራኤል ምጽንፍዕ ዝጽበዩ፡ ናይቲ መሲሕ ምምጻእ ብሃንቀውታ ዝጽበዩ፡ ገለ ካብዚኣቶም ድማ ብምንኩስና ኣብ ገዳማት ዝቐመጡ ነበሩ። ገላ ካብዚኣቶም ከምእኒ ስምዖንን፡ ሓና ነብዮትን፡ ማርያም ኣደ ጎይታን፡ ኤልሳቤጥ ኣደ ዮሐንስ መጥመቕን ይርከብዎም።

ሐ. መንግሥታዊ ምሕደራ

በቲ ጊዜ እቶም ፍሉጣት ዝነበሩ አሕዛብ መብዛኛቶም ኣብ ትሕቲ ግዝአት ሮማ ይመሓደሩ ነበሩ። ነተን ኣብ ትሕቲ ሮማዊ ግዝአት ዝነበራ ሃገራት ድማ መምስ ሃብተንን ባህላዊ ልምድታትን ክጥርንፍ ተራእዩ። ኣባ ጴጥሮስ ገብረሥላሴ ከምዚ ብምባል ጸሓፊ፡ “ክርስቶስ ብሓቂ ከምቲ ጳውሎስ ዚብሎ ኣብ ምቹእ ጊዜ ኢዩ ኣብ ዓለም ዚመጸ። ብሓደ ወገን ደቂ ሰብ ድኅነት ሃረር እንኪብሉ፡ ነቲ ኣምልኽ ሓቀኛ ኣምላኽ ጸሚኦም እንከሎዉ በቲ ሓደ ወገን ኸአ ዓለም ኣብ ትሕቲ ሮማውያን ጸጥታ ረኺባ ድኅነት እንኪጽገዎ ኢዩ ክርስቶስ ናብ ዓለም ዚመጸ” (ሓጺር ታሪኽ ክርስትና ገጽ. 9)።

ልደትን ሕይወትን ኢየሱስ ክርስቶስ

አይሁድ ብመግዛእቲ ሮማውያን ኣዝዮም ተመሪሮም ብምንባሮም እቲ ዝጽበይዎ መሲሕ ካብ መግዛእታዊ መቐረንቲ ሓራ ዘውፅእ እምበር ካብ ኃጢአት ነጻ ዘውፅእ ኢዩ ኢሎም ኣይጽበዩን ነበሩ። መሲሕነት ናይ ክርስቶስ ኣይሁድ ዘይተጸበይዎ ዓይነት ዝነበረ። ብሩስ ሸሊይ ከምዚ ኢሉ ይጽሕፍ፡ “ኢየሱስ፡ ግዝአት እግዚአብሔር በቲ ናይ ምድኃን ኃይላ ብአካለ ህልውናኡ ከም እተገልጸት ኣተንብሄ። ነዚ ድማ መረጋገጺ ሃበ። እቲ ናይ ፈውሲ ተአምራቱ ኣገራሚ ጥራኅ ኣይኮነን ዝነበረ፡ ንሱ ምልክት ኢዩ፡ እዚ ኃይሊ እታ እትመጽእ ኣብዚ ዘመን እዚ ከም እተጋህደ ዚገልጽ ኢዩ” (Church History in Plain Language, 1982, pg. 19)። መሲሕ ኪውለድ ምዃኑ ቅድሚ ኣሸሓት ዓመታት ብትንቢት ይንገር ነበረ፡ ነዚ ክግለጽ ዘለዎ መድኃኒ ድማ ይጽበይዎ ነበሩ። መንፈስ ቅዱስ ብዝገለጸሎም መጠን ነቢያት ኣብ ብዙኅ ክፋልት መጻሕፍቶም ኣስፈሮም ኣለዉ። ንኣብነት ካብ ዓሌት ዳዊት ከም ዝኸውን (2ኛ ሳሙ 7:14) ካብ ሓንቲ ድንግል ከም ዝውለድ (ኢሳ 7:14)፣ ዝውለድሉ ቦታ ቤተ-ልሔም ከም ዝኸውን (ሚክ 5:2)፣ መድኃኒ ደቂ ሰባት ከም ዝኸውን (ኢሳ 43:11)።

ዋላኳ ብሉይ ኪዳን ብዛዕባ እቲ መሲሕ ኣነጺሩ ይጽሓፍ፡ ኣይሁድ ዝጽበይዎ ዝነበረ ግና ወተሃደራዊ ዓወታት ዝገናጸፍ መሲሕ ኢዩ ዝነበረ። ኢየሱስ በዓል ናዝሬት ከምቲ ንሳቶም ዝጽበይዎ ዓይነት ኣገባብ ብዘይምምጽኡ፡ ነቲ ኣብ መዝሙር ዳዊት ተጻሒፉ ዘሎ መንግሥታዊ መሲሕ ደኣ እምበር ነቲ ኣብ ትንቢት ኢሳይያስ ዘሎ በዓል ሥቓይ ዚርእያ

አዕይንቲ ኣይነበሮምን። ጎይታ ከምቲ ዝሃቦ ተስፋ በቲ ምዱብ ጊዜ ብሥጋ ኣብ ማእከል ሕዝቡ ተገለጸ። መጽሓፍ ቅዱስ፡ ነቲ ንጎይታ ዘይተቐበለሉ ኩነታት ከምዚ እናበለ ብዘሕዝን ቃላት ይገልጸ፡- “ናብቶም ናቱ መጸ፡ እቶም ናቱ ኸአ ኣይተቐበልዎን” (ዮሐ 1:11)። እቶም ናቱ ዝኾኑ ሕዝቢ ነጻግዎ፣ እንተኸኑ ኣሕዛብ ግና ንዕኡ ተቐቢሎም ብስሙ ኣመኑ። ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ቤተ-ልሔም ምስ ተወልደ መልኣኽ እግዚአብሔር ከምዚ እንዳ በለ ኣበሠረ፡ “እንሆ፡ ሎሚ መድኃኒ ኣብ ዓዲ ዳዊት ተወሊድልኩም ስለ ዘሎ፡- ንሱ ኸአ ክርስቶስ ጎይታ ኢዩ፡- ንኹሉ ሕዝቢ ዚኸውን ሓጎስ ኣበሥረኩም ኣሎኹ እሞ፡ ኣይትፍርሁ” (ሉቃ 2:10-11)። ልደት ጎይታ ንኹሉ ሕዝቢ ዝኸውን ዓቢ ሓጎስ ነበረ፡ ብተአምራታዊ ኣገባብ ካብ ድንግል ብዘይዘርኢ ሰብኣይ ተወለደ። ቅድሚ ኢየሱስ ብድንግልና ዝተወለደ የልቦን፡ ድኅሪኡ ድማ ብድንግልና ዝተወለደ የልቦን፡ ንሱ እቲ እንኮ ብድንግልና ዝተወለደ ኢዩ። “ኣብ ጸልማት ዚነብር ሕዝቢ ዓብዩ ብርሃን ረኣየ፡ ኣብ ዓዲ ሞትን ድኔኣን ንዚነብሩ ድማ ብርሃን ወፀሎም” (ማቴ 4:16)። ዶ/ር ኣማኑኤል ኤልያስ ከምዚ ብምባል የራጉዶ፡ “ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ምድሪ ገሊላ ኣብ እትርከብ ንእቶቶ ዓዲ ቤተ-ልሔም ኣብ 5ይ ዓመት ቅ.ል.ክ ኣብ መበል ኣርብዓ ዓመት ግዝአት ኣውጉስጦስ ቁሣር፡ ኣንቶኒን ክሌዎፓትራን ካብ ዚሞቱ ኣብ መበል ዕስራን ሽዱሽተን ዓመቶም ከም ዝተወልደ ታሪኽ ይነግር። ኣብዚ እዋን እዚ ቁሬኔዎስ እተባህለ ፈራዲ ንሶርያ እናመኃደረ ከሎ ኢዩ፡ ቁሣር ኣውጉስጦስ ምቕጻር ሕዝቢ ኪግበር ኣዚዙስ ስድራቤት ኢየሱስ ድማ ናብ ዓዶም ቤተልሔም ዝኸዱ እሞ ማርያም ንኢየሱስ ዝወለደት (ታሪኽ ቤተ-ክርስቲያን ገጽ. 41-42)።

ኣብቲ ጊዜ ብምኽንያት ዝተራእዮም ኮኾብ ካብ ምብራቕ ዝመጹ ተመራመርቲ ናብ ሄሮድስ ብምምጻእ ስለ ዝጠየቑ፡ ተቓናቓኒ ንጉሥ ዝተወለደ ስለ ዝመሰሎም፡ ነቲ ሕፃን ንምቕታል ተሃንደደ። በቲ እግዚአብሔር ዝነገሮም ድማ ዮሴፍን ማርያምን ናብ ግብጺ ሃደሙ፡ ክልተ ዓመታት ድኅሪ ሞት ሄሮድስ ዓብዩ ኸአ ናብ ዓዶም ተመለሱ። ኣብ ናዝሬት ዓብዩ ብዛይካ እቲ መጽሓፍ ቅዱስ ዝገለጸ ኣብ 12 ዕድሜኡ ናብ ኢየሩሳሌም ንበዓል ፋሲካ ምኻዱን ካልእ ናይ ንእስነቱ ታሪኽ ኣይንርእን ኢና። ወንጌል ብቐጥታ ናብ ዘመን ኣጎልግሎት ኣብ መበል 30 ዓመት ዕድሜኡ ኢዩ ዝሰግር። ልዑላውነት ሮሜ ኣብታ ዘመናዊት ዓለም

ዝተረጋገጸትሉ እዋን ነበረ። ንዝበዘኑ ሕዝቢታት ዓለም ድማ ትገዝአም ነበረት። በቲ ሓደ መዳይ ድማ ፍልስፍና ጽርኢ ብፍላይ ኸአ እስጦይካውነትን ኤጲቁሬሬዎስን ብሮማዊ አተሓሳስባ ፍልስፍና ዝተዋሕጠሉ ጊዜ ነበረ። ኣብ መንግሥታዊ ምሕደራ ኸአ ሪፓብሊካዊ ፖሎቲካዊ አጠማምታ ብሓፀያዊ ምሕደራ ስለ ዝተተክአ ዓቢ መቐይሮ ዝነበረሉ እዋን ኢዩ። ግዝአት ሮማውያን ብሠራዊትን መራኽብን ኃይሉ ዳርጋ ንመላእ ዓለም ኣብ ትሕቲ ቕጽጹሩ አእተዋ። ኣብቲ ጊዜቲ ኃይልን ዝናን ገዛእ ርእሰኻ ክብ ተብለሉ ብምንባሩ ኢየሱስ በዓል ናዝሬት ናይ ፍቕሪ መልእኽትን ገዛእ ርእሰኻ ኣብ ክንዲ ካልኦት ምውፋይን ጊዙ ናብዚ ምድሪ ተገለጸ። ኣገልግሎት ኢየሱስ ክርስቶስ ብተኣምራት ዝተሰነየ ብምንባሩ ብዙሃ ሰብ ኣብ ዙርያኡ ክእከብ ጊዜ ኣይወሰደሉን፡ ትምህርቱ ንሕዝቢ ዝምስጥ ነበረ።

ክርስቶስ ብዘረብኡን ኩነ ብሥልጣኑ ኣምላኽነቱ ኣግሃደ (ዮሐ 10:30-33)፣ ብሓቂ ንሱ እቲ ሥጋ ዝለበሰ ኣምላኽ ምዃኑ ድማ ኣርአየና (ሮሜ 1:3 ሮሜ 9:5 ዕብ 2:14-16፣ 1^ይ ዮሐ 1:1-2)። ሠለስተ ጊዜ ምውታት ኣተንስአ (ሉቃ 7:11-17፣ ማቴ 9:18-26 ዮሐ 11:1-44)፣ ንማይ ናብ ወይኒ ለወጠ (ዮሐ 2:1-12)፣ ብክልተ ዓሳን ሓሙሽተ እንጌራን ንሓሙሽተ ሽሕ ሕዝቢ ኣጽገበ (ማቴ 14:13-21)፣ ብዕውሩ ንዝተወልደ ድማ ብርሃን ኣዕይንቱ ሃቦ (ዮሐ 9:1-34)። ኣብ መወዳእታ ድማ ገዛእ ርእሱ ኣብ ክንዲ ኩላትና ብምውፋይ ንሞትና ብሙማቱ ሕይወቱ ሃበና። ቃል እግዚአብሔር ድማ ከምዚ ብምባል ይነግረና፡ “ኣነ ንነፍሰይ በጃ ኸሕልፋ፡ መሊሰውን ክወስዳ ኢየ እዋ፡ ስለዚ ኣቦ የፍቅረኒ ኢዩ። ባዕለይ ኢየ በጃ ዘሕልፋ እምበር ካባይ ዝወስዳስ የልቦን። በጃ ኸሕልፋ ሥልጣን ኣሎኒ፡ መሊሰ ክወስዳውን ሥልጣን ኣሎኒ። ነዛ ትእዛዝ ኻብ ኣቦይ ኢየ እተቐበልክዋ (ዮሐ 10:17-18)። ክርስቶስ ኣብ ክንዲ ጸላእቱ ብምማት ምስ ኣምላኽ ኣተዓረቐና (ሮሜ 5:10)፣ ንሱ ሥጋ ዝለበሰ ኣምላኽ ብምዃኑ ኣብ ሞንጎ ሰብን ኣምላኽን ንምትዕራቕ ምሉእ ሥልጣን ዘለዎ ማእከላይ ሥጋ ኢዩ (1^ይ ጢሞ 2:5)።

እቲ ጳድቕ ጉይታ ስለ ኃጢአትና መሥዋዕቲ ብምዃን ብደሙ ተሻየጠና፡ ብንጹህ ደም ገንሸል ድማ ዝተዓደጉ ሕዝቢ ኮንና (1^ይ ጴጥ 1:18-19)። ሞት ክርስቶስ ኣብ ክርስትና ዓንዲ ሕቕ ዝኸነ ናይ ተበጃውነት ሥራሕ ጉይታ ኢዩ፡ ብትንሣኤኡ ድማ ኣብ ሞት ዘለዎ ሥልጣን ብምግሃድ ሰዒሩ ተንሥኡ።

እቶም ደቀ መዛሙርቱ ከም ናይ ስብከቶም ማእከል ዝገበርዎ ድማ ሞትን ትንሣኤን ኢየሱስ ክርስቶስ ኢዩ፡ በዚ ተስፋ ድማ ብብዙሃ ጸበባ ንክሓልፉ ገዛእ ርእሶም ኣዳለዉ። ንሓዋርያት ኣውራ ናይ እምነቶም ትብዓት ዝነበረት ኸአ እታ ባዶ ዝተረፈት መቓብር ክርስቶስ ኢዩ። “ክርስቶስ ዘይተንሥኤ እንተ ኮይኑስ፡ እምብኣርከ ስብከትና ኸንቱ ኢዩ፡ እምነትኩምውን ከንቱ ኢዩ (1^ይ ቆረ 15:14)። ክርስትና ንምዕናው ክትግበር ዝነበራ ሓንቲ እንተ ደኣ ነይራ ጉይታ ካብ ምውታት ከም ዘይተንሥኡ ኣብ መቓብር ከም ዘሎ ምርኣይ ነበረት። ክርስቶስ ግን ብኃይሊ ሥልጣኑ ስለ ዝተንሥኡ ሥጋኡ ኣብ መቓብር በስቢሱ ኣይተረፈን፡ እኳ ደኣ ከምቲ ተስፋ እግዚአብሔር ናብ ክብሪ ኣተወ (መዝ 16:9-10)። እቶም ነቢያት እግዚአብሔር ዝሃቡዎ ተስፋ ትንሣኤ ክርስቶስ ሓዋርያት ግና ብዓይኖም ረኣይዎ፡ በዚ ኸአ ኣብ መትከል እምነቶም ጽኑዓት ነበሩ። ኣዕይንቶም እናረኣዩ ድማ ድኅሪ 40 መዓልቲ ካብ ትንሣኤኡ ናብ ሰማያት ዓረገ፡ ደመና ድማ ተቐበለቶ (ግብ 2:9)። ኣብ የማን ኣምላኽ ተቐመጠ ኣብኡ ድማ ከም ሊቀ ካህናት የገልግል ኣሎ።

ምውራድ መንፈስ ቅዱስ

ክርስቶስ ንደቀ መዛሙርቱ ዝኣተወሎም ቃል ከምዚ ዝብል ነበረ፡ “ኣነ ኸአ ነቦ ኸልምኖ ኢዩ፡ ንሱ ድማ ንዘለዓለም ምሳኻትኩም ዝነብር ካልእ መጻናንዒ ኺህበኩም ኢዩ” (ዮሐ 14:16)። እዚ ተስፋ ብበዓል ሓምሳ (ጴጥጥስ) ተፈጸመ፡ ብዘገርም ተኣምራት ድማ ኣስታት ሠለስተ ሽሕ ነፍሳት ናብታ ማኅበር ተወሰኸ። ኣብዚ ናይ ኣይሁዳውያን ብዓል ሓዋርያት ተኣኪቦም እንከለዉ፡ “ብድንገት ከኣ ከም ብርቱዕ ህቡብላ ንፋስ ካብ ሰማይ ደሃይ መጸ፡ ነታ ኣብኣ ተቐሚጦም ዘለውዋ ቤትውን ንብዘላ መልኣ፡ እተመቐቐለ ልሳን ሓዊ ዚመስል ድማ ተራእዮም፡ ኣብ ልዕሊ ነፍሲ ወከፎም ከኣ ተቐመጠ። ኩሎም ድማ መንፈስ ቅዱስ መልኣም፡ መንፈስ ቅዱስ ኪዛረቡ ዝሃቦም ብኻልእ ቋንቋታት ኪዛረቡ ጀመሩ” (ግብ 2:2-4)። ሓዋርያት ኩለንተናኦም ተሓደሰ፡ ወንጌል ብትብዓት ንምስባኽ ድማ ኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ረኸቡ። ከምቲ ቅድም ብፍርሃት ካብ ብዙሃ ነገራት ዝሃድሙ ዝነበሩ፡ ሕጂ ግን ካብ ላዕሊ ኃይሊ ረኸቡ። ኣብ እምነቶም ረጉጻት ጥራህ ዘይኮነስ፡ ማረኽቲውን ኩኑ። ሓዋርያት መንፈስ ቅዱስ መሊእምም ብቋንቋታት ናይቶም ኣብቲ በዓል ዝተኣከቡ ሕዝቢ እቲ ዓቢ ሥራሕ ኣምላኽ ክምስክርሎም ንርኢ። ጴጥሮስ ኣብ ማእከል እቲ

ሕዝቢ ኮይኑ ብዛዕባ እቲ ዓቢ ግብሪ ኣምላኽ ክምስክር ጀመረ፡ ክርስቶስ ካብ ሞቱ ተንሢኡ ንሰማይ ከም ዝዓረገ ኪሰብኽ እንከሎ ንበዓል ኢሎም ዝተኣከቡ ሕዝቢ ድማ ኣስታት ሠለስተ ሽሕ ተጠመቁ (ግ.ሓ 2:1-42)። ታሪኽ ቤተ-ክርስቲያን በዚኣ መዓልቲ እዚ ኢዩ ዝጅምር።

እታ ቀዳመይቲ ቤተ-ክርስቲያን

“ስለዚ ንርእስኹምን ነታ ብገዛእ ደሙ ዘጥረያ ማኅበር ጎይታን ክትጓስዩ፡ መንፈስ ቅዱስ ኤጲስቆጶሳት ገይሩ ኣብኣ ዝሸመኩም ኩሉ መጓሰ ሐልዉ” (ግብ 20:28)። “ከምቲ ክርስቶስ ንማሕበሩ ዘፍቀራ፡ ኣቱም ሰብኡት፡ ኣንስትዮም ኣፍቅሩ። ክርስቶስ ብቻሉ ገይሩ ብምሕጻብ ማይ ምስ ኣጽረያ ምእንቲ ኪቐድሳ፡ ርስሓት ወይስ ዕጣር ወይስ ገለ ነዚ ዚመስል ዜብላ፡ ብዘይ መንቅብ ቅድስትን ክብርትን ማኅበር ገይሩ ንእኡ ምእንቲ ኬቐውማ ኢሉ፡ ርእሱ በጃኣ ሃበ” (ኤፌ 5:25-27)። “ንሕና ብግዕዝ ቤተ-ክርስቲያን እንብሎ፡ ጽርአውያን <<ካሌዎካሎ>> ካብ ዝብል ግሢ ኣውግኦም ኤክሌስያ ይብልዎ። ትርጉሙ <<ጽውዕቲ፡ ጎርይቲ>> ማለት ኢዩ። ብልምዲ በቶም ቀዳሞት ጽርአውያን ኣብ ሠፈር፡ ኣብ ዓዲ፡ ኣብ ሃገር ሓደ ጸገም እንተ ተቐልቀለ፡ ነቲ ዚተቐልቀለ ጸገም ንምእላይ ተኣኪቦም ንምምይያ፡ ዚምረጹ ሽማግሌታት ዚገብርዎ ባይቶ፡ <<ኤክሌስያ>> ይብሃል ነይሩ። ጉባኤ ምናዳት ማለት ኢዩ። ብ284 ዓመት ቅድሚ ልደት ክርስቶስ ብሉይ ኪዳን ካብ ቋንቋ ዕብራይስጢ ናብ ቋንቋ ጽርኢ ዝተርጎሙ ሰብዓ ሊቃናት ድማ፡ <<ካሃል>> ንዚብል ቃል ዕብራይስጢ፡ <<ኤክሌስያ>> ኢሎም ተርጎምዎ። እዚ ቃል እዚ ኣብ ብሉይ ኪዳን 96 ጊዜ ተጠቒሱ ኣሎ። ትርጉሙ ድማ ናይቶም ጎሩያን እግዚአብሔር ሕዝቢ እስራኤል ጉባኤ ወይ ሓድነት ማለት ኢዩ” (ታሪኽ ቤተ-ክርስቲያን ኣብ መድረኽ ዓለም ገጽ. 12)። ግብሪ ሓዋርያት ብንጹር ገሊጹዎ ከም ይርከብ፡ ኣብ ኢየሩሳሌም ዝነበረት ማኅበር እታ ቀዳመይቲ ቤተ-ክርስቲያን ኢያ። ሓዋርያት ብመንፈስ ቅዱስ ተሰኒዮም ሽኦ ወንጌል ክርስቶስ ብትምዓት መስከሩ፡ ናብ ክርስቶስ ዝመጸ ነፍሳት ካብ መዓልቲ ናብ መዓልቲ በዝኃ።

ኣብታ ቀዳመይቲ ቤተ-ክርስቲያን ሓደ ክንፈልጥ ዘሎና ነገር እንተ ደኣ ኣሊዩ፡ ብኣርባዕተ ነገራት ተሰንዮም ይዓዩ ምንባሮም ንግንዘብ። “ብትምህርቲ

ሓዋርያትን ብሕብረትን ብምቕራስ እንጌራን ብጸሎትን ጸኒዖም ነበሩ። ኣብ ጸጽባሕ ብሕብረት ኣብ ቤተ መቐደስ ከየቋረጹ ጸኒዖም ይእከቡ ነበሩ። ኣብ ኣባይቲ እንጌራ እናቋረሱ፡ ብሓገስን ብግሩህ ልብን ንኣምላኽ እናኣመስገኑ ብሓንሳእ ኮይኖም ይበልዑ ነበሩ” (ግ.ሓ 2:42,46)። ነቲ ክርስትያናዊ ጉዕዞኦም ብትምህርቲ ሓዋርያት (ብቃል ኣምላኽ)፣ ብሕብረት (ሓባራዊ ጉባኤ)፣ ብምቕራስ እንጌራን (ብቅዱስ ቍርባን)፣ ብጸሎት (ናይ ሕብረት ኣምልኽ) የሰንይዎ ምንባሮም ንርኢ። ቅዳሴኣዊ ኣምልኽ ካብ ሓዋርያት ጀሚሩ ዝጎልሐ ኣገልግሎት ኢዩ። ብመጀመርታ ኣብ እምነት ክርስትና ዝመጹ ሰባት ዕብራውያን ኢዮም ዝነበሩ፡ ብኣንድነት ፍጽማት ከም ዝነበሩ መጽሓፍ ቅዱስ ይሕብረና። “እቶም ዝኣመኑ ኹላቶም ሓንቲ ልብን ሓንቲ ነፍስን ነበሩ፡ ብኹሉ ብርኪ ነበሩ እምበር፡ ሓደ እኳ ኻብ ገንዘቡ፡ እዚ ናተይ ኢዩ፡ ዚብል ኣይነበሮምን” (ግ.ሓ 4:32)። ዘለዎም ንብረት ኣኪቦም ድማ ናብ እግሪ ሓዋርያት የምጽእዎ ብሓባር ድማ ሕይወቶም ይነብሩ ነበሩ። ሓዋርያት ብትእምርትን ተኣምራትን ተሰንዮም ኣገልግሎት ይቐጽሉ ነበሩ፡ ኣብ ገዛ እናተኣከቡ ድማ እንጌራ ይቐርሱ፡ ብሕብረት ይጽልዩ ነበሩ። ክርስትና ከም ሓደ ምንፍቕናዊ ጉጅለ ይርእይዎ ስለ ዝነበሩ ብዙኅ ስደት በጽሖም፡ በዚ ምኽንያት ናብ ብዙኅ ቦታታት ፋሕ በሉ፡ ኣብኡ ድማ ወንጌል ብምስባኽ ነፍሳት ማረኹ። ክርስትና ካብ ኢየሩሳሌም ኬስፋሕፍሕ ምስ ጀመረ፡ ብቐዳምነት ኣብ ኣንጾክያ ናይ ሶርያ ርእሲ ከተማ ዝነበረት ኢዩ ዝኣተወ (ግ.ሓ 11:26)። ካብ ኣረሜናውነት ዝተመለሱ ብምዃናም ዝኹን ኣይሁዳዊ ልምዲ ኣይነበሮምን ስለዚ፡ ብቐጥታ እምነቶም ኣብ ክርስቶስ ኣንበሩ። ኣብዚ ከተማ ድማ ንመጀመርታ ጊዜ ክርስትያን ዝብል ስም ተዋህቦም። ወንጌል ኣስፋሕፊሑ ክሳብ ከተማ ሮሜ በጽሖ፡ ኣሕዛብ ክርስትና ተቐበሉ።

ሓዋርያት ኣብ ዝተፈላለዩ ቦታታት እናኸዱ ወንጌል ሰበኹ፡ በቲ ዋጋ ዘሕትት ቃል ክርስቶስ ጸኒዖም ብሰማዕትነት ሓለፉ። መጽሓፍ ቅዱስ ብዘይካ ሰማዕትነት ያዕቆብ ወዲ ዘብዴዎስ ካልእ ኣይነግረናን ኢዩ (ግ.ሓ 12:1-2)፤ ትውፊት ቤተ-ክርስቲያን ብዛዕባ እዚ ብዙኅ ኣቐሚጡልና ኣሎ። ኣብ ዝኸድዎ ቤተ-ክርስቲያን እንዳ መሥረቱን ኣገልገልቲ እንዳ ቐብኡ ድማ ገስገሱ (ግ.ሓ 14:22-23፣ ግ.ሓ 20:17፣ 1^ይ ጢሞ 3:1-12፣ ቲቶ 1:5)። ብዘይካ ሓዋርያ ዮሐንስ ኩላቶም ብሰማዕትነት ሓለፉ ንኣብነት እንድርያስ ስኪስያ ምብራቕ ኤውሮጳ ክሳብ

ፖላንድ ወንጌል ምስ ሰበኸ፡ ተመሊሱ ኣብ ክልል ግሪኽ እናመሃረ ከሎ ኣብ ኣም ብምስቃል ሰማዕት ኩነ። ቅዱስ ፊልጶስ ኣብ ፍርጊያ ብሰማዕትነት ተቐትለ፡ ቅዱስ በርተሎሜዎስ ምስ ቅዱስ ታዴዎስ ወንጌል እናመሃረ ከሎ፡ ብትእዛዝ ገዛኢ ክልል ኣልባኖ ፖሊስ ተቐትለ። ሓዋርያ ማቴዎስ ናብ ህንዲ ክሓልፍ ከሎ፡ ኣብ ገለ ከባቢ ምድረ ሓበሻ ከም ዝሰበኸውን፡ ጸሓፊ ታሪኽ ቤተ-ክርስቲያን ናይፍስ ይገልጽ፡ ኣብ ሃገረ ፋርስ ክልል ፓርትያ ከተማ ናዳባር ምሂሩ ብሰማዕትነት ዓረፈ። ቅዱስ ቶማስ ንምሃብር ሰብ ኣይሁድ ተቐመጥቲ ህንዲ እናመሃረ፡ ብራሕማናውያን ሰብ ህንዲውን ተሓዋሶምዎ፡ እምነት ክርስትና ኣሳቑሩምዎ፡ ብ72 ዓ.ም. ሰማዕት ኩነ። ሓዋርያ ታዴዎስ ኣብ ሃገረ ይሁዳ፡ ሰማርያን ኤድሞያስን ደጋር ኣብ ፋርስን ልብያን ካብኡ ኣብ ኤዴሳ፡ ኣርመንያ መሰጸጦምያን ወንጌል ሰበኸ። ኣብ መወዳእታ ተኸተልቲ እምነት ዞሮኣስተርያ ብበበይኑ መከራ ኣሳቑሩምዎ ብሰማዕትነት ዓረፈ። ወንጌላዊ ሉቃስ ድኅሪ ሰማዕትነት ጳውሎስ ኸኣ ኣብ ጋውል (ፈረንሳይ)፣ ኢጣልያ፡ መቄዶንያ፡ ግብጽን ፔሎፖኒሱስን እናመሃረ ኣብ ፔሎፖኒሱስ ተሰቐሎ ብሰማዕትነት ካብዛ ዓለም ሓለፈ እሞ ኣብ ፖትራስ ተቐብረ። “ማርቆስ ንኣገልግሎት ስለ ዝጠቐመኒ ምሳኻ ይምጸእ” (2 ጢሞ 4፡11፣ ቆሎ 4፡10፣ ፊል 24)። ኣብ ኣገልግሎት ምስ ጳውሎስን ምስ በርናባስን ተሳተፈ፡ ኣብ መወዳእታ ናብ ግብጺ ተመሊሱ እናመሃረ ከሎ፡ ብ68 ዓ.ም. ብሰማዕትነት ዓረፈ። ግብጺውያን ሰዓብቲ ቅዱስ ማርቆስ ድማ ክሳብ ኑብያ-ኢትዮጵያ ወንጌል ሰቢኹም ክርስትና ከም ዘብጽሑ ተመራመርቲ ታሪኽ ይሕብሩ።

ምውሳኽ ሓዋርያ ጳውሎስ ኣዚዩ ኣገዳሲ ጉዕዞ ክርስትና ኢዩ፡ ጎይታ ናተይ ሕሩይ ኣቕሓ ብምባል ዝመስከረሉ ሰብ ነበረ (ግብ 9፡15-16)። “ብእኡ ኸኣ ሓሳባትን ምስ ፍልጠት ኣምላኽ ንዚጸላእ ልዕል ዝበለ ነገር ኩሉን እናፍረስና፡ ኩሉ ኣእምሮውን ንምእዛዝ ክርስቶስ ንማርኸሉ ኢና” (2 ቆረ 10፡5)። ብኸሉ ውርደትን መከራን ድማ ወንጌል ሰበኸ፡ ሠለስተ ሓዋርያዊ ዑደት ብምኻድ ድማ ንመንግሥቲ ኣምላኽ ዝኾና ነፍሳት ማረኸ። ብመርሒነት መንፈስ ቅዱስ 14 መልእኽታት ስለ ዝጸሓፈ ድማ ኣዚዩ ፍሉጥ ሰብ ነበረ። ኣብ መወዳእታ ብሓሶት ተኸሲሱ ክሳብ ሮሜ ክኸይድ ከኣለ (ግብ 21-28 ርአ)፣ ቅዱስ ጳውሎስ ድኅሪ ክልተ ዓመት ነፃ ተለቐቐ ናብ ዝደለዩ ክኸይድ ስለ ዝተፈቐደሉ፡ ክሳብ ሰጳኛ እናተዛዋወረ ወንጌል ሰበኸ። ኣብ ሮሜ ስደት ክርስቶሳውያን ይቐጽል ኣብ

ዝነበረሉ ጊዜ ቅዱስ ሓዋርያ ጳውሎስን ጳውሎስን ሰማዕትነት ተቐበሉ። ብ67 ዓ.ም. ብትእዛዝ ኔሮን ጳውሎስ ተሰየፈ፡ ጳውሎስ ድማ ተሰቐለ። ሓይይ ኔሮን ኣብ ንግሥነት ኣብ ዝነበረሉ ጊዜ ክርስቲያን ብብዙኅ መከራ ይሓልፉ ነበሩ፡ ኣብ ሓምለ 64 ዓ.ም. ኔሮን ኩነይ ኢሉ ዝኣጎዶ ሓዊ ብታሕተዋይ ክፍለ ከተማ ሮሜ ጀሚሩ ንነዊህ ዝጸንሐ ብዙኅ ህልቀት ዝፈጸመ ተግባር ነበረ። ኣብዚ ተኸሰሰቲ ኮይኖም ዝተረኸቡ ድማ ክርስትያን ኢዮም፡ በዚ ምኽንያት ገሊኦም ብቐርበት ተጠቐሊሎም መግቢ ኣራዊት ኩኑ፡ ብሓዊ ተቐጸሉ፡ ብሰይፊ ድማ ተመተሩ (A Christian Biography, 1991, ገጽ. 747-748)። “ኬስፓስያን ብ69 ዓ.ም. ናብ ሮሜ ከይዱ ብኃይሊ ሠራዊት ነገሰ። ንጥጦስ (ቲቶስ) ወዱ ኸኣ ጀኔራል መዓርግ ሂቡ ንኣይሁድ ክቈጻጸሮም ኣዘዘ። ጥጦስ ብወገኑ ኣኸሓት ሠራዊት ኣሰለፉ፡ ኣብ 70 ዓ.ም. ቅነ ፋሲካ ኢየሩሳሌም ብምኽባብ ንኃይልታት ኣይሁድ ኢዶም ክህቡ ሓቲትዎም ፍቓደኛታት ስለ ዘይኩኑ፡ ሓንሳብን ንሓዋርያን እምቢታ ኣይሁድ ንምጥፋእ ተግጥቀ። ሠራዊቱ ዕርዲ ኣፍሪሶም ንዝረኹብዎ እናጨፍጨፉ ልዕሊ ሓደ ሚልዮን ሕዝቢ ኣህለቑ። ንከተማ ኢየሩሳሌምን ከባቢኣን ብሓዊ ተኩሱ፡ ዝፈርስ ኣፍሪሱ፡ ዝድምስስ ደምሰሱ። ኸው እቲ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንኢየሩሳሌም ከልቅሰላ ከሎ፡ <<ኣየ ንስኺ በዚ መዓልትንዚ ንሰላምኪ ዝኸውን ነገር ፈሊጥክዮ እንተ ትኾኒ፡ ሕጂ ግና ካብ ዓይንኺ ተኸዊሎ ኣሎ። ጸላእትኺ ቀጽሪ ቀጺሮም ዝኸቡኺ መዓልቲ ክትመጽእ ኢያ፡ በዝን በትን ድማ ከጽብቡልኪ ኢዮም፡ ዘመን ምሕረትኪ ሰኣን ምፍላጥኪ ንኣኽን ኣባኺ ንዝነብሩ ደቅኽን ምስ ሓመድ ክጽምብሩኺ፡ እምኒ ኣብ ልዕሊ እምኒውን ኣይክሓድጉልኪን ኢዮም>> ዝበሎ ተፈጸመ ሉቃ 19፡42-44” (ትውፊት ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን ኤርትራ ገጽ. 39-40)።

ቤተ-ክርስቲያን ንመጀመርታ ዝገጠማ ስሕተታዊ ትምህርቲ ግሪኻዊ ፍልስፍና ፈሊጣውያነት (ኖስቲሲዝም) ኢዩ። እዚ ኩንነት ሰብ ክበጽሖ ይኸእል ኢዩ፡ ዝኹነ ኣካል መንፈስ እንተ ደኣ ኾይኑ፡ ሥጋ ኣይኩነን፡ ሥጋ እንተ ኾይኑ ድማ መንፈስ ኣይኩነን። ካብ እምነት ዝያዳ ፍልጠት ግምት ዝህቡ ወገናት ኢዮም፡ ፈሊጣውነት ብምንታዌ ኣማልኽቲ ዝኣምን ስሕተት ኢዩ። ግዙፍ ሥጋ ርኹስ ኢዩ ስለዚ ሰብ መውስቦ ሥራሕ ሰይጣን ብምዃኑ ብብሕትውና ብትሕርምቲ ብጸምን ብጸሎትን ክነብር ኣለዎ ዝብል ርድኢት ነበሮም።

በዚ ምክንያት አምላክ ሥጋ ለበሰ ዝብል አምር ብጠቕላላ ክቕበልዎ ኣይከኣሉን፡ ክርስቶስ ሰብ መሲሉ ይረኣዮም ነበረ እምበር ዝድህሰስ ሥጋ የብሉን ኢሎም ደምደሙ። ጉይታ ግን፡ “ኣነ ባዕለይ ምዃነይ ኣእዳወይን ኣእጋሪይን ርኣዩ። ከምዚ ንኣይ ዘሎኒ እትርእይዎ ዘሎኹም፡ ንመንፈስሲ ሥጋን ዓጽምን የብሉን እዎ፡ ኣረምሲስኩም ርኣዩኒ፡ በሎም” (ሉቃ 24:39)። ምስ ፈሊጣውነት ዝተመሳሰለ ኸኣ ዶስቲዝም ዝብል ስሕተት ተላዕለ። ዶስቲዝም ድማ ክርስቶስ ምትሃት ደኣ እምበር ሥጋ ኣይለበሰን፡ ሰብ መሲሉ ይረኣዮም ነበረ። ንሱ ዝጭበጥ ሥጋና ኣይተዋሓደን ብምባል ይማገቱ ነበሩ። “ኢየሱስ ክርስቶስ ብሥጋ ኸም ዝመጸ ዘይእመኑ ብዙኃት ምስሓትቲ ናብ ዓለም ወጺኦም ኣለዉ። እቲ መስሓትን እቲ ጸረ ክርስቶስን እዚ ኢዩ” (2 ዮሐ 7)። ኣብዚ ጊዜ ቤተ-ክርስቲያን ኣብ ውሽጢ ብስሓት ትምህርቲ ኣብ ግዳም ድማ ብስደት ክትህወኽ ጀመረት። ዘውገ ምሁራን ይትባረክ በርሀ ከምዚ ኢሎም ይገልጽዎ፡ “ኣብ ምድረ ሓበሻ ብፍላይ ኣብ ዙርያ ነገሥታት፡ ይምለኹ ዝነበሩ ጣኦታት ለመቀሐ (ኣልሞቃሕ ናይ ወርሒ) ፣ ሸመሽ

(ናይ ፀሓይ) ፣ ዓሠርተ (ናይ ሰማይ) ፣ መደር (ናይ ምድሪ) ፣ በሐር (ናይ ባሕሪ) ፣ መሓረም (ሓላዊ ነገስታት)። ኣብ ሓወልትታት፡ ኣኻውሕን ባጤራታትን ስሞም ተቐሪጹ ምስሎም ኣጊጹ ተረኽቡ። ኣብቲ ብምስሊ ጣኦታት ሀረከለስን (አምላክ ኃይሊ) ፣ ሀርሙስን (አምላክ ሃብቲ) ፣ ዝወቀበ ሓወልቲ ኣዱሊስ፡ ብቓላት ግሪኽ ዜውስ (ላቲን ጁፒተር) ፣ ኣረስ (ማርስ) ይጥቀሱ (ትውፊት ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን ኤርትራ ገጽ. 41)። እምበኣርከስ፡ ምድረ ሓበሻ ብኣምልኾ ጣኦት ዝተመልኦት ነበረት፡ ገለ ናይ ታሪኽ መጻሕፍቲ ከም ዝሕብርዎ ድማ ሓዋርያ ማቴዎስ መጺኡ ወንጌል ከም ዘበሠረና ይሕብሩ። ኣብ ምድረ ሓበሻ ክርስትና ብወግዒ ዝኣተወሉ ጊዜ ግን ብራብዓይ ክፍለ ዝመን ነበረ። “ንቕሑ፡ ኣብ እምነት ጽንዑ፡ ሰብኡት ኩኑ፡ በርትዑ” (1^ይ ቆሮ 16:13)።

ኣብ ዝስዕብ ጎታም ይቕጽል . . .

(ዲያቆን ኣሮን ገብረ-ሥላስ)

ስሕተት በለዓም

“ብመገዲ ቃየል ስለ ዝኸዱ፡ ምእንቲ ዓስቢ ብስሕተት በለዓም ጸደፉ፡ ብዕልወት ቆሪ ኸአ ጠፊኦም ኢዮም እሞ፡ ወይለኦም።”
(ይሁዳ 11)

በለዓም ኣብቲ ፈለግ ሕይወቱ፣ ውህበት ጸጋ እግዚአብሔር ዝነበሮ ፣ ረጊሙን መሪቹን ድማ ዘስልጥ ሰብ፣ ከምኡውን በቲ ዝነበሮ ህያብ ከገልግል፣ ብእግዚአብሔር ዝተኣመነ ኣገልጋሊ ነበረ። እንተኸኣነ፣ እዚ ናይ እግዚአብሔር ውህበት ዝነበሮ ሰብ፣ ባላቅ ንጉሥ ሞኦብ ብደቂ እስራኤል ምስ ተሸበረ ንበለዓም ንስኻ ዝረገምካዮ ርጉም ንስኻ ዝመረቕካዮ ከኣ ምሩቕ ምኳን እፈልጥ ኣለኹ እሞ ንዓ በጃኻ ንደቂ እስራኤል ርገመለይ ኢሉ ክቡራት ሰባት ክቡር ህያባት ኣሰኪሙ ለኡኸሉ። በለዓም ነቶም ክቡር ህያባት ሒዞም ዝመጹ ክቡራት ሰባት ተቀቢሉ “ንሎሚ ኣብዚ ሕደሩ ንእግዚአብሔር ክሓቶ ኢየ እግዚአብሔር ዝበለኒ ከኣ ክነግረኩም ኢየ” በሎም። ንእግዚአብሔር ምስቶም ልኡኻት ናብ ንጉሥ ሞኦብ ከይዱ ከም ድላይ ባላቅ ንደቂ እስራኤል ክረግመሉ ምስ ሓተቶ፣ እግዚአብሔር ደቂ እስራኤል ምሩቕ ሕዝቢ ስለ ዝኸኣነ ኣይትርገም ምስኣቶምውን ኣይትኺድ በሎ። ብድኅሪዚ በለዓም ናብቶም ልኡኻት ባላቅ መጸኢ እግዚአብሔር ከይትኸይድ ከም ዝበሎን ከም ዘይከይድ ነገሮም። እቶም ልኡኻት ናብ ንጉሥ ባላቅ ተመሊሶም ዝኸኣነ ኸሉ ምስ ነገርዎ፣ ተመሊሱ ንካልኣይ ጊዜ ካብቶም ኣቀዲሙ ዝሰደዶም ንላዕሊ ክቡራትን ሕፉራትን ሰባት ካብቲ ኣቀዲሙ ዝለኡኸሉ ህያባት ድማ ኣብዚኹ ሉኡኻት ሰዲዱ፣ “ንዓ በጃኻ ርገመለይ ካብዚ ህያባት ንላዕሊ ድማ ኣነ ከኸብረካ ኢየ ዝብል መልእኽቲ ንበለዓም ሰደደሉ። በለዓም እቲ ብዙኅ ህያባት ምስ ረኣየ ልቡ በቲ ክቡር ህያባት ስለ ዝተሳሕበ፣ ነቶም ልኡኻት ካልኣይ ጊዜ ንእግዚአብሔር ክሓቶ ክኸይድ ምኳን ነገሮም። በለዓም እግዚአብሔር ክልተ መልኣስ ከም ዘለዎ ንካልኣይ ጊዜ ምስ ሓተቶ፣ እግዚአብሔር ልቢ በለዓም በቲ ባላቅ ዘቕረበሉ ዓስቢ ከም እተሳሕበ ምስ ረኣየ ኪድ በሎ። ኪድ ምስ ተባህለ ተሓጉሱ ናብ ምድረ ሞኦብ ንደቂ እስራኤል ክረግም ምብጋሱ ግና ኩራ እግዚአብሔር ነደደ። በለዓም ዋላኳ ናብ ባላቅ ከይዱ ከምቲ እግዚአብሔርን እቲ መልእኽን ዝበሎ እንተገበረ፣ ልቢ በለዓም ብዓስቢ ናይቲ ባላቅ ዘቕረበሉ ህያባት ስለ ዝሰሓተ ግና ሕይወትን ውህበትን በለዓም ካብ እግዚአብሔር ዝጥቐሙሉ ሰብ፣ ናብ ሰይጣን ዝጥቐሙሉ ጠንቋሊ ሰብ ተቐየረ። ኣብ መወዳእታ ድማ ብሴፍ ደቂ

እስራኤል ተቐትለ። (ዙጉ ምዕ 22 ክሳብ ምዕ 31 ኢያ 13፡22)

ሓዋርያ ይሁዳ ንበለዓም ኣብነት ገይሩ ነቶም ኣብ ማእከል ሕብረቶም ሶሊኹም ዝኣተዉ ከም በለዓም ምእንቲ ዓስቢ ዝጸደፉ ናይ ሓሶት መሰኻኽር ሰይጣን ዝጥቐሙሎም ኣገልገልቲ ክጥንቐቑሎምን ብስሕተት ኣገልግሎቶም ከኣ ከይሕበሉን ዕላማ ብምግባር ኢዩ ዝጸሓፈሎም። እዚ ሓዋርያ ብተወሳኺ ኣብዛ ሓንቲ ምዕራፍ፣ ስፍራኦም ብፍታዎም ዝሓደጉ መዓርጎም ከኣ ዘሓለዉ መላእኽቲ ከም ዘለዉን ንዕኡምን ነቶም ንስሕተት ትምህርቶም ዝስዕቡን ከኣ ካብ እግዚአብሔር ዓቢይ መቐጻዕቲ ከም ዘለዎም ከረድኦ ከሎ፡- “ነቶም ሠፈሮም ዝሓደጉ እምበር መዓርጎም ዘይሓለዉ መላእኽቲ እኳ ብናይ ዘለዓለም መቐውሕ ደኣ ትሕቲ ጸልማት ነቲ ፍርዲ እታ ዓባይ መዓልቲ ዓቕሩርዎም ኣሎ። ከምኡውን ሶዶምን ጎሞራን እተን ኣብ ከባቢኡን ዝነበራ ከተማታትን፣ ከማታቶም ብመንገዶም ዝመንዘራ ደድኅሪ ሥጋ ጓናውን ዝሰዓባ፣ በቲ ዝወረደን ቅጽዓት ናይ ዘለዓለም ሓዊ ንመሰክሒ ኾይነን ኣለዎ።” ይብለና። (ይሁ 6-7 ዘፍ 19፡4-25 2^ይ ጴጥ 2፡ 4-10)

ካብዚ ንመለበሚ ከም ኣብነት ዝጠቐመልና ናይ በለዓም ጸጋን ምእንቲ ዓስቢ ምስሓቱን ናይቶም ሥፍራኦም ዝሓደጉ ማዓርጎም ከኣ ዘይሓለዉ መላእኽቲ ድማ ጸጋኦምን ምእንቲ ክብሪ ገዛእ ርእሶም ምውዳቕምን ንብዙኃት ገርህታት ድማ ምስሓቶምን ኢዩ። እዚ ዘለናዮ ዘመን ናይ ራእይ ውህበት ጸጋ ኣሎኒ እሞ ብዛዕባኻ ከምዚ ይርኣየኒ ኣሎ፣ ናይ ምፍባስ ውህበት ጸጋ ኣሎኒ እሞ ክፍውሰካ፣ ናይ ምንባይ ውህበት ጸጋ ስለ ዘለኒ ክንበየልካ ወዘተ ብዝብሉ ካብ ኣምላኽ ምኳኖምን ዘይምኳኖምን ክሳብ ምፍላይ ትስእን ንሸገረሉ ዘሎና እዋን ኢዩ። ከምዚኦም ዝኣመሰሉ ክሰተታት ኣብ ዝበዘኹ ናይ ውልቂ መራኽቢ ብዙኃን መዓልታዊ ዝረኣዩ ዘለዉ ኢዮም። ብዙኃትውን ብከምዚ ገለ ተሸጊሮም፣ ገለ ድማ ቅጥዕ መሲልዎም ስሕተት ንኣምላኽ ዘይወከለ ውህበታት ገንዘቦምን ትሕዝትኣምን ዘወፍዩን ከወፍዩ ዝእዘዙንውን ኣዚዮም ብዙኃት ኢዮም። እንተኸኣነ ግና ቃል ኣምላኽ ብዛዕባ እዚ እንታይ ይብል፣ ኢልና ክንሓስብን ንቃል ኣምላኽ ምስ እንውከስን እዚ ኣብ

ዘመንና አዘዩ አሸጋርን ንብዙኃት ድማ ክጸድፉን ክጠፍኡን ዝገብር ዘሎ ምትሕውዋስ ቅኑዓትን ዘይቕኑዓትን ኣገልገልቲ ግቡእ መልሲ ክንረኽብሎ ንክእል ኢና። እዚ ሒዝናዮ ዘሎና ትምህርቲ ንምርዳኡ መታን ክጥዕም መሠረታዊ ሓሳብን ትርጉምን እንታይነትን ውህበታት ክንዘራረብ ጽቡቕ ኢዩ።

• መንፈሳዊ ውህበት

ሓዋርያ ጳውሎስ ንሱብ ቆሮንጦስ “ኣገተየ ብዛዕባ እቲ መንፈሳዊ ውህበት ግና ብዘይ ፍልጠት ክትኩኑ ኣይፈቱን ኢዩ።” ብምባል ኣገዳስነት ምፍላጥ ውህበታትን ህያባትን እምላኽ ኣረዲእዎም ኣሎ። እምበኣር ብዛዕባ ኣዚ ብዘይ ፍልጠት ክንከውን ዘይተደለየ ሓሳብ ብዛዕባኡ ክንሓሰብን ንዕኡ ዝኸውን ዋጋ ክንከፍልን ትርጉም መንፈሳዊ ውህበት ወይ ህያብ እንታይ ምዃኑ ምፍላጥ የድሊ ኢዩ። (1^ይ ቆሮ 12:1)

ትርጉም መንፈሳዊ ውህበት ብሕጽር ዝበለ ክንርእዮ ከሎና፣ ካብዚ ዓለም ዘይኩኑ ብመንፈስ ቅዱስ ኣብ ውሽጢ ሰባት ዝግለጹን ዝቕለሱን ኃይሊ ዝገብሩ ነፃ ናይ ኣምላኽ ህያባት ኢዮም። እዞም መንፈሳዊ ህያባት እዚኦም ዘይግብኣና ክነሱ ግናኽ ንኣካልን ማኅበርን ኣምላኽ ንምሕናፅ ንነገራት ብክእለት ኣምላኽ ክትገብርም ዘኽኡሉካ መለኰታውያን ኃይልታት ብዘድልየናን ዓቕምናን መጠን ካብ ኣምላኽ ብነፃ ዝውሃቡ ልግስታት ኢዮም። እዞም ህያባት እዚኦም መገባብሮ ኣምላኽ ኮይኖም ገሊኦም ንኣፉ ገሊኦም ንኣእዳው፣ ገሊኦም ድማ ንኣዕይንቱን ምሕደራኡን ዝውክሉን ዘግሁዱን ኣብ ውሽጢ ሰብ ዝተቐመጡ ብመንፈስ ቅዱስ ዝግለጹን ዝቕለሱን ውህበታት ኢዮም።

ሰብ ብሕይወት ሃልዩ ነቲ ኣምላኽ ቅድሚ ዓለም ምፍጣር ዘዳለዎ ሠናይ ግብሪ ንምግባርን ኣብ መንፈሳዊ ናብራ ብከፊል ኩነ ብምልኣት ክንነብር ጸጋ የድልዮ ኢዩ። ከም ዓቕምን ድሌትን ኃይልን ናይቲ ዝፈጠረናን ብምሕረት ዘሳልየናን ዘሎ ኣምላኽ ደኣምበር ብኃይልናን ብዓቕምናን ክንገብሮ ክንበጽሖን ንክእል ናብራን ብጽሕናን ፈጺሙ ከም ዘየለ ክንፈልጥ ይግብኣና ኢዩ። እምበኣር እዞም መንፈሳዊያን ውህበታት ከኣ ኣምላኽ ኣባና ዘለዎ ሓያል ፍቕሪ ዘነጽፍ፣ ንኵሉ ሰብ ከከም ዓቕሙን ደረጃኡን ዝውሃቡ፣ ኣብ ምሕናፅን ዕብየትን ኣካሉን (ማኅበሩ) ዝውዕሉ ሓደ ካብቲ ብዙኅ እንድኅነሉን እንሳገረሉን ጸጋታት ኢዮም።

መጽሓፍ ቅዱስ ንዓይነታት ውህበታት ንገሊኦም ብእኩብ ንገሊኦም ብንጽል ኣስፊሑ ገሊጽዎም ኣሎ። ቡቶም ብእኩብ ተጠቒሶም ዘለዉ ውህበታት ምስ እንጅምር፡- ኣብ ሮሜ 12:6-8 ትንቢት፡ ኣገልግሎት፡ ምምሃር፡ ምምዓድ፡ ምህብ፡ ምምራሕ፡ ምድንጋጽ ዝብላ “ናይ ጸጋ ህያባት” ብዝብል ተጠቒሶን ኣለዎ። ኣብ (1^ይ ቆሮ 12:8-10) ከኣ፡ ቃል ፍልጠት፡ ቃል ጥበብ፡ እምነት፡ ናይ ምፍቀስ ውህበት፡ ግብሪ ኃይሊ፡ ትንቢት፡ ምልላይ መናፍስቲ፡ ብብዓይነቱ ቋንቋታት፡ ምትርጓም ቋንቋታት ዝብላ ትሽዓተ ውህበታት ተጠቒሶን ኣለዎ። ኣብ 1^ይ ቆሮ 12:28 ድማ፡ ነዘን ኣብ ላዕሊ ዘለዎ ምርዳእ ድኹማት ትብል ውህበት ወሲኹ ደጊሙ ጠቒሰዎን ኣሎ። ኣብ ኤፌ 4:11-14 ከኣ፡ ንሓዋርያነትን ወንጌላውነትን ጉስነትን ወሲኹ ሓሙሽተ ውህበታት ጠቒሱ ኣሎ። ብዘይካዚ ኣብ ምሉእ መጽሓፍ ቅዱስ ኣብ ሰባት ዝተገልጹ ውህበታት ከኣ ኣለዉ። ገለ ንምጥቃስ፡ ምምላድ፡ ጋሻ ምቕባል፡ ሕልሚ፡ ራእይ፡ መዝሙር፡ ናይ መሳርሒ መዝሙር ክእለት፡ ግጥሚ፡ ድርሰትን ካልእን ምጥቃስ ይከኣል። (ዮሐ 2:28 ግ.ሓ 16:9-10 , 1^ይ ነገ 4:32 1^ይ ሳሙ 16:23 2^ይ ነገ 3:15-16)

ዕላማ መንፈሳዊ ውህበት

ዕላማ መንፈሳዊ ውህበት ከምቲ እቲ ሓዋርያ ዝበሎ፡ “ኵላትና ናብ ሕብረት እምነት፣ ናብ ፍልጠት ወዲ ኣምላኽ፣ ናብ እኹል ሰብኣይ፣ ናብ ልክዕ ምልኣት ብጽሕና ክሳብ እንበጽሕ፣ እቶም ቅዱሳን ነቲ ግብሪ ኣገልግሎት ንምሕናፅ ሥጋ ክርስቶስ ምሉኣት ምእንቲ ክኾኑ ንሱ . . ንገሊኦም ሓዋርያት . . .” ኢዩ። እዚ ማለት፡ ክብሪ ኣምላኽ ንምፍላጥን ንክብሪ ኣምላኽ ንምግባርን፡ ተጠቐምቲ ሓድሕዳዊ ጸጋ ንምዃን፡ ናብ ሕብረት እምነት ንምምጻእ፡ ነቲ እነምልኹ ኣምላኽ ብዝገባእ ንክንፈልጦ፡ ወንጌል መንግሥቲ ኣምላኽ ንምስፍሕፋሕ፡ ንምሕናፅ ማኅበር ኣምላኽ፡ ንምግላጽ መንነት ኣምላኽ፡ ንምጽንናዕ፡ ምስሊ ወዲ ኣምላኽ ንምትሓዝ፡ ኣብ መንፈሳዊ ውግእ ክንዕወት ኃይሊ ንምዕጣቕ . . . ወዘተ ዕላማ ዝገበረ ኢዩ። (ኤፌ 4:11-13)

ኣፈጻጽማ መንፈሳዊ ውህበታት

ሓዋርያ ጴጥሮስ ኣብታ ፈላሚት መልእኽቱ ብዛዕባ ኣፈጻጽማ ናይቲ ብዙኅ ዝዓይነቱ ጸጋ (ውህበት)

አምላክ ከምዚ ብምባል አቕሚጡልና አሎ፡-“ነፍሲ ወከፍ ከምቲ እንተቐበሎ ውህበት ጸጋ፣ ከም ሕያዎት መገብቲ ናይቲ ብዙኅ ዝግይነቱ ጸጋ አምላክ ንሓድሕድኩም አገልግሎ። ዚነግር እንተኩነ ከም ቃል አምላክ ገይሩ ይንገር፣ ዜገልግል እንተኩነ ውን ከምቲ አምላክ ዝሃቦ ኃይሊ ገይሩ የገልግል። ” (1^ይ ጴጥ 4: 10-11)

ስለዚ መንፈሳዊ ውህበታት፡ ንትምህርቲ ሓዋርያ ጴጥሮስ መሠረት ብምግባር፡ ብቃል ዝፍጸሙን ብግብሪ ዝፍጸሙን ውህበታት ኢልና ኣብ ክልተ ክንከፍሎም ይከኣል ኢዩ።

ጠባያት ናይቶም ንአምላክ ዘይውክሉ አገልገሊ እንታይ ኢዩ፤

ብሓቂ እዚ ዘለናዮ ዘመን፡ ቅኑዕ አገልጋሊ ካብቲ ዘይቅኑዕ ክንፈሊ ክሳብ ዘጸግም ኣዚዩ እተደናገረ ዘመን ኢዩ። ቤተ-ክርስቲያን ቦቶም ዘይቅኑዓትን ዘይእሙናትን ሰባት ዘምጽእዎ ምድንጋር ካብ ትሕመስ፡ ደቂ አምላክ ድማ ብሰንኪ ናይቶም ዘይቅኑዓት አገልገልቲ ግዕዙይ ኣኻይዳ ንሽግርን መከራን ስደትን ካብ ዝሰደዱ ውጥድ እዋን ኣየቕዱጸሩን። ቃል አምላክ ኣብቲ ዳኅራይ ዘመን ብምባል ንዘመንና ኣመልኪቱ፡ ነቶም ዘይቅኑዓት ካብቶም ንአምላክ ዝውክሉ ቅኑዓት አገልገልቲ ክንፈልገሉ እንክእል ምልክታትን ጠባያትን ብግልጺ ኣቀሚጡልና ኢዩ። ቃል አምላክ ብዛዕባ እቶም ንአምላክ ዝውክሉ አገልገልቲን ብዛዕባ እቶም ንአምላክ ዘይውክሉ ሓሰውቲ ነብያትን ንኸነለሊ ዝተጠቐመሉ ቀንዲ መምዘኒ “ብፍሪኦም ከተለልይዎም ኢኹም” ብምባል፡ ቦቲ ኣብ ሕይወቶም ዘርእይዎን ዝነብርዎን ዘይቅዱስ ናይ ናብራኦም ጠባይ ኢዩ። ንሎሚ እምበኣር ንሕይወት በለዓም ምርኩስ ብምግባር፡ ጠባያትን ሕይወትን ናይቶም ብሓሰውቲ ነብያት ዝተጠቐሱ ካብቲ ብዙኅ ብውጥድ ክንርኢ ኢና። (ማቴ 7: 16,20)

• ልቦም ዝሰሓተዩ

ሓደ ካብኻቲ ብዙኅ ጠባይ ናይቶም ንአምላክ ዘይውክሉ አገልገልቲ፡ ልቦም ብዝተፈላለየ ምክንያታት ዝሰሓተ ምዃኑ ኢዩ። ጠንቂ ውድቀት ናይቲ ድኅሩ ጠንቋሊ ዝተቐየረ በለዓምውን ካብዚ ዝፍለ ኣይነበረን። በለዓም ብህያባት እቲ ንጉሥ ክስሕት ግዳይ ዝገበሮ፡ ኣቀዲሙ ተጠባሪ ልቢ ስለ ዝነበሮ ኢዩ። በለዓም ነቲ እግዚአብሔር ኣቐዲሙ ኣይፋል ዝበሎ፡ እግዚአብሔር ቃሉ ገልቢጡ እወ ንክብሎ ንክልኣይ ጊዜ ናብ እግዚአብሔር ክመጽእ

ዝገበሮ፡ ልቡ ቦቲ እቲ ንጉሥ ዝለኣኸሉ ህያባት ስለ ዝሰሓተ ኢዩ። እዚ ብከምዚ ዝበለ ስሑትን ተጠባርን ልቢ ዝምራሕ ኣገልጋሊ፡ እቲ ኣውራ ምልክቱ እምበኣር፡ እቲ ልቡ ዝጠበሮ ህያባት ምእንቲ ከይስእን ንምክሪ እግዚአብሔር ክግልብጥ ዝቐሎ ምዃኑ ኢዩ።

ልቡ ዝሰሓተ ኣገልጋሊ ምስ ሓሳብ አምላክ ዝጸረር ጥራኅ ዘይኮነ ኣንጻር እግዚአብሔር ዝሰለፍን ምስ እግዚአብሔር ከኣ ቦቲ ካብኡ ዝረኸቦ ውህበት ብቐጥታ ዝዋጋእን ኢዩ። በለዓም ብህያባት እቲ ንጉሥ ልቡ ተሳሊቡ ፈለማ ንእግዚአብሔር ድኅሪ ምሕታቱ፡ እግዚአብሔር ብዛዕባ እቶም ባላቕ ከርግሞም ደልዩ ዘሎ ሕዝቢ “ሕዝቢ እስራኤል ምሩቕ ሕዝቢ ስለ ዝኸነ ኣይትርገም ምስኣቶም ከኣ ኣይትኸድ” ዝብል መብርሂ ዝተሓወሶ መጠንቐቕታ ንበለዓም ሃቦ። በለዓም ንምክሪ እግዚአብሔር ሰሚዑ ነቶም ብባላቕ ህያባት ሒዞም ዝተላእኩ ድማ እግዚአብሔር ከይትከይድ ኢሉኒዩ ስለዚ ኣይከይድን ኢዩ በሎም። ብድኅሪዚ ባላቕ እቶም ዝለኣኸም መልሲ በለዓም ምስ ኣምጽኡሉ፡ ካብቲ ቀዳማይ ዝበዝኹን ዝበለጸን ህያባት ኣሰኪሙ ክቡራት ዝብሎም ልኡኻት ሰዲዱ፡ “ብብዙኅ ከክብረካን ክሸመካን ኢዩ ንዓ በጃኻ ንደቂ እስራኤል ርገመለይ” በሎ። በለዓም ቦቲ ንክልኣይ ጊዜ ዝመጸ ብዙኅን ክቡርን ህያባት ልቡ ስለ ዝተሳሕበ፡ እግዚአብሔር ቃሉ እንተቀየረ ኢሉ፡ ንክልኣይ ጊዜ ንእግዚአብሔር ክሓቶ ከደ። እግዚአብሔር ልቢ በለዓም ቦቲ ህያባት ተሳሊቡ ምስ ረኣየ፡ ምስኣም ኪድ ከይትረግሞም ግን ተጠንቐቕ በሎ። በለዓም ግን ብሰንኪ እቲ ዝሰሓተ ልቡ፡ እቲ ንልቢ ኣምላክ ዘሕጉሶ ንልቡ ከጉህዮ ኢዩ ተራእዩ። ኣብዚ እንረኽቦ ካልእ ሓቂ ድማ፡ እቲ ንእግዚአብሔር ዘይውክል ኣገልጋሊ ካልእ መለለዩሉ፡ እቲ ንአምላክ ዘሕጉሶ ዘየሕጉሶ ምዃኑ ኢዩ። በለዓም እቶም ባላቕ ከርግሞም ዝደለዩም ሕዝቢ፡ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ሕሩያት ሕዝቢ ምዃናም ብእግዚአብሔር ስለ ዝተነግሮ፡ እተን ዝመጽኦ ህያባት ምእንቲ ከይተርፍኦ እቶም ሕዝቢ ንመርገም ዝቃልዑሉ ክፋእ ምክሪ ንንጉሥ ባላቕ መኸሮ።

ንዓለም ምፍቃር ንአምላክ ምጽላእ ስለ ዝኸነ፡ ኣብ መንፈሳዊ ናብራ ዝሰሓተ ልቢ ምውናን፡ ነቲ ትስዕቦ ኣምላክ ዘሕጉሶን ዘጉህዮን እንታይ ምዃኑ ናብ ዘይምፍላጥ ዘቃልዕ ሓደገኛ ምልክት ኢዩ። እዚ ንጉዕዞ መንፈሳዊ ሕይወትውን ክሳራ ይገብር ጥራኅ ዘይኮነ፡ ምስቲ ብህያባትን ካልእን ገይሩ ልብኻ ከስሕት ዝገበሮ ሰይጣን ኬንካ ምስ እግዚአብሔር

ምውጋኔ ኢዩ። ብሓቂ ልቢ በለዓም ሒዞካ ኣብ ቤት ኣምላኽ ምንባር እቲ ኣዚዩ ዝሸፍኦ ሕይወት ኢዩ። እቲ ዘሕዝን! እቲ ዝግበየ ድኻም ናይዛ ናይ ሎሚ ቤተ-ክርስቲያን ከኣ ልቢ በለዓም ሒዞም ብዘገልግሉ ኣገልገልቲ ትግልገል ብምህላዎ ኢዩ። ከም ውጽኢት ናይዚ ድማ ቤተ-ክርስቲያን ድሌት ኣምላኽ ዘይኮነ፡ ድሌት ኣገልገልትን መራሕትን ጥራህ ትፍጽም ኮይና፡ መኣንገዲት ንኣምላኽ ዘሕዝን ንኣገልገልትን መራሕቲ ቤተ-ክርስቲያንን ግን ዘሕጉስ ነገራት ኮይና ንርእያ ኣሎና። ቤተ-ክርስቲያን ኣብ ኢድ እዞም ንኣምላኽ ዘይውክሉ ልቢ በለዓም ሒዞም ዝመላለሱ ኣገልገልቲ ምስ ወደቕት፡ ብሰንኪ ዘምጽኦቶ ድኻመት፡ እቲ ንሳ ትመርሖ ዘላ ሕብረተ-ሰብ ደኺሙ፡ ኣብ ንሓድሕዱ ዝጓዳእን ዝዳፋእን ካብ ኣምላኽውን ብሕይወቱን ብግብሩን ብዙህ ዝረሓቐ ኮይኑ ኣሎ። እዚ ካብ'ቲ እቲ ወንጌላዊ ኣብ ራእይ ካብ ጐይታ ንማኅበር ጴርጋምን “ነቲ ኣብ ቅድሚ ደቂ እስራኤል መሳተቲ ንምግባር፡ ንጣኦታት እተሓርደ ኪበልዑ፡ ኪምንዘሩን ንባላቕ ዝመሃሮ ምህሮ በለዓም ዝሓዙ ስለ ዘለዉኻ ግና፡ ቀሩብ ነገር ረኺበልካ ኣሎኹ” ኢሉ ዘስፈሮ ዝፍለ ኣይከውንን። እዛ ካብ ማኅበር ጴርጋምን ዘይተመህረት ናይ ሎሚ ማኅበር ኣምላኽ ድማ ፡ በዞም ልቦም ዝሰዓተ ዘይቅኑዓት ብምህሮን ተመኩሮን በለዓም ዝመላለሱ ኣገልገልቲ፡ ንምእመናን መንሳተትን መዓንቕን ኮይና ኣላ። ብሓቂ! ጠንቂ ውድቀት ሓደ ሕብረተ-ሰብን ሃገርን ውድቀት ቤተ-ክርስቲያን ኣገልገልታን ኢዩ። (ራእ 2:14)

• ንኸብሪ ገዛእ ርእሶም ዘቐድሙዎም

ካብ ዛንታ በለዓም እንመሃሮ ካልእ መለለዩ ባህሪ ናይቶም ንኣምላኽ ዘይውክሉ ኣገልገልቲ፡ ንኸብሪ ገዛእ ርእሶም ዘቐድሙ ምዃኖም ኢዩ። በለዓም ህያባት ባላቕ ክኸሰብ ንግዚኣብሄር ከኣ ክኸሰር ዝገበሮ ቀንዲ ምኽንያት ካብ ንኸብሪ እምላኽ ንላዕሊ ኣብሊጹ ንኸብሪ ገዛእ ርእሱ ስለ ዝቐደመ ኢዩ። በለዓም ነቲ በቶም ብዙህን ክቡርን ህያባት ሒዞም ዝመጹ ልኡኻት ዝመጹ መልእኽቲ “ብብዙህ ክኸብረካ ኢየ ንዓ ርገመለይ!” ዝብል ኢዩ ነይሩ። ነቲ ዝረኣዮ ብዙህ ህያባትን ዝሰምዖ ብዙህ ክብረትን ከየምልጦ ድማ ኢዩ፡ ነቲ እግዚኣብሔር “ኣይፋል” ዝበሎ “እወ” ክቐይረሉ ንእግዚኣብሔር ክሓትት ንካልኣይ ጊዜኡ ዝመጸ።

እቶም ልቢ በለዓም ሒዞም ኣብ ማኅበር ኣምላኽ ዝመላለሱ ምስሉያት ኣገልገልቲ ካብ ዘርእይዎም ምልክታት እምበኣር ከም በለዓም ንርእሶም ክኸብሩ

ክብሉ ንኸብሪ ኣምላኽ ግዲ ዘይብሎም ምዃኖም ኢዩ። ውህበት ንዋሃቢኡ ኣኸቢሩ ስለ ዝነብር፡ ማኅበር ኣምላኽ ብቀንዱ ንእግዚኣብሔርን ነቲ ናቱ ዕላማን ዝተሓዘኦ ክኸውን ኢዩ ዝግባእ። ኣብ ህልውቲ ቤተ-ክርስቲያና ግና ብዙኃት ኣገልገልቲ ክንሶም ንገዛእ ርእሶም ዝኸበርሉ መድረኽ ረብሓኣም ጌሮም ንርኢ ኣሎና። ናይዚ ውጽኢት ከኣ ቤተክርስቲያን መድረኽ ዝተፈላለዩ ጥንቆላን ሓሰውቲ መምህራንን ውጥዳት ሰብ ረብሓ ጥራህ ዝጥቀሙላን ዘኸታም ቤት ኮይና ተሪፋ ኣላ። ቀንዲ ምኽንያት ውድቕት ናይዛ ኣብ ኣርዑት መንግሥታትን መለኽትን ካብ እትወድቅ ሓጺር ዘይገበረት ቤተክርስቲያን ምድርና ድማ፡ ናይቶም ብፍትወት ረብሓን ስምን ዝተመልኩ፡ ናይ መጓሰ ኣምላኽ ሓልዮትን ድንጋጽን ፈጸሙ ዘይብሎም፡ ብዛዕባ ድኅነት ሕዝቢ ኣምላኽ ዘይግድሶምን ኣገልገልቲ ዘውረድዎ ኣደራዕ ምዃኑ ክዝንጋዕ ኣይግባእን።

ካብ'ዚ ንእግዚኣብሔር ዘይውክል ኣገልግሎትን ኣምልኾን ንምውጃእ እምበኣር፡ ኣገልገልቲ ኣምላኽ ከምቲ ጐይታ ኢየሱስ ኣብ ወንጌሉ ዝመሃረና ንገዛእ ርእሶም ዝቀበጹን ንኸብሪ እቲ ዝለኦኹም ጥራህ ዝፍጽሙ ክኾኑ ይግባእ። ሕዝቢ ኣምላኽውን ካብዚ ብምግንዛብ ንኣምላኽ ዘይውክሉ ኣገልገልቲ ከለልን ንርእሱ ካብ ስሕተት ክሕሉን ይግባእ። ኣብዛ ብብዙህ ወዲቃ ዘላ ቤተ-ክርስቲያን፡ ኣብ መድረኽ ስለ ዝደየቡ ጥራህ ኣብ ምእመናን ናይ ምጐይታት መንፈስ ዘለዎም ውጥዳት ኣይከውንን። እዚ ከኣ ሓደ ካብ ባሕርያት ናይ'ቲ ንገዛእ ርእሱ ዝነብር ዘይእመን ኣገልጋሊ ምዃኑ ክንፈልጥ ይግባእ። ቤተ ክርስቲያን ዝሓለፈቶን ትሓልፎ ዘላ ኣነባብራን ንዘመናት ዋጋ ዘኸፍላ ምዃኑ ተረዲእና ፣ እቶም ኣብ ኣገልግሎት ዘለና ሕይወትና ምስ ሕይወት በለዓም ብምዝማድ፡ ነቲ ዝለኦኹና ከይነጉህን ኣምሳያኦኡ ከኣ እቲ “ንሕሱር ኣእምሮ ኣሕሊፉ ሃቦም” እተባህለ ኣብ ልዕሌና ከይፍጸም ናይ መርገም ውሉድ ከይንኸውን ልብና ክንሕሉን ካብ ፍትወት ስምን ሥልጣንን ክንሃድም ይግባእ። ምእመናንውን ብግዲኦም ድምጺ ኣምላኽ ከለልዩን ካብ መጋበርያ እኩያን ዝኾኑ ኣገልገልቲ ክድሕን፡ በቲ ቅኑዕ መምዘኒ መጽሓፍ ቅዱስ ብምዝማድ ዝያዳ ንድኅነት ነፍሳቶም ክጎይዩን ክነቅሑን ይግባእ።

• ውህበቶም ኣብ ረብሓ ገዛእ ርእሶም ዘውዕሉዎም

ካልእ ጠባያት ናይቶም ንኣምላኽ ዘይውክሉ ኣገልገልቲ ከኣ ፣ እቲ ንምሕናፅ ማኅበር እተዋህበ ጸጋ ንገዛእ ስሞምን ንገዛእ ክብሮምን ረብሕኦምን ዘውዕልዎ ኢዮም። ወላ እኚ ውህበት ኣምላኽ እንተሃለዎም፡ ኣብ ዝተፈላለዩ መድረኻት ቤት ኣምላኽ መፍረስቲ ኮይኖም ኢዮም ዝርከቡ። ሓደ እሙን ኣገልጋሊ ንጸጋኡ ኣብ ንኽብሪ ጎይታኡ ምፍጻም ብዝተካእሎ ይጽዕር እምበር ፡ ከም ባለዓም ኣብ ቅድሚ ካልኣት ነገሥታት ከቢሩ ክርእን ክረብሕን ብምሕሳብ ኣይጥቀሙሉን ኢዮ። ኣብዛ ዘለናይ ቤተ ክርስቲያን ብዙኃት እኚ ከይውሕድ ዳርጋ መብዛሕትኡ ኣገልጋሊ ነዚ ዘይእሙን ኣገልጋሊ መሲሉ ዝረኣየሉ ዘሎ መድረኽ ኢዮ። እዚ ጊዜ እታ ቤት ኣምላኽ ብብዙኅ መዳያት ክትድገፈሉ ዝግብኣ ጊዜ ዋላኳ እንተኩነ ፡ ብዙኃት ግና ነቲ ካብ መንፈስ ኣምላኽ ዘይኮነ ናይ ገዛእ ርእሶም ምስ ወንጌል ኣምላኽ ዝተዛናብዐ ትምህርታን ኣብ መድረኽ ቤተክርስቲያን ብምትትታው ንስሞምን ረብሕኦምን ዘኽዕብት ጽውጽዎይ ትንቢታትን ጽድቂ ገዛእ ርእሶምን ብምስባኽ ኣብ ልዕሊ ምእመናን ክጉዩትቱን ኣደራዕ እዛ ቤት ክኾኑን ምርኣይ ኣብ ቅድሚ ኣዲንትና ልሙድ ተርእዮ ኮይኑ ኣሎ።

ዕላማ ፍጥረት ብምልኡ ክብሪ ፈጣሪኡ ምዝንታውን ምምላኽን ኢዮ። በዚ ምኽንያት ኢዮ እቲ ዘማሪ “ሰማያት ክብሪ ኣምላኽ የዘንትዉ፡ ጠፈራት ከኣ ግብሪ ኣእዳዉ የውርዮ።” ብምባል ዋላውን እቶም ከም ናትና ውህበት ማለት መልክዕ ኣምላኽ ዘይብሎም ፍጥረት ከይተረፈ ንዕቤትን ግርማን ጎይታኦም ከምዝሰብኩ የረድኣና። እምበኣር ንሕና እቶም ብመልክዑ ዝተፈጠርናን ምስሊ ኣምላኽ ከኣ ብደም ኢየሱስ ዝረኽብና ክርስትያንንውን ፡ ኣብ እንጎብሮ ሕይወትን ንኣምላኽ ወኪልና ኣብ እነገልግሎን ኩሉ፡ ዕላማ ወሃቢ ንውህበትና ንምሕናፅ ኣካል ክርስቶስ ምዃኑ ተረዲእና፡ ውህበትና ኣብ ምሕናፅ ማኅበር ናይጎቲ ንውዳሴ ክብሩ ቀደም መዲቡ ዝፈጠረና ብደም ወዱ ድማ

ውሉዱ ዝገበረና ኣምላኽ ክኸውን ይግባእ። (መዝ 19:1 ኤፌ 1:11-12 ኤፌ 1:5-6)

• ኣገልግሎቱ ምስ ኣገልግሎት ካልኣት ዘወዳድርዮ

ናይቶም ንኣምላኽ ዘይውክሉ ዘይቅኑዓት ኣገልገልቲ እቲ ካልእ ምልክቶም ፡ እቲ ዝፍጽምዎ ኣገልግሎት ካብ ገዛእ ርእሶም ገይሮ ስለ ዝኸጸርዎ ምስ ናይ ካልእ ኣገልግሎት ናይ ምውድዳር መንፈስ ዘለዎም ኢዮም። እዞም ከምዚ ዝኣመሰሉ ሰባት ብናይ ኣንጎት መንፈስንውን ዝተዋሕጡ ስለ ዝኾኑ፡ እቲ ብእኡም ዝፍጸም ኣገልግሎት ብዝኾነ ምኽንያት ብናይ ካልእ ክዕብለል ወይ ክቕደም ልቦም ዘይፈቕደሎም ኣዝዮም ህልኸኛታት ኢዮም። ኣብ ከምዚ መንፈስ ዘለዎም ሰባት ምእዛዝ ፡ ንብጻይካ ከም ነፍስኻ ምፍቃር. . . ወዘተ ዝብሉ መሠረታውያን ናይ ክርስትያን ጠባያት ዘይርከብዎም ሰባትውን ኢዮም። ኣብ ትሕቲ ሰብ ርእሶም ብፍታም ከግዝኡ ልቦም ዝረግኡሎም ኣይኩነን። ገዛእ ርእሶም ካብ ካልኣት ጸብለል ኣቢሎም ስለ ዝርእይዎ ፡ ስምዑኒ፡ ተኣዘዙኒ፡ ወዘተ ዘብዝኹ ሰባትውን ኢዮም። ኮታስ እዞም ከምዚ ዝኣመሰሉ ሰባት ኣብ ማኅበር ኣምላኽን ሕብረት ኣኅዋትን ፍንጮ ዕብየትን ሓድሕድ ምግዝዛእን ኢዮም።

ቃል ኣምላኽ ብዛዕባጎቲ ጎይታ ክኸውን ዝደሊ ንሱ ኣገልጋሊ ክኸውን ከም ዝግባእ፡ እቲ ዓቢይ ክብሃል ዝደሊውን ከም ንእሽቶ ኮይኑ ክመላለስ ከም ዘድልዮ ኣርጊጹ ነጊሩና ኣሎ። እቲ ካብ ኣምላኽ ዝተላእከን ንኣምላኽ ዝውክልን ኣገልጋሊ ድማ ፡ ኣብ ዉዑይ ኩነ ዝሑል ኩነታት ሕይወት ምስዚ ጎይታ ዝመሃረና ትኹል ሓቂ ፈጸሙ ክስማማዕ ይግብኡ ኢዮ። ኣገልግሎትካ ኣብ መድረኽ ካብ ኣምላኽ ዝረሓቐ ምውድዳር ምእታዉ፡ መንፈሳዊ ሕይወትካ ብምትህልላኽ ምምራሕ ስለ ዝኸውን፡ ውጽኢታዊ ዕብየት ኩነ ለውጢ ዘይርከቦ ኢዮ። ብተወሳኺውን እቲ እትገበሮ ኣገልግሎት ንካልኣት ንምብላጽ ዕላማ ዝገበረ ስለ ዝኾነ፡ ኣንጻር እቲ እትነብሮ ክትሰብኽ፡ ኣንጻር እትሰብኩ ከኣ ክትነብር ዝገብር ሓደገኛ መድረኽ ኢዮ። በቲ እንጎብሮ ኣገልግሎት ንሕና ክንጥቕም እንተ ዘይክኢልና፡ ካባና ሓሊፉ ንካልእ ክጠቕም ኣይክእልንዮ እሞ፡ ካብዚ ንዓና ዘይጠቅም ፡ ሰማዕቱን ዘይባርኽ፡ ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሔር ድማ ሞጎስ ዘየውህብ ፡ ካብ ኣምላኽ ዝረሓቐ ኣገልግሎት ክንሕሎ ይግብኣና ኢዮ። ከምቲ ጎይታ ኢየሱስ ዝመሃረና፡ ኣገልገልቲ ናይጎቲ ልዑል ኣምላኽ ምዃንና ፡ ክሳዕ ከምቲ

ጎይታ እግረ ደቂ መዛሙርቱ ምሕጻብ ዝተሓቶ ከነትሕትን ርእሰና ኣብ ኣኅዋትና ብፍታውና ክንውፍን ካብ ርእሰና ገለ ሠናይ ከም ዘይብላ ንርእሰና ቆጺርና ኣብ ኣኅዋትና ርእሰና ክንክሕድን ኣዚዩ ይግብኣና ኢዩ። ነዚ ክንገብር ጎይታ ይደግፈና። (ሉቃ 22:24-27)

• ንውህበቱ ዓስቢ ዝደልየሉዎዩ

እዚውን እቲ ካልእ መለለዩ ካብ ዛንታ በለዓም እንመሃሮ ናይ ዘይእሙን ንኣምላኽ ዘይውክል ኣገልጋሊ ኢዩ። በለዓም ነቲ ካብ ኣምላኽ ዝረኸበ ናይ ምርቃን መርገምን ውህበቱ፡ ካብ ፍቓድን ፍታውን ወሃቢኡ ወሃኢ ዓስቢ ክደልየሉ ተራእዩ ኢዩ። ከም ግቡእ በለዓም ዋና ወሃቢኡ ይፈልጥ ብምንባሩ፡ ድጎሪ ንእግዚአብሔር ሓቲቱ “ኣይትርገም ምስኣቶም ከኣ ኣይትኺድ” ዝተባህሎ ነቶም ብዙኅን ክቡርን ህያባት ኣስኪሙ ባላቕ ዝለኣኹም ልኡኻት፡ ምስ ህያባቶም ዘዩዳግም ክመልሶም ምተገብኡ ነይሩ። በለዓም ግን ነቲ ናይ ምምራቕን ምርጋምን ውህበቱ ከም ዝውሃብ ዓስቢ ቆጺሩ፡ እቲ ከም ዓስቢ ዝቐረበሉ ብዙኅን ክቡርን ህያባት ከየምልጦ፡ ነቲ ካብ እግዚአብሔር ዝተሞህቦ ውዳእ መልሲ ገለ ከም ዝተረፎ ንካልኣይ ጊዜ ፍቓዱ ክሓቶ ተራእዩ። በለዓም ድኅሩውን ምስ ባላቕ ኮይኑ ምእንቲ ዓስቢ ንውህበቱ ተጠቐሙ ደቂ እስራኤል ዝወድቅሉ ምኽርን ሓሳብን ሰሪሑ ኢዩ። ብሰንኪዚ እቲ ኣቀዲሙ ኣምላኽ ዝተጠቐመሉ በለዓም፡ መወዳእትኡ ዘይከም መጀመርታኡ ዛንታኡ ብሕማቕ ክድምደም ገበሮ። መወዳእታ በለዓም ኢያሱ ክገልጸ እንክሎ፡- “ንበለዓም ጠንጃሊ ወዲ ቢዖር ድማ ብሴፍ ተቐትለ።” ብምባል ቡቲ ንዓስቢ ዝዘዘ ወልቡ ካብ ኣምላኽ ዝተጠቐመሉ ሰብ ናብ ፍጹም ጠንጃሊ ብምቕያር ዛንታኡ ብሕማቕ ዛዘመ። (ኢያ 13:22 ዙጉ 22:5-22)

ቃል ኣምላኽ ብዛዕባዚ ክሃረብ እንከሎ፡- “ብከምቲ ዝተወሃብክም ብከምኡ ሃቡ” ብምባል ነቲ ብነፃ ካብ ኣምላኽ ዝተሞሃብናዮ ከምኡ ድማ ንሕና ንካልኣት ብነፃ ክንህብ ኢና ተጻዊዕና። እዚ ድማ እቲ ኣባና ዝቐመጥ መንፈሳዊ ውህበት ንዓና ዘይኮነ ንኣኅዋትና ዝጠቐም፡ ብተመሳሳሊ ድማ እቲ ኣብ ኣኅዋትና ዝቐመጥ ውህበት ንዕኡም ዘይኮነ ንዓና ዝጠቐም፡ ብእኡ ኣቢሉ ድማ ኣብ ምሕናፅ ሰብነት ክርስቶስ ዝውዕል ብምዃን፡ ብዝተፈላለየ ውህበታት ሓድሕድና ንተሓናነጻሉ ስለ ዝኹን ኢዩ። እቲ ብትምህርቲ ፊሊጶስ ኣሚኑ ዝተጠምቐ ጠንጃሊ ዝነበረ ስምዖን፡ ሓደ እዋን ጴጥሮስን

ዮሐንስን ብምንባር ኣእዳው ተኣምራት ክገብሩ ምስ ረኣየ፡ ናብ ጴጥሮስን ዮሐንስን ቅርብ ኢሉ ከምዚ በሎም፡- “እቲ ኣነ ኢደይ ዘንብረሉ መንፈስ ቅዱስ ምእንቲ ክቐበል’ሲ እዚ ሥልጣን ንዓይ ሃቡኒ” ኢሉ ገንዘብ ኣምጽኦሎም። ጴጥሮስ ግን ዘይከም በለዓም ነቲ ዓስቢ ዘምጽኦሎም ስምዖን “ነቲ ህያብ ኣምላኽ ብገንዘብ ክትገዝእ ስለ ዝሓሰብካ፡ ወርቕኻ’ሲ ምሳኻ ይጥፋእ” በሎ። ቀጺሊውን “ልብኻ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ቅኑዕ ስለ ዘይኮነ ከኣ፡ ኣብዚ ነገርዚ ክፍሊ ኩነ ግደ የብልካን” በሎ። እዚ ሓዋርያ እዚ ምስ በለ ኣዚዩ መሪር ከቢድ ለበዋ ክህቦ ደልዩ “ምናልናባኸ ሓሳብ ልብኻ እንተ ሓደገልካ ንእግዚአብሔር ለምኖ” ብምባል ብትረት ገሰጸ። እቲ ስምዖን ዝሓሰቦ ኣብ ልዕሊ መንፈስ ቅዱስ ዝኹነ ከም ምባል ስለ ዝነበረ፡ እቲ ኣብ ልዕሊ መንፈስ ቅዱስ ገለ ዝብል ኣብዚ ምድሪ ይኹን ወይሲ ኣብ ሰማይ ፈጸሙ ከም ዘይሕደገሉ ካብ ጎይታ ዝተማህሮ ምህሮ ስለ ዝነበረዩ “ምናልባኸ ሓሳብ ልብኻ እንተ ሓደገልካ” ዝበሎ። (ግ.ሓ 8፣ 5-24 ማቴ 10:8)

እምበኣር ንዘይጸዓርካሉ ውህበት ዓስቢ ምድላይ፡ ካብ ዘይቅኑዕ ልቢ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ዝውንኑ ሰባት ዝምንጩ፡ ጠባይ ምዃኑ ርኢና ኣሎና። ሓደ ኣገልጋሊ ኣብ ሞንጎ ኣምላኽን ሕዝቢ ኣምላኽን ክርከብ ዝግብኦ ድልድል ከም መዃኑ መጠን፡ ካብ ኣምላኽ ዘይኮነን ንኣምላኽ ዘይውክልን ውሽጣዊ ሕማምና ብዘንቀሎ ማኅበር ኣምላኽ ከነጸይፍ ግቡእ ኣይከኑን። ገለ ካብ ናይዚ ሎሚ ኣብ ቤተ-ክርስቲያንና እናገነነ ዝኸይድ ዘሎ፡ ንግድል እታ ቤተ-ክርስቲያን ድማ ኣንፈቱ ዝቐይር ዘሎ ብዙኅ ኢዩ። ገለ ብዙኃት ኣብያተ ክርስቲያን ንጥምቀት ኩነ መርዓ ብናይ መርዓ/ጥምቀት ምስክር ወረቐት ምስምስ ብምግባር ካብቲ ክኸፈል ዝግብኦ ዕሽር ወሃኢ ተወሳኺ ዘኸፍልኦ ዘይተኣደነ ገንዘብ ሓደ ካብቲ ክዕሪ ዝግብኦ ንዛንታ በለዓም ተቐቢሉ ንግብረ መልሲ ሓዋርያ ጴጥሮስ ዝነጽግ ብምዃኑ ካብ ከምኡ ዓይነት ዘይሓፍነታዊ ዕዮ ክንሕሎ ይግብኣና ኢዩ። ብተወሳኺውን ኣብ ገለ ኣገልገልቲ ዝርኣ ከኣ ነቶም ብንስሓ ዝሕዝዎም ደቆም ካብቲ ቤተ-ክርስቲያን እትእዝዞ ዕሽር ወሃኢ ክንዲ ደስ ዝበሎም ክፈሉኒ፡ ኣዋጹኡለይ . . . ወዘተ ዝብል ኣዚዩ ገኒኑ ይርኤ ካብ ዘሎ ኢዩ እሞ ካብዚውን ክንሕሎ ይግብኣና ኢዩ። እዚ ኣብ በለዓም ዝተራኢየ ጠባይ ሎሚ ኣባና ከይህሉ ክንጥንቐቕ ይግብኣና ኢዩ።

ንምጥቅላል . . .

ውህበትን እቲ ንውህበት ዝጥቅም ሰብን መራኸቢ ዘይብሎም ክልተ ጫፋት ምዃናም ብከፊል ኣብ ልዕሊ ርኪና ኣሎና። እቲ ንመገዲ ቃላል ቅድሚት ሰሪዑ ዘጠንቀቐና ሓዋርያውን ኣብታ ሓንቲ ምዕራፍ ትውንን መልእኽቱ፡ ንሓደጋነት ናይዞም ዘይቅኑዓት ኣገልገልቲ ኣብ ማኅበር ኣምላኽን ሕብረት ኣኅዋትን ኣዚዩ ስለ ዘሰከፎዩ፡ ካብኣም ንኽንጥንቀቕ ነታ እንኮ ምዕራፍ ዝሓዘት መልእኽቱ ብዛዕባ ውድቕቶምን ዘይቅኑዕ ኣገልግሎቶምን ጸቕጡ ዝጸሓፈልና። እዚ ሓዋርያ ነዞም ንኣምላኽ ዘይውክሉ ኣገልገልቲ ክገልጸም ከሎ፡- “ገለ ሰባት ካብ ቀደም ነዚ ፍርዲ እዚ እተጸሓፉ፡ ፍርሃት ኣምላኽ ዘይብሎም፡ ነቲ ጸጋ ኣምላኽና ናብ ርኽሰት ዝልውጥዎ፡ ነቲ ሓደ በይኑ ገዛእን ጎይታናን ኢየሱስ ክርስቶስ ዝኸሎዎ፡ ስሉኽ ኢሎም ኣትዮሙኹም ኣለዉ።!” ድኅሪ ምባሉ ትሕት ኢሉ ድማ፡- “እዚ ኣቶም ብዘይ ፍርሃት ምሳኻትኩም እናበልዑ ንርእሶም ዝገሰዩ፡ ኣብቲ ናይ ፍቕሪ መኣድኹም ጸያቂቶ ኢዮም። ንፋስ ንየው ነጀው ዝደፍኦ፡ ማይ ዘይብሉ ደመና፡ ዘይፈርያ ክልተ ሳዕ ዝሞታ ካብ ሡረን ዝተመንቐሳ ኣእዋም ሓጋይ፡ ነቲ ነውሪ ርእሶም ዘዕፍርዎ ብብርቱዕ ማዕበል ባሕሪ፡ ብርግርግ ዝብሉ ከዋኸብቲ ኢዮም። ነዚ ኣቶም ግብ ዝበለ ጸልማት ንዘለዓለም ተዓቕርሎም ኣሎ።” ቀጺሎውን “ንስኻትኩም ግና፡ ኣቱም ፍቕራተይ፡ ነቲ እቶም ሓዋርያት ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብቲ ዳኅረዋይ ዘመን ብእኩይ ፍትወቶም ዝመላለሱ፡ መላገጽቲ ክትንሥኡ ኢዮም፡ ኢሎም ቅድም ዝነገርኹም ቃላት ዘክርዎ። እዚ ኣቶም ምፍልላይ ዘምጽኡ፡ መንፈስ ዘይብሎም ሥጋውያን ኢዮም” ይብል። (ይሁ 4, 6, 11-16)

ጎይታ ኢየሱስ ነቶም ውህበት ዝነበሮም ግን ከኣ ካብ ቕጣዓኡ ዘየምለጡ ሰባት ኣብነት ገይሩ፡- “ካብ ሓሰውቲ ነብያት ተጠንቀቐ፡ ውሽጦም ዚምንጥሉ ተጂሉ ክነሶምሲ፡ ክዳን ኣባጊዕ ተኸዲናም ኢዮም ዝመጽኡኹም። ብፍሪኦም ከተለልይዎም ኢኹም። ካብ እሾኽንዶ ወይኒ ይቕንጠብ፡ ካብ ተኸርባን በለስ፡ ከምኡኸስ እቲ ጽቡቕ ኣም ክፉእ ፍሪ ክፈሪ፡ ወይሲ እቲ ክፉእ ኣም ጽቡቕ ፍሪ ክፈሪ ኣይከኑሉን ኢዮ። ጽቡቕ ፍሪ ዘይፈሪ ዘበለ ኣም፡ ይቕረጽ፡ ናብ ሓዊ ድማ ይደርበ። እምበኣር ብፍሪኦም ከተለልይዎም

ኢኹም። ፍቓድ እቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ ኣቦይ ዝገብር እምበር፡ “ጎይታይ፡ ጎይታይ!” ዝብለኒ ኩሉ መንግሥተ-ሰማይ ዝኣቱ ኣይከኑን። በታ መዓልቲ እቲኣ ብዙኃት፡ “ጎይታይ፡ ብስምካ እተነበናንዶ ኣይኮንናን፡ ኣጋንንትን ብስምካንዶ ኣየውጸእናን፡ ብስምካን ብዙኅ ኃይሊንዶ ኣይገበርናን ክብሉኒ ኢዮም። ሽዑ ኣነ፡ ኣቱም ገበርቲ ዓመጸ፡ ከቶ ኣይፈልጠኩምንዮ፡ ካባይ ርኣቕኡ ክብሎም ኢዮ።” ዝብለና። (ማቴ 7:15-23)

ነዚ ክፍሊ መጽሓፍ ቅዱስ ብዝግባእ እንተ ደኣ ኣስተውዒልናዮ፡ ኣጋንንቲ ምውጻእ፡ ምንባይ፡ ብዙኅ ኃይሊ ምግባር ገለ ካብ መንፈሳዊ ውህበት ኢዮ። እዞም ነዚ ውህበታት ዘለዎም ሰባት ብኣምላኽ ኣይፈልጠኩምን ኢዮ ዝተባህሉ ክነሶም ፡ እቲ ኣብኣም ተቐሚጡ ዝነበረ መንፈሳዊ ውህበት ግን፡ ኣጋንንቲ የውፅእ፡ ይንበ፡ ብዙኅ ኃይሊ ይገብር ነይሩ ኢዮ። ካብዚ ብንጹር እንመሃሮ እምበኣር፡ መንፈሳዊ ውህበትን እቲ ነቲ ውህበት ዝጥቅሙ ሰብን ይፈላለዩ ምዃናም ኢዮ። እቶም ነቲ መንፈሳዊ ውህበቶም ኣብ ምሕናፅ ኣካል ክርስቶስ ዘውዕልዎን፡ ንመንፈሳዊ ሕይወቶም ከኣ ብግብሪ ዝነበርዎ እቶም ቅኑዓት ንኣምላኽ ዝውክሉ ኣገልገልቲ ክኾኑ እንከለዉ፡ እቶም ንመንፈሳዊ ውህበቶም ኣብ ረብሓ ገዛእ ርእሶም እናውዓሉ፡ ልቢ ብዙኃት ገርህታት ዝጠውዩን ብውህበት ኣምላኽ ኣንጻር ኣምላኽ ዝጸረፉን ብስሑት ልቢ ዝመላለሱን ከኣ እቶም ኣብ ቃል ኣምላኽ ሓሰውቲ ነብያት ዝብል ዝተጠቐሱ ኢዮም። እዚ ዝተባህልሉ ድማ፡ በቲ ብቃሎም ሓቂ ዝብልዎ፡ ብሕይወቶም ሓሶት ይገብርዎ፡ ነቲ ብሕይወቶምን ኣነባብራኦምን ሓቂ ዝቕጽርዎ ከኣ፡ ኣብቲ ዝዓይሉ ኣገልግሎት፡ ንውህበቶም ተጠቒሞም ናብ ረብሓ ገዛእ ርእሶም ስለ ዝጠውይዎ ኢዮ።

እምበኣር ዘመንና ኣዚዩ ሕሱምን ክፉእን ከም ዝኹን ተገንዚብና፡ ከም ደቂ ኣምላኽ መንፈስ ዘበለ እናመርመርና ፡ነቶም ቅኑዓት ካብቶም ሓሰውቲ ነብያት ዝፈሊ መንፈሳዊ መንፈት ኣብ ሕይወትና ከነቐምጥ ይግባእ። እዚ ድማ ሕይወትና ምስ ቃል ኣምላኽ ብጥቡቕ ክንዛመድን ካብ ኣምላኽ ድማ ፡ ጥበብ ክወሃበና ብምልማን ኢዮ። እግዚኣብሔር ይደግፈና።

(ኃው ሳሙኤል ሓድጉ)

ክርስቲያናዊ ቤተ-ሰብ

እዚ አርእስቲ ብዙኅ ክንዛረቡ እንክእል ዓሚቕ መጽናዕቲ ዘድልዮ ኢዩ። ኣብዚ አርእስቲ ብዛዕባ እቲ እግዚአብሔር ክርእዮ ዝደሊ ዓይነት ቤተ-ሰብ ደኣ እምበር ባህላዊ ሓደው ድማ ልምዳዊ ምጥርናፋት ኣይኩናን ክንዛረብ። ኣብ ኅብረተ-ሰብ ትግርይና ብዙኅ ዓይነት ባህላዊ ሓዳር ኣሎ። እዚ ባህላዊ መውስቦ ከም እኒ መርዓ መንቀጺ ደም፡ መርዓ ቍጻር፡ መርዓ ዝርፎት፡ መርዓ ደምዝ፡ መርዓ ጭንገረድ ዝበሃሉ ኣይኩናን ንዛረብ ዘሎና። እቲ ፍቓድ እግዚአብሔር ዝኹነ ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ከኣ ንረኽቦ ቤተ ሰብ ኢና ክንዛረብ። ቅድሚ ናብቲ መሠረታዊ ትግዝቶና ምእታውና እቲ ናይ መውስቦ ጽርኣዊ መበቆል ቃል “ጋመዮ” ዝብል ቃል’ዩ። እዚ ድማ ክፈላለ ዘይክእል ፍጹም ውህደት፡ ፈጹምካ ሓደ ምዃኑ ማለት ኢዩ። ስለዚ፡ እዚ ቅዱስ ዝኹነ መውስቦ ኣብታ ቀዳመይቲ ምዕራፍ ኣብ ቀዳመይቲ መጽሓፍ እተን ቅዱሳት ጽሑፋት ንረኽቦ። እግዚአብሔር ንሰብ ብመልክዑ ምስ ፈጠሮ፡ ብምስሉ ከኣ ምስ ገበሮ ዝጀመረ ጥንታዊ መደብ ኣምላኽ ኢዩ። “ኣምላኽ ከኣ፡ ብመልክዕና ኸም ምስልና ሰብ ንግበር፡ ንዓሳ ባሕርን ነዕዋፍ ሰማይን ንእንስሳን ንብዘላ ምድርን ኣብ ምድሪ ለመም ንዚብል ኩሉ ለመምታን ይግዝኡ፡ በለ። ኣምላኽ ድማ ብመልክዑ ሰብ ፈጠረ። ብመልክዕ ኣምላኽ ፈጠሮ። ተባዕታይን ኣንስተይትን ገይሩ ፈጠሮም። ኣምላኽ ከኣ ባረኹም። ኣምላኽ ድማ፤ ፍረዩን ተባዝኡን ንምድሪ ከኣ ምልእዎን ምልኽዎን፡ ንዓሳ ባሕርን ነዕዋፍ ሰማይን ኣብ ምድሪ ለመም ንዚብል ኩሉ እንስሳን ከኣ ግዝኡ፡ በሎም” (ዘፍ 2:26-28)። ኣምላኽ ክልተ ዝተፈላለዩ ሶታ ዘለዎም ኢዩ ዝፈጠረ፡ ክልቲኦም ክፈርዩን ንምድሪ ክመልእዎን ባሪኹ ኣብ ምድሪ ኣንገሦም። ኩለን ምሥጢራት ቤተ-ክርስቲያን ድኅሪ ውድቀት ሰብ ኢዮን ጀሚረን፡ ቃል ኪዳን (ምሥጢረ ተክሊል) ግን ሰባት ካብ ዝተፈጠሩ ጊዜ ጀሚሩ ዝነበረ ኢዩ። ስለዚ፡ ቅዱስ መውስቦ ሰባት ዘምጽእዎ ፈጠራ ወይ ድማ ዘማዕበልዎ ኣገባብ ኣነባብራ ኣይኩነን። “እግዚአብሔር ኣምላኽ ከኣ፡ ሰብኣይ በይኑ ኪኸውን ጽቡቕ ኣይኩነን፡ ንእኡ እትበቅዕ ደጋፊት ክገብረሉ ኢዩ፡ በለ” (ዘፍ 2:18)።

እግዚአብሔር ጽቡቕቲ ኮይና ዘይረኸባ ሰብኣይ ንበይኑ ክኸውን የብሉን እትብል ኢያ። እቲ ስለ ኩሉ ዝኃሊ እግዚአብሔር ንኣዳም ደጋፊት ትኹኖ፡ ካብ ጎድኑ ገበረሉ። በዚ ድማ ብሓደ ክነብሩ ክፈርዩ ባሪኹ ዝጀመሮ እግዚአብሔር ባዕሉ ኢዩ።

ስለዚ፡ ሓደ ሰብኣይ ምስ ሓንቲ ሰበይቲ ክዋሰቡ ፍቓድ ኣምላኽ ኢዩ። በዚ ድማ ኣብ ሓዳሮም ማእከላይ ዝኹኖም ኣምላኽ ኢዩ። ኣብ መውስቦ ዝበጽሖ ሰብ ክጥምቶ ዘለዎ ክብሪ ኣምላኽ ክኸውን ይግባእ። ብሠናይ መደብ እግዚአብሔር ዝተጀመረ ብምዃኑ ቃል ኪዳን ኣብ ሕይወት ደቂ ሰባት ዓቢ ቦታ ኣለዎ። እቲ ጥበበኛ ከም ዝበሉ፡ “ብሠለስተ ዝኸረረ ገመድ ቀልጢፉ ኣይብተኽን” (መክ 4: 12)። ብክርስቶስ ሓደ ዝኹኑ ሰባት ቅዱስ ናብራ ክመርሑን ናብ መገዲ ዓመት ክበጽሑን ኣይጽገሙን ኢዮም። ብእግዚአብሔርን ሰብኣይን ሰበይትን ዝኸረረ ገመድ ፈጹም ኣይብተኽን ኢዩ። ምናልባት ብኸልተ ዝኸረረ ክፈኩስን፡ ክብተኽን ይኸእል ይኸውን። ናይ ሰብኣይን ሰበይትን ፍቕሪ በይኑ ክጸንዕ ኣይክእልን ኢዩ። ኣብ ሞንጎ ክዝሕልን ክውዳእን ወይ ከኣ ክኣርግን ይኸእል። እግዚአብሔር ማእከል ዝገበረ መውስቦ ዕውትን ማሙቕን ኢዩ። በዚ’ውን ኅብረቶም እናወሰኸ ይኸይድ እምበር ፈጹም ኣይጎድልን ኢዩ። ጎይታ ኢየሱስ ነቶም ብዛዕባ ሕጊ ሙሴ መሠረት ዝገበረ መውስቦ ዝሓተትዎ መልሲ ክህብ እንከሉ፡ እታ ኣብ ዘፍጥረት ከም ዘላታ ጠቂሱ ክነግሮም ንርኢ። “ምእንትዚ ሰብኣይ ነቦኡን ነዲኡን ይጎድግ፡ ምስ ሰበይቱ ኸኣ ይጣበቕ፡ ክልቲኦም ሓደ ሥጋ ይኹኑ፡ ከም ዝበለዱ ኣየንብቡምን፡ ደጊም ሓደ ሥጋ ኢዮም እምበር፡ ክልተ ኣይኩኑን። ነቲ ኣምላኽ ዘጋጠሞስ፡ ሰብ ኣይፍለዮ” (ማቴ 19:5-6)። ስለዚ፡ ሰብኣይ ነቦኡን ነዲኡን ዝኃድገሉ ምስ ሰበይቱ ድማ ሓደ ዝኹኑሉ ምሥጢር ኢዩ። ሓደ ዝኹኑሉ ምሥጢር ካብ ኩነ እምበኣር ክልተ ፈጹምም ኣይኩኑን፡ በዚ ድማ ንእግዚአብሔር ዘሥምር ዓይነት መውስቦ የካይዱ። ሰብኣይን ልዕሊ ማንም ኣብ ሕይወቱ ክሰርዓ ዘለዎ ሰበይቱ ኢያ፡ ንሰበይቲ ልዕሊ ማንም ክትሰርዖ ዘለዎ ድማ ሰብኣያ

ኢዩ። እዚ ምባልና ግን ኸልተ መጻምድቲ ቅድሚያ ቃል ኪዳናም ምስ ስድርኦም ዝነበሮም ዝምድና ይብተኸም ማለት ኣይኮነን።

እዚ ቅዱስ መውስቦ ህያብን ክቡርን ምሥጢርን ኪዳንን ኢዩ። ኣብ ቅዱስ መውስቦ ዝበጽሖ ሰብ ናይዚ ህያብ ተኸፋሊ ምስ ዝኸውን ኢዩ። ንእግዚአብሔር ብድንግልናዊ ወይ ከኣ መውስቦኣዊ ሕይወት ከተሥምሮ ነናቱ ህያባት ኣለዎ። ናብዚ ቅዱስ መውስቦ ዝተጸውዐ ሰብ ክሳብ ብሕይወተ ሥጋ ዘሎ ዝቕጽል ቃል ኪዳናዊ ኢዩ። “ድማ፡ ምእንተዚ ሰብኣይ ነቡኡን ነዲኡን ይጋድግ፡ ምስ ሰበይቱ ኸኣ ይጣበቕ፡ ክልቲኦም ሓደ ሥጋ ይኹኑ፡ ከም ዝበለዱ ኣየንቡብኩምን፤ እቶም ደቀ መዛሙርቱ፡ ሥርዓት ሰብኣይን ሰበይትን ከምዚ እንተ ኹይኑስ፡ ምትእትታው ጽቡቕ ኣይኮነን፡ በልዎ” (ማቴ 19፡ 5,10)። እቶም ክቡራት ወለድኻ ጋዲግኻ ምስ መጻምድትኻ ትጣበቅሉ ህያብ ኢዩ፡ ጎይታ ቃል ኪዳን ክሳብ ሞት ዘሎ ሥርዓት ምዃኑ ኢዩ ዝመሃረና። እቶም ደቂ መዛሙርቲ በዚ ዝሰንበዱ እኳ እንተ ነበሩ፡ መልሲ ጎይታ ኢየሱስ ግና እዚ ነቶም ዝተዋህቦም ደኣ እምበር ንኹሉ ሰብ ኣይኮነን ዝብል ነበረ። ድንግልናዊ ሕይወት ንዝተዋህቦም፡ መውስቦኣዊ ሕይወት እውን ንዝተዋህቦም ጸጋታት ኢዮም። ኣብ ገነት ኤደን ዝጀመረ መውስቦ እግዚአብሔር ዘበገሶ ሠናይ ህያቡ ኢዩ። ቅዱስ ጳውሎስ፡ “ኩሉ ሰብ ከምዚ ኸማይ ኪኸውን ምፈቶኹ ነይረ፡ ግናኸ እቲ ሓደ ኸምዚ እቲ ሓደውን ከምቲ ነፍሲ ወከፍ ካብ ኣምላኽ ናይ ጸጋ ወውህበቱ ኣለዎ” (1^ይ ቆረ 7፡7)። ስለዚ፡ ዝኹነ ሰብ ከምቲ ናይ ጳውሎስ ብድንግልናዊ ሕይወት ክነበር ህያብ ኢዩ፡ ብቅዱስ መውስቦ ምንባር እውን ህያብ ኣምላኽ ኢዩ። ብተወሳኺ፡ ቅዱስ መውስቦ ክቡር ኢዩ። ነዚ ሓዳር ክቡር ዝገብሮ ግን በቶም መጻምድቲ ምስ ዝሕሎ ኢዩ። ኣብዚ ዘመን ክብረት ቃል ኪዳን ዘውደቕዎ እቶም ሰብ ሓዳር ኢዮም ምኽንያቱ ንመጻምድቶም ገዲፎም ምስ ካልእ ይዝምወ ምህላም ኢዩ። “ንኣመንዝራታትን ንዘመውትንሲ ኣምላኽ ኪፈርዶም ኢዩ እሞ፡ መውስቦ ኣብ ኩሉ ኸቡር፡ እቲ መደቀሲ ኣሚን ከኣ ዘይረኸሰ ይኹን” (ዕብ 13፡4)። እዚ እግዚአብሔር ዝመደቦ መውስቦ ኣብ ኩሉ ኸቡር ኢዩ፡ ብዘይፍቓድ ኣምላኽ ዝምራሕ ሓዳር ካብ ክብረት ናብ ሕሰረት ይወርድ። ኣብዚ ምዕራባዊ ዓለም

ክብረት ናይ መውስቦ ዘይርድእዎ ሰባት በዚኖም ምስ ዓርከይ ሓዲረ፡ ምስ ቀዳመይቲ ሰበይተይ ደቂሰ፡ ምስ ንል ክላሰይ መንዚረ ክብሉ ዘይሓንኩ። ክብረት ሓዳር ዘይርድኦ ሰብ ኣብ ሓዳሩ ንእግዚአብሔር ዘዋርድ ኢዩ፡ ኣብኡ ከኣ ሰላም ኩነ ማሙቕ ፍቕሪ ዝበሃል የልቦን። ናብ ሓዳር ዝዳሎ ሰብ ክብረት መውስቦ ብግቡእ ክርዳእ ኣለዎ፡ እንተ ዘይኮይኑ ኣብዚ ቤተ መቐደስ ኣምላኽ ዝኹነ ሰብነቱ ንኣምላኽ ከዋርድ ይነበር። እግዚአብሔር ዘይመርሖ መውስቦ ግርጭትን ህኩትን ዝመልኦ ስለ ዝኹነ ዝተመርዓዉሉ መዓልቲ ክረግሙ ይነበሩ። “ብዋጋ ተዐዲግኩም ኢኹም እሞ፡ ሥጋኹም ቤተ መቐደስ እቲ ኣባኻትኩም ዘሎ፡ ካብ ኣምላኽ እተቐበልኩምዎ መንፈስ ቅዱስ ምዃኑ፡ ናይ ርእሰኹምውን ከም ዘይኮንኩምዶ፡ ኣይትፈልጡን ኢኹም፤ ስለዚ ብሥጋኹም ንኣምላኽ ኣኸብርዎ” (1^ይ ቆረ 6፡19-20)። ነፍሲ ወከፍ ኣማኒ ብሥጋኡ ንኣምላኽ ክኸብር ደኣ እምበር ነዚ መሕደሪ መንፈስ ቅዱስ ዝኹነ ሰብነቱ ብኃጢአት ንኣምላኽ ከዋርደሉ ኣይተጸውዐን።

መውስቦ ምሥጢር ኢዩ፡ ሓዋርያ ጳውሎስ ክገልጽ ቃላት ምስ ሓጸሮ ብናይ ክርስቶስን ማኅበሩን መሰልዎ። “እዚ ምሥጢር እዚ ዓብዩ ኢዩ፡ ኣነ ግና ብናይ ክርስቶስን ማኅበሩን እብሎ ኣሎኹ” (ኤፌ 5፡32)። መውስቦ ዓቢ ምሥጢር ኢዩ ንዕኡ ዝበቐዕ ምስላ ኸኣ ናይ ክርስቶስን መኅበሩን ጥራኅ ኢዩ። ብዙኅ ጊዜ ናይ እንዳ እከለ ሓዳር ክቕንኣካ፡ ሓዳር ከምኡ ክኸውን ኣለዎ ንብል ኢና። እቲ ሓቀይና መለክዒና ግን ናይ ክርስቶስን ቤተ-ክርስቲያን ክኸውን ኣለዎ። ክርስቶስ ንማኅበሩ ገዛእ ርእሱ በጃ ክሳብ ምሃብ ከም ዘፍቕራ፡ ሰብኣይ ከኣ ንሰበይቱ ከምኡ ክፍቕራ ተነግሮ። ቤተ-ክርስቲያን ብደም ክርስቶስ ዝጠረየት ስለ ዝኹነት ንክርስቶስ ብፍጹም ተኣዛዝነት ትእዘዞ፡ ልክዕ ከምኡ ኸኣ እታ ሰበይቲ ንሰብኣይ ክትእዘዞ ይግባእ። ስለዚ፡ ሓዳር እቶም ክልተ ሰባት ሓደ ዝኹኑሉ ምሥጢር ደኣ እምበር እቲ ሓደ ንጉሥ እቲ ሓደ ባርያ ዝኹነሉ መድረኽ ኣይኮነን። ኣብ ሓዳር ብዙኅ ጊዜ ዘጋጥም ግርጭት ሰብኣይ ንሰበይቱ ከምቲ ናይ ክርስቶስ ክፍቕራ ስለ ዘይርኣ፡ ሰበይቲ ከኣ ንሰብኣይ ከምቲ ናይ ቤተ-ክርስቲያን ስለ ዘይትእዘዞ ኢያ። ሰብኣይ ክብሪ ይፈቱ፡ ሰበይቲ ከኣ ፍቕሪ ትፈቱ። ናይ ሰብኣይ ፍቕሪ ኣብ ውሽጡ ክብሪ ኣለዎ፡ ክጎልሕ

ከሎ ግና እቲ ዝገሃድ ፍቕሪ ኢዩ። ናይ ሰበይቲ ምእዛዝ ኣብ ውሽጡ ክብሪ ፍቕሪ ኣለዎ። ክጎልጎል ከሎ ግና እቲ ዝርእ ክብሪ ኢዩ። በዚ መሠረት ከኣ ሰብኡት ክኸብሩ ክብሉ ኣንስቲ ድማ ከፍቅር ክብላ ንኸይሰማምዑ ዓቢ ምርጻም ይፍጠር። ክርስቶስ ንማኅበሩ ከመይ ገይሩ ኢዩ ዘፍቕረ፡ “ከምቲ ክርስቶስ ንማኅበሩ ዘፍቀረ፡ ኣቱም ሰብኡት፡ ኣንስትዮም ኣፍቅሩ። ክርስቶስ ብቻሉ ገይሩ ብምሕጻብ ማይ ምስ ኣጽረዮ ምእንቲ ኪቕድሳ፡ ርስሓት ወይስ ዕጣር ወይስ ገለ ነዚ ዚመስል ዜብላ፡ ብዘይ መንቅብ ቅድስትን ክብርትን ማኅበር ገይሩ ንእኡ ምእንቲ ኪቕድማ ኢሉ፡ ርእሱ በጃኣ ሃበ” (ኤፌ 5: 25-27)። ክርስቶስ ንቤቱ ብዘይ መንቅብ ቅድስትን ክብርትን ክገብራ ካልእ ዋጋ ኣይኩነን ከፊሉ ገዛእ ርእሱ ኢዩ ወፊዩ። ርስሓት ኩነ ዕጣር ዘይብላ ንኸትከውን ድማ ገዛእ ደም ብምፍሳስ ኣጽረዮ፡ እምበኣርኪ ክርስቶስ ንቤቱ ከምዚ ካብ ኣፍቕረ ሰብኣይ ንሰበይቱ ከምኡ ገይሩ የፍቕረ ዝተባህለ። ኣብ ሓዳሩ ንሰበይቱ ዝጭፍልቕን ዝቐትልን ዝዝልፍን ከምቲ ናይ ክርስቶስ ኣተሓሳስባ ዘይብሉ፡ ነዚ ክቡር ምሥጢር ብፍጹም ዘይተረድኦ ኢዩ። ንሰበይትኻ ከተኸብር ኢልካ እትኸፍሎ ዋጋ ኣሎ። ነዚ ክትኸፍል ምስ ዘይትደሊ ናብዚ መውስቦ እንተ ዘይተሃንደድካ ይምረጽ። ምክንያቱ፡ ብግቡእ ዘይተረዳእካዮ ሓዳር፣ ባዕልኻ ኢኻ እተፍርሱ። ሰበይቲ ብግዲኣ ትኸፍሎ ናይ ምእዛዝ ዋጋ ኣሎ። ንሰብኣይ ከም ሓደ ወተሃደር ትተኣዘዞ ዘይኮነን ከም ሓደ ርእሲ ናይታ ቤተ ክትሰምዖን ብምልዛብ ክትረዳድኡን ኣለዎ። “ከምቲ ሳራ ንኣብርሃም ጎይታይ እናበለት እተኣዘዞ፡ ንስኻትክን ከኣ ሠናይ እንተ ገበርክን፡ ብሓደ ዜሰምብድ ነገርውን እንተ ዘይፈራህክንሲ፡ ኣዋልዳ ኢኻን” (1 ጴጥ 3: 6)። ሰበይቲ ልክዕ ከም ሳራ ንሰብኣይ ብኸብረትን ብተኣዛዝነትን ክትሰምዖ እንተ ዘይክኢላ ኣብ ሓዳር ብዙኅ ፍሕፍሕ ክትፈጥር ትኸእል። በዚ ድማ ነቲ ብክርስቶስን ብማኅበሩን ዝተመሰለ መውስቦ ዘይትበቕዖ ትኸውን። ኣብ ነፍሲ ወከፍ መዓልቲ ናይ ክልቲኦም ዝርርብን ዕለታዊ ፍቕሮም ዝገልጹሉ መድረኽ ክኸውን ይግባእ። ፍቕሪ ዘለዎ ሰብኣይ እንታይ ክኸውን ከም ዘለዎ ይፈልጥ ኢዩ። ኣኸብሮት ዘለዎ ሰበይቲ ድማ እንታይ ክትከውን ከም ዝግብኦ ትፈልጥ ኢያ። ስለዚ፡ በዚ ምሥጢር ሓደ ዝኸኑ መጻምድቲ ክሳብ ብሞት ዝፈላለዩ ብሕጊ ኣምላኽ እሱራት ኢዮም። “ሰበይቲ፡ ሰብኣይ

ብሕይወቱ ኸሳብ ዘሎ፡ ብሕጊ ኣብኡ እስርቲ ኢያ። ሰብኣይ እንተ ሞተ ግና፡ ካብቲ ሕጊ ሰብኣይ ፍትሕቲ ኢያ” (ሮሜ 7: 2)።

መውስቦ ቃል ኪዳን ኢዩ፡ ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ምስ ብዙኃት ቅዱሳት ሰባት ኪዳን ከም ዝኣተወ ንርእ። እግዚአብሔር ንዘመናት ብቃል ኪዳናዊ ተስፍኡ የናብረና ኣሎ። ምክንያቱ ኪዳን ኣብ ውሽጡ ምፍቓር፡ ምድግጋፍ፡ ምትእምማን ናይ ድኻም ውሕስነት ኣለዎ። ብሰብነታዊን መንፈሳዊን ስነ-ልቦናዊን ፋይናንሳዊን ዝኣኸለ ሰብ ጥራኅ ናብዚ ቅዱስ መውስቦ ከምርሕ ዝኸእል። ንስምዒት ሥጋኻ ክትቐጻጸር ስለ ዘይከኣልካ ጥራኅ ናብ ሓዳር እንተደኣ ኣቲኻ፡ ስምዒት ሥጋኻ ምስ ዘሓለ ድማ ካብኡ ክትሃድም ኢኻ። ቃል ኪዳን ኣብ ሞንጎ ክልተ ኣካላት ዝግበር ናይ ስምምዕ ዋዕላ ኢዩ፡ ናብ መውስቦ ከምርሕ ዝደሊ ምስታ ካብ ኩለን ደቀ-ኣንስትዮ ንዓይ ትኸኑነኒ ኢያ ዝበልካያ ጓል ኣንስተይቲ ኩሉ ዘሎካ ክትህባ ምስ ትመርጽ ኢዩ። እታ ሰበይቲ ድማ ልክዕ ከምኡ ክትገብር ምስ ትኸእል ኢያ። “ሰበይቲ፡ ሰብኣይ እምበር፡ ኣብ ገዛእ ሥጋኣ ኣይትመልኸን ኢያ፡ ከምኡ ኸኣ ሰብኣይ፡ ሰበይቱ ደኣ እምበር፡ ኣብ ገዛእ ሥጋኡ ኣይመልኸን ኢዩ” (1^ይ ቆሮ 7: 4)። ኪዳን ብስም ኣምላኽ ክትጸንዕ ዝተሞህበ ሥልጣን ኢዩ፡ በዚ ድማ ገዛእ ርእሰኻ ንሓድሕድካ ንኸትወሃሃብ ዓቕሚ ይፈጥረልካ። ናይዚ ቃል ኪዳን መወዳእታ ሞት

ጥራት ኢዩ። ስለዚህ፡ በዚህ ኪዳን ቅድሚያ ምእሳርካ ብግቡኢ ተረዲኡካን ፈቲኸኖን እተዎ።

ዓበይቲ ዕላማታት ናይ ተክሊል እዞም ዝሰዕቡ ክንጠቅስ ንክእል።

- ንእግዚአብሔር ምክባር
- ናይ እግዚአብሔር ግዙአት ምዃን
- ውሉድ ንምውላድ
- ካብ ዝሙት ንምርሓቕ
- ብሓሳብ ምድግጋፍ
- ብፍጹም ልቢ ምፍቕቓር
- ንእግዚአብሔር ምክባር

ናይ ተክሊል ቀንዲ ዕላማ ክክብሪ እግዚአብሔር ክኸውን ኣለዎ። ሰብ ንምሥጋናን ኣምልኸንን ዝተፈጠረ ስለ ዝኸውነ ኩሉ ዝገብር ንክክብሪ ኣምላኽ ክኸውን ኣለዎ። “እቲ ንኣይ ዝደኩንክዎ ሕዝቢ ምሥጋናይ ኬዘንቱ ኢዩ” (ኢሳ 43:21)። ኣብ መዓልታዊ ንጥፊታትና ሕይወትና ንክክብሪ ኣምላኽ እንተ ደኣ ኣቐዲምና፡ ኣብ ኩሉ ሰግምና ብልጽግና ምተንገዳገናና ነይርና። ክክብሪ እግዚአብሔር ዘለዎ ተክሊል ኣብ ድቕድቕ ዝበለ ጸልማት ከም እተብርህ ሽምዓ ኢዩ። ንክክብሪ ኣምላኽ ዘቐደሙ መጻምድቲ ነቶም ዉሉዶም በቲ ተግባራዊ ሕይወቶም ክከባበሩ ከም ዘለዎም ኣርኣያኦም ኢዮም። ኣብ ሓዳር እቲ ሠናይ ኩነ ሕማቕ ካብቶም ወለዲዮ ዝውረስ። ወላዲኡ ንወላዲቱ ከክክብራ ዝረኣየ ውሉድ፣ ንበዓልቲ-ቤቱ ከክክብር ከም ዘለዎ ኢዩ ዝፈልጥ። ንሰበይቱ ክወቅዕ ዝረኣየ ውሉድ ምስ ዓበየ ከም ናይ ኣቡኡ ንሰበይቱ ምውቃዕን ምጽራፍን ምቕንጻብን ይመሃር። ስለዚ፡ ሓዳር ናይ ክልተ ሰባት ሓድነት ጥራት ዘይኮነስ፡ ናይ ውሉድካ ቤት ትምህርቲ ኢዩ። ኣብ ቤቱ ክክብሪ ኣምላኽ ዝሰፈኖ ሰብኣይ ካብ ሥራሕ ናብ ገዝኡ ክኣቱ ይህንጠ፡ መናቄቲ ዝኸውነ ገዛ ዝውንን ግና ንገዝኡ ኣዚዩ ስለ ዝጸልእ ናብ ካልእ ቦታ ብምኻድ ንሓዳሩ ንፋስ የእትወላ። “እምብኣርሲ እንተ በላዕኩም፡ ወይስ እንተ ሰቴኹም፡ ወይስ ዝኸውነ ይኹን እንተ ገበርኩም፡ ኩሉ ንክክብሪ ኣምላኽ ግበርዎ” (1^ይ ቆሮ 10:31)። ኩሉ ንክክብሪ ኣምላኽ ግበርዎ ተባሂልና ኢና፡ ንነገራት ብመንጽር ክክብሪ ኣምላኽ እንተ ደኣ ርኢና

ብዙህ ክንፍወስ ኢና። ክክብሪ ኣምላኽ ዘለዎ ቤት ከም ናይ ጲርስኪላስን ኣኪላስን ኢዩ ትኸውን። ኣብ ቤትካ ንኣገልግሎት ወንጌል ደገ ትኸፍት፡ ክልቲኻ ነፍሳት ናብ ደምበ ኣምላኽ ክመጸ ግዴኻ ትገብር። “ንሱ ኣብ ቤት ጸሎት ብትብዓት ኪምህር ጀመረ። ጲርስኪላን ኣኪላስን ምስ ሰምዖም ኸአ፡ ወሲዶም መገዲ ኣምላኽ ኣጸቢቐም ኣረድእዎ” (ግብ 18:26)። ናይ ኣገልግሎት ዕድል ምስ ትረክብ ብዛዕባ እቲ መድኃኒ ኩላትና ዝኸውነ ጎይታ ኢየሱስ ትምህርን ንክክብሪ ኣምላኽ ደው ትብልን። “... ኣኪላስን ጲርስኪላን ምስታ ኣብ ቤቶም ዘላ ማኅበር ኮይኖም፡ ብጎይታ ሰላም ይብሉኹም ኣለዉ” (1^ይ ቆሮ 16:19)። ማኅበር ኣምላኽ ኣብ ቤት ጲርስኪላን ኣኪላስን ነይራ፡ ብቅዱስ መውሰዕ ዝተሓንፀት ቤት ንኣገልግሎት ወንጌል ወርትግ ርሕብቲ ኢዩ። ንክክብሪ እግዚአብሔር ደው ዝብሉ መጻምድቲ እታ ሰበይቲ ንሰብኣያ ንኣገልግሎት ብዘድልዩ ነገራት ኣስኒቓ ተፋንዎ። በዚ ከኣ እታ ስድራ ናይ ቅዱሳን ሰባት ምንጪ ትኸውን።

- ናይ እግዚአብሔር ግዙአት ምዃን

ብተክሊል ሓደ ዝኸውኑ ሰባት ኣብዛ ምድሪ ወኪል (ኣምበሳደራት) ክርስቶስ ኢዮም። ዝኸውነ ትካል ካብ ስድራ-ቤት ኢዩ ዝጅምር፡ ኣብ ውሽጢ ስድራ ዝኸውነ ግልቃ ክኣትዎ ዘይክእል ምሕደራ ኢዩ። ሰብኣይ ከም ርእሲ፡ ሰበይቲ ከኣ ከም ሰብነት ናይቲ ኣካል፡ እቶም ዘፍረይዎም ደቆም ድማ ከም ተመራሕቲ ይኸውኑ። ወኪል ናይ ሓንቲ ሃገር ኣብ ካልእ ሃገር ዝርከብ ኢዩ፡ ኩሉ ምሕደርኣን ሕግታታን ግን ናይታ እትውክላ ሃገር ኢዩ። ተክሊል ልክዕ ናይታ ሰማያዊት ሃገር ኣብዛ ምድሪ ወኪል ኢዩ። ኣገልግሎት ኣምላኽ ኣብ ጥዑያት ስድራ ጥራት ብግቡኢ ክዓዩ ይኸእል። ኤልያስ ኣብ ቤት ሰራጲታዊት መበለት፡ ኤልሳዕ ከኣ ኣብ ቤት ሱናማዊት ሰበይቲ ኣዕረፎም ንእግዚአብሔር የገልግሉ ነበሩ (1^ይ ነገ 18፣ 2^ይ ነገ 4 ርኣ)። ተክሊል ናይ እግዚአብሔር ግዙአት ንምዃን እንተ ደኣ ኣዳልዩካ፡ ከም ፍቓድ ኣምላኽ ዝኸውነ ሓዳር ክትመርሕ ትኸእል ኢኻ።

- ውሉድ ንምውላድ

“ኣምላኽ ከኣ ባረኸም። ኣምላኽ ድማ፤ ፍረዩን ተባዝኹን ንምድሪ ከኣ ምልእዎን ምለኸዎን፡ በሎም...” (ዘፍ 1:28)። ኣብ ሓዳር ክትፈርን

ክትባዛኅን ፍቻድ አምላኽ ኢዩ፡ ውላድ ስለ ዘይረኸብካ ክትፋታሕ ግን አንጻር ፍቻድ አምላኽ ኢዩ። ውላድ ከም መለኮዲ ሓዳር ገቢሮም ዝጅጽርዎ ብዙኃት ስለ ዘለዉ ፍትሓዮ ምስ ካልእ ፈትን፡ ንስኻ መንእሰይ ኢኻ ጊዜኻ ኣይትባኽን ምስ ካልእ ተመርፆ፡ ንስኺ ዕድሜኺ ምስዚ መኻን ኣይተሕልፍዮ ዝብሉ መርዛማት ቃላት ንሰምዕ ኢና። እግዚአብሔር ብቁልዑ እንተ ደኣ ባረኸካ ሠናይ፡ ፍቻድ አምላኽ እንተ ዘይኮይኑ ድማ ብፍቕርን ብሓድነት ክትነብር ይግበእካ። “እንሆ፡ ውሉድ ውህበት እግዚአብሔር ኢዮም። ፍረ ኸርሲ ኸኣ ዓስቢ ኢዩ። ሰበይትኻ ኣብ ውሽጢ ቤትካ ኸም ፈራይት ወይኒ ኸትከውን። ውሉድካ ኣብ ዙርያ መኣድኻ ኸም ተኸለ ኣውሊዕ ኪኸኑ ኢዮም” (መዝ 127:3 መዝ 128:3)። ውሉድ ውህበት እግዚአብሔር ካብ ኩነ ንስኻ ከም ዝወሃቡ እትገብሮም ኣይትኸእልን፡ ሰበይቲኻ/ሰብኣይካ ከም ፈራይ ወይኒ ክኸውን/ክትከውንን አምላኽ ፍቻዱ እንተ ኮይኑ ግርም። ብሰሪ ውላድ ንሓዳር ምብታን ግን ብፍጹም ዘይመጽሓፍ ቅዱሳዊ ከይዲ ኢዩ። አምላኽ ንኣብርሃም ውላድ ካብ ሳራ ንጊዜኡ ከም ዘይሃቦ ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ንረክብ፡ ጊዜኡ ምስ ኣኸለ ግን ዓቢ ነገር ገበረሉ። “ስለዚ ኣዝዩ ኸባርኸካ ኢዩ፡ ንዘርእኻ ድማ ከም ከዋኸብቲ ሰማይን ከምቲ ኣብ ገምገም ባሕሪ ዘሎ ሓዳን ኣዝዩ ኸብዝኖ ኢዩ። ዘርእኻ ድማ ደጊታት ጸላእቱ ኺወርስ ኢዩ” (ዘፍ 22:17)። ነቶም እሙናት ዝኸኑ ዘርኦም ከም ከዋኸብቲ ሰማይ ከም ሓዳ ባሕሪ ይገብሮም። ኣብቲ ዝዓበኸሉ ገዛውቲ ኣዝዩ ዝፈትዎም ጎረባብቲ ነይሮም፡ ካብ ዝምርዓዉ ነዊሳ ዓመታት እኳ ይግበሩ፡ ውላድ ዝበሃል ግን ኣይነበሮምን። ንሳቶም ብፍቕሪ አምላኽ ዝተኣሰሩ ስለ ዝነበሩ፡ እቶም ስድራኦም ንከፋትሖም ዘይፈንቑልዎ እምኒ ኣይነበረን። ኣብ አምላኽ እሙናት ስለ ዝነበሩ፡ ንኸሉ ብድዕ ቃላት ተጻዊሮም፡ አምላኽ ከኣ ድኅሪ 12 ዓመት ወዲ ሃቦም። እግዚአብሔር ንዝእመንዎ ከም ፍቻዱ ድኅሪ ነዊሳ ዓመታት ውላድ ክህበም ከም ዝኸእል ርእየ ብዙኅ አስተንኪረ። ሰባት ብቅዱስ መውሰዕ ክባዝኑን ክፈርዩን ፍቻድ አምላኽና ኢዩ።

• ካብ ምንገርና ምርሓቕ

ሓደ ካብቲ ቀንዲ ዕላማታት ተክሊል ካብ ምንገርና ምህዳም ኢዩ። ኣብ ሞንጎ ምንገርናን ዝሙትን ዓቢ ፍልልይ ኣሎ። አመንገራ ዝበሃል ቅድሚታ ቃል ኪዳን ኣብ ግብረ ሥጋ ዝወድቕ ክኸውን እንከሎ፡ ዝሙት ከኣ ድኅሪ ምስ ሰበይቲ ብቃል ኪዳን ምእሳሩ ምስ ካልእ ሰበይቲ ብግብረ ሥጋ ዝራኸብ ወይ ድማ ብዘይግቡእ ዝፋታሕ እሞ ድጊሙ ዝምርፆ ኢዩ። “ስለ ኻብ ምንገርና ምርሓቕ ግና ነፍሲ ወከፍ ሰብኣይ ገዛእ ሰበይቲ ትሃልዎ፡ ነፍሲ ወከፍ ሰበይቲውን ገዛእ ሰብኣይ ይሃልዎ” (1^ይ ቆሮ 7:2)። ሰብኣይ ናይ ገዛእ ርእሱ ሰበይቲ፡ ሰበይቲ ከኣ ናይ ገዛእ ርእሳ ሰብኣይ ክህልዎ ቀንዲ ምኽንያቱ ካብ ምንገርና ምህዳም ኢዩ። ኣብዚ ጊዜ ሰብ ንምንገርና ከም ሓደ ምዕባለ ዝርእየሉ ኢና ዘሎና፡ ሰብኣይ ከም ሓደ እንሰሳ ክነብር እግዚአብሔር ኣይደልን። ስለዚ፡ ምስ ሓዳሩ ክቕየድን ኣብዚ ቅዱስ መውሰዕ ድማ ንሰበይቲ ካብ ምንገርና ብምህዳም ይኃብራ። ናይ ጉብዝና ዕድመ ዝበጽሐ ሰብ ሥጋዊ ፍትወት ስለ ዝለዓሎ ብዙኅ ጊዜ ዘይገትኦም ስምዒታት ክወርዎ ይኸእሉ። ነቲ ዝልዓለካ ስምዒታት ክተዕግብ ምፍታን ናብ አመንገራ ምኻድ ንገዛእ ርእሲኻ ናብ ሓቂ ምእታዉ ኢዩ። እዚኣ ሓንቲ ካብተን ዕላማታት ደኣ እምበር ዋና ናይዚ ሓዳር ክትከውን ኣይግባእን። ኣብ ሓዳር እቲ ዝግበር ፆታዊ ርክብ ብፍቻድ ክልቲኦም መጻምድቲ፡ ደረት ዘለዎ ከኣ ክኸውን እምበር ከም ሓደ ኣቕሓ ምፆም ክርሕቕ ኣለዎ። ብዛዕባዚ ኣብቲ ዝቕጽል ኅታምና ክንርኢ ኢና። “ከናፍር አመንገራ ሰበይትስ መዓር ወለላ የንጠብጥብ፡ ኣፋ ኸኣ ካብ ዘይቲ ትልስልስ። መወዳእታኣ ግና ከም ዕሪ መሪር፡ ክልተ ኣፍ ከም ዘለዎ ሴፍ ከኣ በሊሕ ኢዩ” (ምሳ 5:3-4)። ምንገርና ብመዓር ዝተጠቕለለ መርዚ ማለት ኢዩ፡ ከምቲ ጥበበይና ዝበሎ ከናፍራ መዓል ወለላ እዚ ግና መሪር ዕሪ ይኸውን። ካብ ምንገርና ምርሓቕ ጥራኅ ዘይኮነስ ምህዳም የድሊ። “ካብ ትምኒት ጉብዝና ህደም፡ ምስቶም ብንጹሕ ልቢ ንእግዚአብሔር ዚጽውዕዎ ኸኣ ኣሰኣሰር ጽድቅን እምነትን ፍቕርን ሰላምን ስዓብ” (2^ይ ጢሞ 2:22)። ምኽሪ ሓዋርያ ጳውሎስ ንጢሞቴዎስ ካብ ትምኒት ህደም ደኣ እምበር ርሓቕ ኣይኩነን ዝነበረ። ዝኸኑ ሰብ ብተክሊል ምስ መጻምድቱ ከይኃበረ ምስ ዝኸኑ ሥጋዊ ርክብ ዝፍጽም ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር

ጽያፍ ፍጻሜ ኢዩ ዝኸውን። “ካብ ምንገርና ህደሙ። ሰብ ዚገብሮ ዘበለ ኃጢአት ካብ ሥጋኡ ብወጻኢ ኢዩ። ዚንምገር ግና ኣብ ገዛእ ሥጋኡ ኢዩ ኃጢአት ዚገብር” (1 ቆረ 6: 18)። ኣመንገራ ሰብ ኣብ ገዛእ ሥጋኡ ኢዩ ዝበድል፡ ነቲ ቤት መቐደስ ኣምላኽ ዝተባህለ ሰብነቱ ከኣ ቤት ጣኦት ይቐደሮ። ኣብ ሓንቲ መጽሓፍ ንምንገርና ብግሩም መገዲ ይገልጻል፡ ክምንገር ዝደሊ ሰብ ንቤት መቐደስ ኣምላኽ ወሲድካ ብኃጢአት ዘርክስ ኢዩ። ስለዚ፡ ናይ ምንገርና መንፈስ እንተ ደኣ መጊኡካ ይብል እቲ ጸሓፊ፡ እዚኣ ኃውቲ/ኃው ናይ ኣምላኽ ቤት መቐደስ ስለ ዝኸውኑ ቅዱሳን ኢዮም ንቅዱስ ከረክስ ድማ ኣይደልን ኢዮ በሎ።

• ብሓሳብ ምድግጋፍ

ሰብ ብተፈጥሮኡ ኃባራዊ ደኣ እምበር ብሕታዊ ኣይኮነን። ሰብ ሓሳብ ዝቐበልን ዝገልፅን ከም ዝኸውን ኮይኑ ተፈጢሩ። ኣብ ሓዳር ናይ ሓሳብ ደገፍን ምምልላእን ክህሉ ኣለዎ፡ ኣብ ሓደ ገዛ እትነብር ክልተ ተሃላለኽቲ ምዃን ኣየድልን። እዞም ኣንጻር ሶታ ዝኸውኑ ክልተ ሰባት ብሓሳብ ምፍልላዮም ንምሕናዕ ደኣ እምበር ንምፍራስ ክኸውን የብሉን። “እግዚአብሔር ኣምላኽ ከኣ፡ ሰብኣይ በይኑ ኪኸውን ጽቡቕ ኣይኮነን፡ ንእኡ እትበቅዕ ደጋፊት ክገብረሉ ኢዮ፡ በለ” (ዘፍ 2: 18)። እግዚአብሔር ኩሉ ዝፈጠሮ ሠናይ ምዃኑ ምስ ረኣየ፡ ሓንቲ ባህ ዘየበለቶ ነይራ፡ ንሳ ድማ ሰብኣይ ንበይኑ ክነብር ጽቡቕ ኣይኮነን ትብል ኢያ። እምበኣርክስ፡ ንዕኡ እትበቅዕ ደጋፊት ኣድላይት ካይና ተረኺባ፡ እግዚአብሔር ንጉድለት ኣዳም እተማልእ ሰበይቲ ፈጠረሉ። ተክሊል ናይ ሥጋን ነፍስን መንፈስን ኅብረት ኢዩ። ናይ ሥጋ ኅብረት ብይታዊ ርክብ፡ ናይ ነፍሲ ብሓሳብ ምድግጋፍ፡ ናይ መንፈስ ኅብረት ምስ እግዚአብሔር ብምጉዳዝ ኢዩ።

• ብፍጹም ልቢ ምፍቕቕር

ኣብ ክርስትና ፍቕሪ መሥዋዕታዊት (ኣጋፒ) ኢያ፡ ንርእስኻ ኣኅሊፍካ ክሳብ ምሃብ ድልው ምዃን። ፍቕሪ ንካልኣት ዝሃብ ደኣ እምበር ካልኣት ንዓና ዝህቡና እንጽብዮ ኣይኮነን። ብዙኅ ሰብ ሕፍርቲ ሰበይቲ ይደሊ፡ ንገዛእ ርእሱ ግና ሕፉር ኣይኮነን። ሓደ መጻምድቲ ሰበይቲ ኣዝያ ከም ተፍቕሮ ይዛረብ፡ ንሱ ንሰበይቲ ኣዚዩ ከም ዘፍቕራ ግና

ኣይዛረብን። “ቤትን ሃብትን ካብ ወላዲ ይውረስ፡ ለባም ሰበይቲ ግና ካብ እግዚአብሔር ኢያ” (ምሳ 19: 14)። ለባምን ፈቓርን ካብ እግዚአብሔር እትረኽባ ህያብ ኢያ። ኣብ ሓዳር ዘይበጽሐ ሰብ ፍቕሩ ክሳብ ሕጹኖት ጥራኅ ትጸንሕ ምኽንያቱ ጊዜያዊት ፍቕሪ ደኣ እምበር ንመዋዕል ትጸንሕ ኣይኮነትን። ኣብ ገለ ኣጋጣሚታት ሰብኣይ ንሓንቲ ኣፍቕርዎ እሞ ክትምርዓዎ ምስ ኣንገደት፡ ሓሪቕ ቀቲልዎ ትሰምዕ። ኣብ ሞንጎ ፍቕርን ትምህትን ዓቢ ፍልልይ ኣሎ። ኣብ ሓዳር ንብጻይትኻ ምፍቕር ደኣ እምበር ምምናይ ዓቢ ጌጋ ኢዩ። ስለዚ፡ ንሰብነት ሰበይትኻ ዘይኮነስ ንነፍሲ ሰበይትኻ ኣፍቕር። ከምዚ እንተ ዘይገቢርካ ምስ ኣረገት ክትጸልኣ ኢኻ ማለት ኢዩ።

ኣድላይነት ሕጻ፡ ምድላው ንመርገ

ሕጻ ናብ መውሰዕ ቅድሚ ምእታውካ እትኃልፍ መሳልል ኢዩ፡ ኣብ ጥዑይ ሓዳር ድማ ዓቢ ግደ ኣለዎ። ኣብዚ ደረጃ ባሕርያቶምን ውልቓዊ ጠባያቶም ዝመዘዘንሉ፡ ሓፈሻዊ ሌይላ ዘካይድሉ ኢዩ። እቲ ቀንዲ ዕላማ ሕጻ እቶም ክልተ መጻምድቲ ቅድሚ ናብ ሓዳር ምእታዎም ብግቡእ ዝፋለጥሉ ኢዩ። ሕጹያት ኣብ ሓደ ገዛ ክነብሩ ኩነ ሶታዊ ርክብ ክገብሩ ብፍጹም ክልኩል ኢዩ። ሕጻ ናይ መውሰዕ ተኪኡ ክኸይድ ብፍጹም ጽያፍ ኢዩ። ብሓደ ከዕልሉ ሻሂ ክሰትዩ፡ ዘዋጽኦም ክውስኑን ክመያየጡን ደኣ እምበር ናብ ዝኸውነ ዘይተደለየ ምቕርራብ ክበጽሕ ኣይግባእን ኢዩ። ኣብዚ ናይ ሕጻ ጊዜ ከምዚ ዝስዕብ ዓይነት ሕቶታት ብምቕርብ ትፋለጥ፡-

- ከም ፍቓድ ኣምላኽ ክንመላለስ ወሲንና ዲና፤
- ሶታዊ ፍልልያትና ከም መረዳድኢ ደኣ እምበር ከም መገራጨዊ ከይንጥቀመሉ ቃልና ድዩ፤
- ዘይተገለጸ ወልፊ ከም እኒ ሽጋራ፡ ፖርኖግራፊ እንተ ኣለካ/ኣለኪ ብግልፂ ዶ ምንገርካ/ምንገርክኒ፤
- ዝኸውነ ግጭት ምስ ዘጋጥም ብፍቕሪ ደኣ እምበር ብበትሪ ከይፍታሕ ፍቓድና ድዩ፤
- ዘሎካ ደሞዝን ሃብትን ናይ ኃባር ከም ዝኸውነ ትኣምን ዲኻ፤

• ናይ ኃባር ምንባብ መጽሓፍ ቅዱስን ምጽላይ ጊዜ ክንፈሊ ድልዎት ዲና፤

ኣብዚ ጊዜ ቤተ-ክርስቲያን ነቶም ሕጹያት ምሉእ ፍልጠት ብዛዕባ ሓዳር ከተዕጥቑም ኣለዎ። እንተ ወሓደ ናይ ሽዱሽተ ወርኒ ኮርስ ክትህበም ኣለዎ። ምጽእ ኢልካ ቃል-ኪዳን ምእሳር ክተርፍ ኣለዎ። ምኽንያቱ፣ ኣብ ሓዳር ብዙኅ ውዑይን ዝሓልፈን ስለ ዘሎ፣ እቶም መጻምድቲ ክፈልጥዎ ይግባእ። ካብ ምክራራት ሰብ ሓዳር ምኽሪ ምቕባል፣ ናይ ሓዳር መጻሕፍቲ ባዕልኻ ንብብ። በዚ ድማ ናብቲ እትደልዮ ብምሉእ ቅሩብነት ትኣቱ።

ቅዱስ መውሰዕ ጥዕና ዘለዎ ስድራ ቤት የፍሪ፣ ጥዕና ዘለዎ ስድራ-ቤት መሠረት ኅብረት ሰብ፣ ቤተ-ክርስቲያንን ሃገርን ኢዩ። ቅዱስ መውሰዕ፣ መሠረት እቲ ኩሉ ጥዑይ ምሕደራ ኢዩ። ክርስትያናዊ ስድራ-ቤት ክፈርዩ ብቅዱስ መውሰዕ ሓደ ክኸኑ ኣለዎም። ስለዚ፣ ተክሊል ሓደ ካብቶም ቅድሚ

ውድቀት ደቂ ሰባት ዝነበረ ጥንታዊ መደብ ኣምላኽ ምዃኑ ተረዲእና ኣብ ግቡእ መዓላ ከነውዕሎ ይግባእ።

ኣብ ዝመጽእ ኅታምና ይቕጽል . . .

(ዲያቆን ኦሮን ገብረሥላሰ)

መወከሲ ጽሑፋት

ቅዱስ መውሰዕ ገጽ. 35-52

ምሥጢረ ምሥጢራት ገጽ. 54-57

Is Dating your road map to Engagement?
P. 28-57

ABC Christian Marriage p. 27-75

እቲ ጸልማት ኃሊፉ፣ ብርሃን ዳግም መግሉ፣ ግብጺ ብጸልማት ተቐጽዐት፣ እስራኤል ኸኣ ብዓንዲ ብርሃን ደሚቐ (ዘፀ 14:20)። እቶም ኣብ ጸልማት ናይ ድንቅርና ዝነብሩ፣ ንዓቢ ብርሃን እቲ ምሉእ ፍልጠት ረኣዩ (ኢሳ 9:6)። እቲ ብሉይ ኃሊፉ፣ እንሆ፣ ኩሉ ሓድሽ ኮይኑ (2^ኛ ቆረ 5:17)። እቲ ፊደል ተዋህቦ፣ መንፈስ ግና ናብ ቅድሚት መጽእ። እቲ ድኔ ሃደመ፣ ሓቂ ኸኣ ኣባታቶም መጽእ። ንሱ ብዘይ ኣቦ፣ ብዘይ ኣደ፣ መልክጺዴቅ ድማ መደምደምታ ኮይኑ። ሕግታት ናይ ተፈጥሮ ድማ ተቈጥዖ፣ ዓለም እውን ልዕሊ እዚ ተመሊኦ። ክርስቶስ ኣዚዙና ኢዩ፣ ንሕና ኩላትና ኣንጻሩ ከይንኸውን ክንጥንቀቕ ኣሎና። ኩላትኩም ሕዝብታት ኣእዳውኩም ኣጣቕዑ ምኽንያቱ ሕፃን ተወሊዱልና፣ ወዲ ተውሂብና ኢዩ እሞ፣ እቲ ግዝኣት ከኣ ኣብ መንኲቡ ኢዩ፣ ስሙውን ግሩም፣ መካር፣ ብርቱዕ ኣምላኽ፣ ኣቦ ዘለዓለም፣ መስፍን ሰላም ኪስመ ኢዩ (ኢሳ 9:6)። ኣብ በረኻ ዚእውጅ ድምጺ ኣዋጅ ነጋሪ (ማቴ 3:3)፣ ኣነውን ነዚ ብምሉእ ኃይለይ ይእውጅ ኣለኸኡ። እቲ ዘይሥጋዊ ሕጂ ግና ተሠገወ፣ እቲ ወዲ ኣምላኽ ወዲ ሰብ ኩነ። ኢየሱስ ክርስቶስ ትማልን ሎምን ንዘለዓለምን ንሱ ኢዩ (ዕብ 13:8)። ንሕና ግና ነቲ ንኣይሁድን መዓንቀፊ፣ ንኣሕዛብን ዕሽነት ዝኸኑ እተሰቕለ ክርስቶስ ንሰብኽ ኣሎና (1 ቆረ 1:23)። እቶም መናፍቓን መልሓም ክሳብ ዝሕሞም ይዛረቡ። ንሱ ናብ ሰማይ ክዓርግ እንከሎ ምስ ረኣይዎ ክኣምኑ ኢዮም፣ እንተ ዘይኮይኑ ካብ ሰማያት ኣብ መንበር ክብሩ ክወርድ ከሎ ክርእይዎ ኢዮም።

ቅዱስ ኅርኅርዮስ ዘእንዚናዙ

ሹብዓተ ኣገደስቲ ልማዳት ኣብ መንፈሳዊ ሕይወት

ካብ ዝሓለፈ ጎታምና ዝቐጸለ . . .

2. ጸሎት

ካብ ኩሉ መሳርሒ ዝበርትዎን ዝበለጸገን፡ ቅድሚ ኩሉ ክንገብሮን ክነዘውትሮን ዝግብእና ነገር እንተ ሃሊዩ፡ ጸሎት ኢዩ። ጸሎት መንፈሳዊ ዕጥቂ ኮይኑ ምስቲ ምንጪ ኃይልናን መሠረት ህላውነትናን ዝኹነ እግዚአብሔር ንራኹብ ኢዩ። ሓደ ክርስትያን ዕወት ኮይኑ ክርከብ ነቶም ዘድልይዎ መንፈሳዊ ዕጥቅታቱ ብዝግባእ ከማልእ ኣለዎ። ከምቲ ብሕይወት ክንነብር ከነተንፍስ ዘሎና ምስ እግዚአብሔር ክንነብር ሕብረት ክህልወና ዝገብር ድማ ጸሎት ኢዩ። እቲ ዘይጽሊ ሰብ ብደው ዝመላለስ ዝሞተ ረሳ ኢዩ። መጽሓፍ ቅዱስ “ደቂስካ ዘሎካ ተንሥእ” ዝብለና ነቲ ብሥጋ እንድቅሶ ምድቃስ ኣመልኪቱ ኣይኩነን፡ ብደዉ ዝንቀሳቐስ ግናኹ ድቁሳት ዝብሎም፡ ክትንሥኡ ደዉ ዝድውለሎም ሰባት ነቶም ምስ እግዚአብሔር ሕብረት ዘይብሎም ኢዩ። ንመጽሓፍ ቅዱስ ምንባብን፡ ትምህርቲ ምምሃርን፡ ኣገልግሎት ምግልጋልን ጥራህ ንባይኑ ብዘይ ጸሎት ንመንፈሳዊ ሕይወትና ምልኣት ኣይህቦን ኢዩ። ፍልጠት ኣምላኽ ሃልዩካ ምስቲ ኣምልኽኻ፡ እኣምኖኻ፡ እስዕቦኻ እትብሎ ኣምላኽ ብጸሎት ምስኡ ናይ ልብኻ እንተ ዘይተዛረብኻ፡ እንተ ዘይጸሊኻ ኃይሊ ዘይብልካ ስለ እትኸውን ሙማትካ ኣይተርፍን ኢዩም ልዕሊ ኩሉ ብጸሎት ምስ እግዚአብሔር ሕብረት ይሃሉኻ።

ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ንጸሎት ክትቀርብ ከሎኻ ኩሉ ጊዜ ጎይታ “ፍትወይ ኣዝየ ኢየ ዘፍቅረካ” ከም ዝብለካ ነዚ ተረጎጸ፡ ንስኻ ብእምነት ኣእዳውካ ናብኡ ክትዝርግሕ ልብኻ ከፊትካ ክትዛረቦ ከሎኻ “ውልደይ ሰሚዐካ ኣሎኹ፡ ነቲ ንዓኻ ዝጠቅም ድማ ብጊዚኡ ክህበካ ኢየ” ኢሉ ከም ዝመለሰልካ እመን። ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ብሥጋ ጥራህ ምንቃሕ መንፈሳውነትካ ኣድካሚ ምጂኑ ብምስትውዓል መንፈስካ ንእግዚአብሔር ሃረር ይበሎ። ዘወትር ብመንፈስ ብኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ቅድሚ ሰማያዊ ኣቦና ምስ እንቀርብ፡ ካብቲ ንሕና እንጓዳበን እንደልዮን ዘሎና ነገር፡ ልዕሊ ግምትና ዝኹነ ግብሪ ኣምላኽ ንሕይወት ክንረብሕ ኢና።

ጉልበት ኣማኒ ጸሎት ኢዩ እሞ፡ ንጸሎት ኣይንተሃከ፡ ጸሎት ካብ ዝተርፈና፡ ካልእ ኩሉ እንተ ተረፈና ይሓይሽ። ጎይታ “ኣንጊሁ ተንሚኡ፡ ገና ለይቲ ኸሎ፡ ወፀ። ናብ ጽምዌ ቦታ ኸይዱ ድማ ኣብኡ ጸለየ” [ማር 1:35] ይብለና ወንጌላዊ ማርቆስ። ፍጹም መምህር ሕይወትን ሥነ-ምግባርን መንፈሳውነትን ኢየሱስ ክርስቶስ ኢዩ፡ ካብኡ ዝተማህሩ ንምሁራት ክምህሩ ንፍላጎታት ክረትዑ ተረኺቦም ኢዮም። “ዘይተማህሩ ጭቀታት ሰባት ምጂኖም ከኣ ምስ ተረድኡ፡ ገረሞም፡ ምስ ኢየሱስ ከም ዝነበሩ ድማ ኣለለይዎም።” [ግ.ሓ 4:13] ነቶም ብዛዕባ ወንጌል ኣምላኽ ከተበሥሮም እትሓስብ ዘሎኻ ሕዝቢ፡ ቅድሚ ምስኣም ምዝራብካ ምስ እግዚአብሔር ብጸሎት ተዘራረብ። ኣብ መንፈሳዊ ጉዕዞኻ ቀዳማይ ክሕዝ ዝግብእ ኣብ ካልኣይ ቦታ እንተ ኣትሓዝኻዮ ኣይከውንን። መንፈሳዊ ኣየርና ጸሎት ኢዩ እሞ ብሕይወት ክንነብር ቀዳምነት ቦታ ይሃልዎ ኣብ ኩሉ ዕዮታትና።

3. እምነት

እምነት መሠረት ኢዩ፡ ኣገዳስነት ጸሎት ማዕረ ክንደይ ኣገዳሲ ከም ዝኹነ ክንርኢ ጸኒሕና ኣሎና፡ መሠረቱ ግና ኣብ ጸሎት ዝተሠረተ ኢዩ። ክትጽሊ እምነት የድሊ፡ ብዘይ እምነት ምጽላይ ድማ ኣይከኣልን ኢዩ። ይከኣል ኢዩ እንተ በልካውን ትቅበሎ ነገር የብልካን። መጽሓፍ ቅዱስ ኣብ መንን ብመንን ክንኣምን ከም ዘሎና ብንጸር ነገሩና ኣሎ። ክርስትያን ብስም ኣብን ወልድን መንፈስ ቅዱስን ማለት ኣብ ሥላሴ ዝኣምን ኢዩ። ኩሎም እንገብሮም ንጥፊታት ንእምነትና ዝጸልዉ ኢዩ። ክንጽሊ፡ ክንህብ፡ ይቅረታ ክንገብር፡ ጥዕናና ኩነ ምፍቀስና፡ ምስ ካልኣት ኩነ ምስ ኣምላኽ ዘሎና ዝምድና ኩሉ ንእምነትና ዝጸሎ፡ ኣብ እምነትና ዝምሥረት ኢዩ። ናይ እምነትካ ማእከልን ዕላማን ኣብ ኣምላኽ እንተ ዘይኮይኑ ኩሉ ከንቱ ኢዩ። ኣብ እምነትና ዝግንቅፉና ነገራት ኣለዉ፡ ቀዳማይ ምኽንያታት ናይ ደቂ ሰባት፡ ካልኣይ፡ ብምርኣይ ምንባር፡ ማልሳይ፡ ብዝህልወና ስሚዒት ምምላእ ንእኡ ድማ ምእዛዝ፡ ራብዓይ ኣሉታዊ ምኽርታት፡ ሓሙሻይ ናይ በደለኛ ስምዒት ሒዝካ ምጉዓዝ፡

ሻዱሻይ ንቃል አምላክ ምንጻግ ዘይምቅባል፡ ሻብዓይ ኣብ ኃጢአት ብቀጻሊ ምንባር፡ ሻሙናይ ሰይጣናዊ ስልቲ ወይ ብልሓታት ኢዮም። እዚአቶም ኩሎም ኣብ እምነት ዝግናኙፋና ጠንቅታት ኢዮም። ቃል አምላክ ከምዚ ይብለና፡ “ብዘይ እምነት ግና ንአምላክ ከምርዎ ኣይከኣልን ኢዩ። እቲ ናብ አምላክ ኪመጽእ ዚደሊ፡ ንሱ ኸም ዘሎን ነቶም ዚደልይዎ ዓስቢ ኸም ዚህበዎን፡ ኪአምን ይግብኦ ኢዩ።” [ዕብ 11:6] እዞም ዝበልናዮም ዕንቅፋታት እንስዕሮም ብኸመይ ኢና፡ ነዚውን ቃል አምላክ መልሲ ኣለዎ፡ “ካብ አምላክ እተወልደ ዘበለ ኸሉ ንዓለም ይስዕራ፡ እታ ንዓለም እንስዕራላ ስዕራት ከኣ፡ ንሳ እምነትና ኢዩ። ንዓለም ዚስዕራኹ፡ እቲ ንኢየሱስ፡ ንሱ ወዲ አምላክ ምዃኑ ዚአምኖ እንተ ዘይኮይኑስ፡ መን ኢዩ።” [1^ይ ዮሐ 5:4-5]

ደረጃታት እምነትና

ኣብ እምነተይ ከመይ ኣሎኹ፡ ይዓቢ ዶ ኣሎኹ፡ ብእምነተይ ዘምጸእክዎ ዝተለወጥክዎ እንታይ ኣሎ፡ እዚ ሕቶታት እዚ ክንምልሶም ዝግብኣና ኢዩ። ኣበየናይ ደረጃ ናይ እምነት ኢየ ዘለኹ ክምርምር ይግብኣኒ ኢዩ። ስለዚ እምበኣር ደረጃታት እምነት ንርኣ፡-

3.1 ጎደሎ እምነት

ጎደሎ እምነት ዘለዎ ፈጹሙ ኣየዕርፍን ኢዩ። እዛ እምነት እዚኣ ኩሉ ጊዜ ምልኣት ስለ ዘይብላ ዕረፍቲ ዝበሃል የብላን። ርግጸኛ ኣይኮንኩን፡ ይመስለኒ፡ ከምኡ-ታት ኢዩ .. ወዘተ ብዝብሉ ዘረባታት እተሰነዩት ኢያ። ነዚ ነስተውዕል፡ እቲ ቍልፊ ነገር ኣብ እምነት ኣተኩሮ ኢዩ። ስለዚ ኣቶኩሮይ ኣብ ምንታይ ኢየ ዝገብር ዘለኹ፤ ወንጌላዊ ማቴዎስ ከምዚ ዝብል ቃል ጸሓፊ “እንሆ ኸኣ፡ ማዕበል ነታ ጃልባ ኸሳዕ ዜጎልብባ፡ ኣብቲ ባሕሪ ዓብዩ ምንጥጽ ኩነ። ኢየሱስ ግና ደቂሱ ነበረ።” ይብል። እቶም ደቀ መዛሙርቱ በቲ ዝርእይዎ ዝነበሩ፡ ኣቶኩሮ ሂሶምሉ ዘለዉ ማዕበል ተናወጹ፡ ስለዚ “ቐሪሶም፡ ጎይታይ፡ ጠፋእና፡ ኣድኅነና፡ እናበሉ ኣተንሥእዎ።” ይብለና፡ ኢየሱስ ኸኣ፡ “ኣቱም ጎዱላት እምነት፡ ከመይክ እትፈርሁ፡ በሎም። ኸው ተንሢኡ ንንፋስ ንባሕርን ንገሥትም። ዓብዩ ህድኣት ከኣ ኸውነ።” [ማቴ 8:23-26] እቶም ደቂ መዛሙርቲ ኣብ ምንታይ ኣተኩሮ ገይሮም ይጥምቱ ከም ዝነበሩ ኣይንስሕቶን፡ ከም ውጺኢት ናይ ጠመትኦም ድማ ከመይ ከም ዝተረበኹን ጎይታ

ድማ “እንቱም ጎዱላት እምነት” ክብሎም ከሎ ኢና እንዕዘብ። በቲ ዘጉደልዎ እምነት ከዕርፉ ፈጹሞም ኣይከኣሉን፡ ንጉድሎቶም ህድኣት ዝሃበ ግና ንሱ ጎይታ ኢየሱስ ኢዩ።

ኣብ ድልየታትና፡ ብእምነት ዝጸለናዮ ዋላ እንተኩነ ነቲ እንጽልየሉ ዘሎና ፍቃድ አምላክ ዘይኮነ ነገር ፈጹሙ ክከውን ኣይከኣልን ኢዩ። ከመይ እቲ አምላክ ዝብሎን ክብሎ ዝደልን ደኣ እምበር እቲ ንስኻ እትደልዮን እትብሎን ኣይኩነን ዝከውን። ስለዚ ኣብ ኩሉ ብኩሉ ብእምነት ምጽናዕ የድሊ፡ እግዚአብሔር ኩሉ ከም ዝክእል፡ ኩሉ ዝመደቦ ከም ዝገብር እምነት ይሃሉካ። ጎደሎ እምነት ግና፡ ትክእል እንተ ኩንካ ኢያ እትብል። “ኬጥፍኦ ብዙኅ ሳዕ ኣብ ሓውን ኣብ ማይን ደርብይዎ። ገለ ትክእል እንተ ኹንካ ግና፡ ደንግጸልናን ርድኣናን፡ በሎ። ኢየሱስ ከኣ፡ እትክእል እንተ ኹንካ፡ ትብል ኣሎኻ። ንዚአምን ኩሉ ይክኣል ኢዩ፡ በሎ።” ስለዚ ካባና እምነት እትድለ።

3.2 ዓባይ እምነት

እዛ እምነት እዚአ ኣብ ሓቂ ዝተመሥረተት፡ ብቀጻሊ እናዓበየት እትኸይድ ኢያ። ኣቶኩረኣ ኣብ ኩነታት ዘይኮነ፡ ነቲ ኣብ ልዕሊ ኩነታት ሥልጣንን ኃይልን ዘለዎ ኩሉ ዝክእል ኣምላኽ ኣቶኩሮ እናገበረት እትጓዓዝ እምነት ኢያ። እቲ ሓደ እሙን ተስፋታት ዘለዎ ዝእመን ኣምላኽ ኢዩ። እዛ ዓባይ እምነት ኣብዚ ተሠሪታ ኢያ እትዓቢ። እዛ እምነት እዚአ፡ “ጎይታይ፡ ኣነ፡ ንሰኻ ናብ ቤተይ ክትኣቱ፡ ኣይበቓዕን፡ ኣየ እሞ፡ ሓንቲ ቐል ጥራኅ ደኣ በል፡ ቈልዓይ ድማ ይሓወ።” [ማቴ 6፡8] እትብል ኢያ፡ ካብቲ እትኣምኖ ጎይታኣ ድማ “ከምዚ ዝበለት ዓባይ እምነትሲ ኣብ እስራኤል እኳ ኽም ዘይረኽብኩ፡ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ።” ኢሉ ይምስክረላ። ዓባይ እምነት ንእግዚአብሔር እትጽብ፡ ትዕግስቲ ድማ እትገብር ኢያ።

3.3 ፍጽምቲ እምነት

እታ ፍጽምቲ እምነት ከምቲ እግዚአብሔር ዝርእዮ ገይራ እትርኢ ኢያ። ፍጹም ሰላምን ዕረፍትን ምሥጋናን ፍቕርን ለውሃትን ሕያውነትን ዘለዎ ኢያ። ኣብ ውሽጣ ኩሎም ሓቅታት ኣምላኽ ዝተተኸሉላን እትነብረሎምን ፍጽምቲ እምነት ኢያ። ዝኹነ ይኹን ዘጋጠመ የጋጥም ብዘየገድስ ፍጹም እምነት ዘለዎ ስለ ዝኹነት ርእሰ ተኣማንነት ዘለዎ ኢያ። ጠመትኣ ኣተኩረኣ ኣብ ዕብየትን ግርማ ኣምላኽን ኢያ። በዚ ድማ ብምሥጋና ብመዝሙር ምልእቲ ኢያ። እታ ፍጽምቲ እምነት፡ ፍጹም ግብሪ እተማልእ ኢያ። “እምነት ምስ ግብሩ ኹይና ኽም ዝወየየት፡ እምነት ብግብሪ ገይራውን ከም እተፈጸመት፡ ትርኢ ኣሎኻ።” [ያዕ 2፡22]

ይቕጽል ...

(ዲያቆን ባስልዮስ ተስፋማርያም)

“ነቲ ቃል [ሎጎስ] እግዚአብሔር ኣቦ ናባና ሰደዶ፡ በዚ ኸኣ ድኅሪ ደጊም ብነቢያት ከይዛረበና ብእኡ ተዛረበና። ብዛዕባ ቃል ብጥብቂ ክነግረና ጥራኅ ዘይኮነስ ብምግላፅ ከርእየና፡ በዚ ኸኣ ብኣዲንትና ረኣናዮ። ነዚ ቃል እግዚአብሔር ኣቦ ሰዲድዎ ንብል ኣሎና፡ ነቲ መልእኽተኛ ብፍጹም ከነኸብሮ ድማ ይግበኣና። መልእኽቱ ብነቢያት ወይ ኸኣ ብመላእኽቲ ዘይኮነስ ብገዛእ ርእሱ ኣምፅኣልና፡ ኣብ ሞንጎና ተረኺቡ ድማ ባዕሉ ተዛረበና። እዚ ቃል ሥጋ ካብ ድንግል ከም ዝወሰደን፡ ነቲ ቀዳማይ ፍጥረት ከም ብሓድሽ ከምዘሓደሶ ንፈልጥ ኢና። እዚ ቃል ብኹሉ ደረጃታት ሕይወት ከም ዝኃለፈ ንፈልጥ ኢና፡ ንነፍሲ ወከፍና ከም ሕጊ ከገልግለና በዚ ደረጃታት ከም ዝኃለፈ ንኣምን። ኣብ ሞንጎና ብምርካብ ሰብኣውነቱ [ተሠጋውነቱ] ንዕላማ ኩሉ ሰብ ኣርኣዩ። በዚ ድማ ኣምላኽ ንኹሉ ሠናይ ደኣ እምበር ገለ ክፋእ ከም ዘይገበረ ኣረጋገጸልና። ሰብ ንኣምላኽ ክእዘዞ ኩነ ዘይክእዘዞ ግና ኣብኡ ከም ዝምርኩስ ሓበረና።”

(ቅዱስ ኣቡሊዲስ ዘርም)

ጥምቀት ሕፃናት ብትምህርቲ ኦርቶዶክስ

ጥምቀት ሕፃናት ካብ መጀመርታ እዋናት ናይ ክርስትና ጀሚሩ ክፍጸም ዝጸንሑ፣ ሓደ ካብቶም ናይ ፈለግ ሥርዓታት ናይ ቅድስት ቤተ-ክርስትያን ኢዩ። ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ እንተ ደኣ ተመልኪትና፣ ብዙኃት ስድራቤታት ምስ ውሉዶም ከም ዝተጠመቑ ብንጹር ተገሊጹ ንረኽቦ። ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ከምዚ ዝብል መልእኽቲ ነንብብ:-

“**ጴጥሮስ ከኣ፡ እቲ ተስፋ ንኣኻትኩምን ንደቅኹምን ነቶም ኣብ ርሑቕ ዘለዉ ኹሎም፡ እግዚአብሔር ኣምላኽና ዚጽውዖም ዘበሉን ኢዩ እተዋህበ እም፡ ተነስሑ ነፍሲ ወከፍኩም ከኣ ብስም ኢየሱስ ክርስቶስ ንጎድጎት ኃጢአት ይጠመቑ፡ ህያብ መንፈስ ቅዱስውን ክትቅበሉ ኢኹም በሎም።**” (ግ.ሓ 2፡ 38-39) ብተመሳሳሊ ብዛዕባ እቲ ሓለቓ ቤተ-ማእሰርቲ ዝነበረ ሰብ ከዘንቱ ከሎ ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ከምዚ ይብል:- “**ሸው ንሱ ምስ ኩሎም ስድራ ቤቱ ተጠምቀ።**” (ግ.ሓ 16፡ 33) ክብል እቲ ጸጋ ጥምቀት ንኹሎም እቶም ስድራ-ቤት ካብ ዓበይቲ ክሳዕ ሕፃናት ከም ዝተኻፈልዎ የብርህ። ኣብ ጽሑፋት ናይቶም ድኅሪ ሓዋርያት ቀጺሎም ዝመጹ ቀዳሞት ኣቦታት ቤተ-ክርስትያን እንተ ብጥልቀት ኣጽኒዕናዮውን እዚ ሥርዓት ልሙድ ተግባር ከም ዝነበረ ብዝያዳ በሪሁ ንረኽቦ።

“**ኢየሱስ ክርስቶስ ብኣኡ ኣቢሉ ንኹሎም ምእንቲ ከድኅኖም ኢሉ መጺኡ። ኹላቶም ይብል ኣሎኹ ኣነ፣ ናጽላታት፣ ሕፃናት፣ መንእሰያትን ኣረጋውያንን እቶም ብኣኡ ኣቢሎም ካብ ኣምላኽ ዳግማይ ዝተወልዱ። ስለዚ፣ ንሱ ብኹሉ ዕድመ ኣቢሉ ሓለፈ። ምእንቲ ነቶም ናጽላታት ከድኅን፣ ናጽላ ኩነ፣ ምእንቲ ሕፃናት ሕፃን ኮይኑ ነቶም ኣብቲ ዕድመ ዘሎው ኣድኃኖም . . . ስለዚ ንሱ ንኣብ ኹሉ ነገር ፍጹም መምህር ምእንቲ ክኸውን ገበሮ። ፍጹም ነቲ ሓቂ ኣብ ምግላጽ ጥራኅ ዘይኮነ፣ ፍጹም ኣብ ናይ ነፍሲ ወከፍ ዕድመ ኢዩ።**” (ሄራንዮስ *Against Heresies* 2:22:4). ከምዚ እውን ካልእ ሓደ ካብቶም ቀዳሞት ኣቦታት ቤተ-ክርስትያን ከምዚ ይብል:- “**ብመጀመርታ ነቶም ሕፃናት ኣጠምቑ፣ ብገዛእ ርእሶም ክሃረቡ ዝኸእሉ እንተ ኮይኖም፣ ክሃረቡ ግደፍዎም።**

እንተ ዘይኮነ ግና፣ ወለዶም ወይ መቐርቦም ኣብ ክንዳኦም ይዛረቡ።” (ሂፖሊትዮስ *The Apostolic Tradition* 21:16).

እዚ ኣብ ላዕሊ ዝጠቐስናዮ ኣብነታት ናይ መጽሓፍ ቅዱስን ኣቦታት ቤተ-ክርስትያንን፣ ንጥንታዊ ሥርዓት ምሥጢረ ጥምቀት ከም መእተዊ ክኸውንናን ጥንታዊ ተግባር ምዃን ክንገልጽ ደሊና እንበር ቀንዲ መልእኽትና ብዛዕባ እቲ መንፈሳዊ ትርጉምን ኣገዳስነትን ምሥጢረ ጥምቀት ኣብ ሕፃናት ንምብራህ ኢዩ። ስለዚ ነዚ ከም መሠረታዊ መበገሲ ዝኮነና ነገር ናብ ምንጪ ምክንያት ናይ ጥምቀት ኣቢና ክንድህስስ ኣገዳሲ ኢዩ። ስለዚ ከም መበገሲ ዝኮነና ብሕቶ ኣቢልና እንተ ጀመርናዮ ሠናይ ኢዩ።

፩ ስለምንታይ ሕፃናት ክጥመቑ ተደልዩ፤

ስለ ድኅነት ደቂ ሰባትን ታሪኹን እንተ ደኣ ክንዛረብ ጀሚርና፣ ከም ምንጪ መበገሲ ታሪኽና ገይርና ንብገሰሉ ቀንዲ ፍጻሜ ታሪኽ ሥነ-ፍጥረት ኣዳምን ውድቀቱን ኢዩ። ካብ ታሪኽ ሥነ-ፍጥረትን ውድቀቱን ወዲእካ ንታሪኽ ድኅነት ደቂ ሰባት ክትገልጹ ምፍታን ንሓደ ምሉእ ዘይኮነ ታሪኽ ምንጋርን ኣብ ሰማዕቱ ኸኣ ዘይምሉእ ትምህርቲ ምትሕልላፍን ከም ማለት ኢዩ። ስለዚ፣ ስለምንታይ ንጥመቕ ክንፈልጥ እንተ ደኣ ደሊና ግድን በቲ መሠረታዊ ነገር ክንፈልጥ ግድነት ኢዩ። እቲ ታሪኽ ድኅነት ደቂ ሰባት ካብ ኦሪት ዘፍጥረት ኢዩ ዝጅምር።

ሀ) ታሪኽ ሥነ-ፍጥረት ኣዳም

እግዚአብሔር ኣምላኽ ነዚ ኣብዚ ዓለም ዘሎ ኹሉ ፍጥረታት ፈጠሩ ምስ ወድኦ ኣብ መወዳእታ ገዛኢን ሓላውን ናይ ኹሉ ፍጥረታት ምእንቲ ክኸውን ኣብ መወዳእታ ብኸብረ ንኣዳም ኣብ ሻዱሻይ መዓልቲ ፈጠርዎ። ኣዳም ካብ ካልኣት ፍጥረታት ዝፍለየሉ ቀንዲ ምክንያት፣ ኹሎም ፍጥረታት ብትእዛዝ ናይ ቃል ኣምላኽ ብይኹን ክፍጠሩ ከለው። ኣዳም ግና ብኢድ እግዚአብሔር

ተገይሩ፤ ካብ እስትንፋስ እግዚአብሔር ኸአ ሕይወት ተቐቢሎ ዝተፈጥረ እንኮ ፍጡር ኢዩ። እቲ ካብ ኩሎም ፍጥረታት በሊጹን ከቢሩን ኣብ መወዳእታ ዝተፈጥረሉ ምኽንያት ኸአ፤ ከምቲ ክቡር ጋሻኻ ናብ ቤትካ ምስ ዓደምካዮ ኩሎ ነገር ኣዳሊኻ ትጽቡዮ ወይ ሓደ ንጉሥ ኣብ ወንበር ክብሩ ክግለጽ ከሎ ድኅሪ ኩሎም ኣገልግልቱን ዓሳኸሩን ንሕዝቢ ዝግለጽ፤ ልክዕ እግዚአብሔር ኣምላኽ ኸአ ብኸብሪ ስለ ዝፈጠሮ ኣብ መወዳእታ ናይ ፍጥረታት ፈጠሮ። ብዛዕባ ኣፈጣጥራ ወዲ-ሰብ መጽሓፍ ቅዱስ ከምዚ ክብል ይነግረና፡- “ኣምላኽ ከአ፥ ብመልክዕና ኸም ምስልና ሰብ ንግበር፡ ንዓሳ ባሕርን ነዕዋፍ ሰማይን ንእንሰሳን ንብዘላ ምድርን ኣብ ምድሪ ለመም ንዚብል ኩሎ ለመምታን ይግዝኡ፡ በለ። ኣምላኽ ድማ ብመልክዑ ሰብ ፈጠረ። ብመልክዕ ኣምላኽ ፈጠሮ። ተባዕታይን ኣንስታይን ገይሩ ፈጠሮም።” (ዘፍ 1: 26-27) ቀጺሉ እውን ከምዚ ይብል፡- “እግዚአብሔር ኣምላኽ ከአ ንሰብ ካብ ሓመድ ምድሪ ገበሮ፡ ኣብ ኣፍንጫኡ ድማ ትንፋስ ሕይወት ኡፍ በለሉ እሞ እቲ ሰብ ሕይወት ነፍሲ ኸኣ።” (ዘፍ 2: 7)

ኣምላኽ ካብ ሓመድ ወሲዱ ንሰብ ገበሮ ክብል ከሎ መጽሓፍ ቅዱስ፤ ሰብ ካብቲ ናይታ ድንግል ዝነበረት መሬት ሓመድ ዝተወሰደ መሬታዊ ትሕዝቶ ከም ዘሎዎ፤ በዚ ኸአ ምስ ኩሎም እንስሳታትን ኣትክልትን ሓደ ዓይነት ጠባያዊ ባሕርይ ከም ዘሎዎ ብዝያዳ ንርዳእ። በቲ ካልእ ወገን ኸአ ኣብ ኣፍንጫኡ እስትንፋስ እግዚአብሔር ኡፍ ዝተባህለሉ፤ ሕይወት ነፍሲ ዘሎዎ ብመልክዕ ኣምላኽ ዝተፈጥረ ብምዃን ኸአ ናብ መላእኽቲ ኣቢሉ ዝዘወ ባሕርያት ዘሎዎ ፍጡር ኢዩ።

ኣብ መጀመርታ ኣዳም ሕይወት ምስ ኣምላኽ ፍጹም ኅብረት ዘሎዎን ኮይኑ ተፈጠሩ። እቲ መልክዕ ነቲ ምስ እግዚአብሔር ዘሎዎ ኅብረት ዘውሕስ ጸጋ ኢዩ። ነዚ ዝዕቅዩ ግና ትእዛዝ እግዚአብሔር ብምሕላው ኢዩ። ቅዱስ ቴዎፍሎስ ከምዚ ይብል፡- “ሰብ ብተፈጥሮ መዋቲ ወይ ዘይመዋቲ ኣይከኣን። እቲ ዘይመዋትነት ትእዛዝ ኣምላኽ እንተ ደኣ ሓልዩ ከም ዓስቢ ምረኽቦ ነይሩ። ከም ኣምላኽ ከአ ምኽኣ። ሰብ፤ ትእዛዝ ኣምላኽ እንተ ዘይሓልዩ ኸአ ጠንቂ ሞት ምኽኣ። ኣምላኽ፤

ንሰብ ኣብ ገዛእ ነብሱ ኃይሊ ዘሎዎ ነፃ ገይሩ ፈጠሮም።” (Theophilus to Autolyucus 27)

ሰብ ብመልክዕን ከም ምስልን እግዚአብሔር ተፈጠሩ ክንብል ከሎና ብመሠረት ትምህርቲ ኣቦታት ቤተ-ክርስቲያን፤ እቲ መልክዕ ብፍጥረት ኣቢሉ ዝተዋህቦ ውዳእ ጸጋ ክኸውን ከሎ፤ እቲ ምስሊ ግና በቲ ዝተፈጥረሉ መልክዕ ኣቢሉ እናተመላለሰ፤ ብገዛእ ድልዮቱን ተግባሩን ናብ ምስሊ ኣምላኽ ኣቢሉ ክዓቢ ምእንቲ ነፃ ገደፎ። እቲ መልክዕ ኣምላኽ ተባሂሉ ዘሎ ኸአ ነዚ ዝስዕብ ኢዩ፡- ሥልጣን፡ ኣእምሮ፡ ነፃ ምርጫ፡ ዘይመዋትነት፡ ዘይምሥቓይ፡ ዘይምምሳን (ኢ.ማሳኒ) ዘኣመሰሉ ጸጋታት ንወዲ-ሰብ ሂብዎ ማለትና ኢዩ።

ቀዳሞት ሊቃውንቲ ቤተ-ክርስቲያን ብሕጽር ዝበለ ብኸምዚ ይገልጽዎ፡- “ብተፈጥሮ ነቲ ቀዳማይ ንወገን፡ ብነፃ ምርጫና ኸአ ነቲ ካልኣይ ንሓንፅ። ኣብቲ ቀዳማይ ቀሓመናና ብመልክዕ እግዚአብሔር ናይ ምዃን ህላዌ ይጅምርን ይህልውን። ብነፃ ምርጫና ከአ ከም ምስሊ እግዚአብሔር ምዃን ንገልጽ። እዚ እቲ ብነፃ ምርጫ ዝኸውንዩ። እቲ ኃይሊ ኣብ ወሽጥና ኣሎ። እንተ ኸኣ ግና ብተግባርና ኣቢልና ኢና እነምጽእ። ኣቐዲሙ ጐይታ ክፈጥረና ከሎ “ንፍጠር”ን “ከም ምስልና”ን እንተ ዘይብል፡ ከም ምስሉ ክንከወን እወን ኃይሊ እንተ ደኣ ዘይህበና ነይሩ፤ ንሕና ብገዛእ ሥልጣንና ነቲ ከም ኣምላኽ ምምሳል ኣይምረኽብናዮን ኔርና። ሕጂውን ከይተረፈ፤ ምስ ከም ኣምላኽ ክንመስል ዘኸእለና ኃይሊ ገይሩ ፈጠረና። ከም ኣምላኽ ክንመስል ዘኸእል ኃይሊ ብምሃብ፤ ናይቲ ከም ኣምላኽ ናይ ምምሳል ቀረጽቲ ክንከወን ፈቐደልና።... ምኽንያቱ ብመልክዕ እግዚአብሔር ዝኸውን ኣእምሮ ብምወናንዩ። ከም ምስሊ እግዚአብሔር ዝኸውን ግና ክርስቲያን ብምዃንዩ።” (ቅዱስ ባስልዮስ ዓቢ On The Human Condition 1,16) እቲ ናይ እስክንድርያ ሊቅ ዝነበረ ኦሪገን እውን ከምዚ ይብል፡- “ኣምላኽ ከምዚ በለ ‘ብመልክዕናን ከም ምስልናን ሰብ ንፍጠር’ ቀጺሉ ከምዚ ክብል ይወስኽ፡- ‘ኣምላኽ ድማ ብመልክዑ ሰብ ፈጠረ፡ ብመልክዕ ኣምላኽ ፈጠሮ። ተባዕታይን ኣንስታይን ገይሩ ፈጠሮም

ባረኸም ድማ? ኣብዚ እዋን ‘ብመልክዕ ኣምላኽ ፈጠሮ’ ዝብል ኣገላልጺ፣ ብዛዕባ ምስሊ ዝብል ቃል ዘይጠቀሰሉ ምኽንያት ብዘይካንዚ ካልእ ትርጉም የብሉን፤ ንሱ ኸኣ ወዲ-ሰብ ክብሪ መልክዕ እግዚአብሔር ኣብ ናይ ፈለግ ክፍጠር ከሎ ተቐበለ። እንተኸኑ፣ ብቐዓት ከም ምስሊ እግዚአብሔር ግና ኣብ መፈጸምታዮ ተዳልዮሉ ዘሎ። ዕላማ ናይዚ ከኣ ሰብ ባዕሉ ብዝሃእ ጸዕሩ ንኣምላኽ ክመስል ክጽዕርዮ።” (ኦሪገን On first principles 3: 6,1)

ወዲ-ሰብ ብውሕደት ሥጋን ነፍስን ዝተፈጥረ ፍጡር ኢዩ። እዚ ማለት ሥጋን ነፍስን ብተዋሕዶ ኣብ ኣካል ሓደ ሰብ ይግለጹ። ብዙኃት ሊቃውንቲ ንሥነ-ፍጥረት ናይ ሰብ ከስተንትኑ ከሎው፣ ሰብ ብዝሃእ ርእሱ ንእሽተይ ዓለም ኢዩ ይብልዎ። ነፍሲ ወዲ-ሰብ ክልተ ነገራት ተጣምር፣ ንሳተን ኸኣ ኣካላዊት ነፍስን መንፈስን ኢዮን። እታ ኣካላዊት ነፍሲ ብልምዲ ሕያዊት ኢልና ንጽውዓ ኢያ። እዚኣ ንኵሉ ኣካላትና ሕይወት እትህቦ ኢያ። እታ ካልኣይቲ ኸኣ መንፈስና ኢያ። እዛ መንፈስና ንኵሉ እቲ ኣእምሮናን ልሳንናን ዘቐመት ብልምዲ ለባዊትን ነባቢትን ኢልና ንሰምያ ኢያ። ብዙኃት ሊቃውንቲ ዝሰምምዕሉ ነገር እታ ብመልክዕ እግዚአብሔር ዝተፈጥረት እታ መንፈስና ኢያ ይብሉ።

ለ) ውድቀት ኣዳም

ኣዳም ኣብ ገነት ምስ ተፈጥረ፣ ካብ ኣምላኽ ሓደ ትእዛዝ ተቐቢሉ ነይሩ። ንሱ ኸኣ ከምዚ ዝብል ኢዩ፡- “እግዚአብሔር ኣምላኽ ድማ ንሰብ፣ ካብ ኵሉ ኣም ገነት ከም ዝደሌኻ ብላዕ፣ ካብታ ጽቡቕን ክፋእን እተፍልጥ ኣም ግና፣ ካብኣ ምስ እትበልዕ መዓልትስ ሞት ክትመውት ኢኻ እሞ፣ ካብኣ ኣይትብላዕ፣ ኢሉ ኣዘዘ።” (ዘፍ 2: 16-17) እግዚአብሔር ነዚ ትእዛዝ ክህቦ ከሎ፣ ምእንቲ ኣዳም ብፍቓዱን ምርጫኡን በቲ ዝተፈጥረሉ መልክዕ ኣቢሉ ናብ ምስሊ ኣምላኽ ንኸዓቢ ኢሉ ኢዩ። ናብ ምስሊ ኣምላኽ ክዓቢ እንተ ኮይኑ ኸኣ ግድን ምስ ኣምላኽ ኅብረት ክህልዎ ኣሎዎ። እቲ ካብ መጀመርታ ብመልክዕ ኣምላኽን ምስ ኣምላኽ ኅብረት ዘሎዎን ኮይኑ ዝተፈጥረ ኣዳም ናብ ምስሊ እግዚአብሔር ኣቢሉ ዝዓቢ ግና ብተግባር ኣቢሉ ኢዩ። እቲ ተግባር ኸኣ ትእዛዝ እግዚአብሔር

ብምሕላው ኢዩ። ትእዛዙ ሓሊዩ ፍጹም ምስሊ ኣምላኽ ክለብስ ምእንቲ ኸኣ ኣብ ገነት ሓደ ትእዛዝ ሃቦ። ቅዱስ ኣትናቴዎስ ከምዚ ይብል፡- “ኣምላኽ ነቲ ንደቂ ሰብ ዚሃቦ ጸጋ ካብ ፈለግ ብክልተ ኵነት ገይሩ ሓዘእዎ፣ ንሳቶም ኸኣ ሕግን ቦታን ኢዮም። ንሱ ኣብ ናቱ ገነት ኣንቢርዎም፣ ኣብ ልዕሊኦም ኸኣ ሓደ ትእዛዝ ኣቐጣጥሎም። እንተድኣ ነቲ እተህበዎም ጸጋ ኣልይዎምን ነቲ ናይ መጀምርታ ንጽሕናኦም ዓቂቦምዎምን፣ እቲ ሓዘን፣ ሥቅያትን ጭንቀትን ዘይብሉ ሕይወት ገነት ናቶም ምኽኑ፣ ብድኅሪዚ ድማ ኣብ መንግሥተ-ሰማይ ናይ ዘይመማት ውሕስነትን ይውሃቦም። ካብ መገደም ዘንቢሎምን ነውሪ ገይሮምን ነቲ ዝተወልድሉ ጽባቕ እንተደኣ ኣጥፊኦም ግና ኣብ ትሕቲ መግዛእቲ ተፈጥሮኣዊ ሕጊ ሞት ክወድቁ፣ ካብ ገነት ክባረሩን ካብኣ ወጺኦም ክሞቱ፣ ኣብ ሞትን መስናን ክቕጽሉ ኢዩ። ስለዚዮ ቅዱስ መጽሓፍ ከምዚ ብምባል ብዛዕባ ትእዛዝ ኣምላኽ ዚነግረና “እግዚአብሔር ኣምላኽ ድማ ንሰብ፣ ከምዚ ዝስዕብ እናበለ ኣዘዘ ‘ካብ ፍረ እቲ ኣብ ገነት ዘሎ ኣም ኵሉ ብላዕ፣ ካብ ፍረ እታ ጽቡቕን ክፋእን እተፍልጥ ኣም ግና፣ ካብኣ ዝበላዕካ መዓልቲ ብርግጽ ክትመውት ኢኻ እሞ፣ ካብኣ ኣይትብላዕ።’ ዘፍ 2: 16-17። ‘ካብኣ ዝበላዕካ መዓልቲ ብርግጽ ክትመውት ኢኻ’ ብምባል ሞት ከም ዝመውት ጥራኅ ዘይኮነስ ኣብ ኵነት ናይ ሞትን ብልሽውናን ከም ዚነብር ነገሮ።” (On Incarnation 1. 3)

ኣዳም ግና ብምኽሪ ናይ ሰይጣን ተታሊሉ ካብታ ኣይትብልዓይ ዝተባህለ ኣም በለስ ምስ በልዐ፣ ኃጢአት ሰርሐ። ብሰሪ እዚ ዝሠርሐ ኃጢአት ኸኣ ሞት ሞተ። “እግዚአብሔር ንሰብ ዘይመወት ገይሩዮ ፈጠርዎ። ሞት ግና ብቅንኣት ሰይጣንያ ናብ ዓለም ዝኣተወት። እቶም ዝሞቱ ከኣ እቶም ናቱ ዘበሉ ጥራሕዮም።” (ጥብብ ሰሎሞን 2: 23-24) እቲ ዝተህበዎ ጸጋ ናይ ነፃ ምርጫ ተጠቂሙ ናብ ምስሊ እግዚአብሔር ዝዓቢ፣ ብኣንፃሩ በቲ ዘይቅዱስ ሓሳብን ምኽርን ናይ ሰይጣን ተሓቢሉ ከም ኣምላኽ ንኸኸውን ኢዩ ካብ ዝብል ትምኒት ተበጊሱ፣ ሞትን መስናን ኣብ ሕይወቱ ከም ዝነግሣ ገበረ። ቅዱስ ባስልዮስ ዓቢይ ነቲ ፍጻሜ ከምዚ እናበለ ይገልጽ፡- “ኣዳም ኣብ በሪኽ ዝተቐመጠሉ ጊዜ ነይሩ። ኣብ ቦታ ዘይኮነ ብነፃ ድልዮትዮ። እዚ ዓይነት ሕይወት ምስ ተህበዎ ናብ ገነት ኣቢሉ ይጥምት ነይሩ። በቲ ዝጥምቶ ዝነበረ ከኣ ኣዘዩ

ሕጉስ ነበረ። ነቲ ሓጉስን ዘለዓለማዊ ሕይወትን ዝሃቦ፣ ኣብ ማእከል ገነት ከም ዝሕጉስ ዝገበሮ፣ ከም መላእኽቲ ሥልጣን ዝሃቦ፣ ሕይወቱ ከም ናይ ሊቀ-መላእኽቲ ዝገበሮ ንኣምላኽዊ ቃል ክሰምዕ ዝፈቐደሉ ፈጣሪኡ ኣዚዩ የፍቅሮ ነይሩ። ነዚ ኩሉ ነገራት ብኣምላኽ ምስ ተሓዘኡ፣ ነቲ ኩሉ ዝተዋህቦ ጸጋ የስተማቕሮ ነይሩ። ብኩሉ ነገር ከኣ ምሉእ ነይሩ። በዚ ምዕጋብ ምስ ስኣነ ግና፣ ካብቲ ንመንፈሳዊ ጽባቕ ዝማርኽ ትርኢት ንላዕሊ ነቲ ንሥጋዊ ዓይኒ ዝማርኽ መሪጹ። ካብ መንፈሳዊ ሓጉስ ንላዕሊ ነቲ ንኸብዲ ዝዕንግል ነገር ኣብሊጹ ርኢዩ። ብኡንብኡ ከኣ ካብ ገነት ተሰጊጉ። ካብቲ ቅዱስ ሕይወት ተባሪሩ። ብስእነት ዘይኮነ ብሰንኪ ስሰኔ ኣብ ኣበሳ ወዲቐ። ብሰንኪ እቲ ድኹም ነፃ ድልየት፣ ኃጢአት ገይሩ። በቲ ኃጢአት ከኣ ሞይቱ “ዓሰቢ ሓጢአት ሞትዮ” (ሮሜ 6:2) ክሳብ ክንድኡ ካብ ሕይወት ረሓቐ፣ ማዕረ ማዕረኡ ከኣ ናብ ሞት ቀረበ። ኣምላኽ ሕይወትዮ፣ ሕይወት ምስኣን ከኣ ሞትዮ። ብመሠረት እቲ ጽሑፍ “እንሆ እቶም ካባኻ ዝርሕቁ ኪጠፍኡ ኢዮም፣ ነቶም ካባኻ ዝዓልዉ ዘበሉ ከተጽንቶም ኢኻ።” (መዝ 73:27) ስለዚ ኣዳም ካብ ኣምላኽ ብምርሓቕ ንገዛእ ርእሱ ሞት ኣዳለወ።” (On the Human Condition 3: 7)

ኣዳም በቲ ዝበደሎ በደል፣ ነቲ ከም መላእኽቲ ዝነበረ ባሕርያቱ ናብ እንስሳዊ ባሕርይ ገጹ ከም ዝዝምብል ኩነት። ኣዕይንቱ ተኻፍታ እሞ ሕማቕን ጽቡቕን ፈለጠን ከይዱ ሕፍረቱ ሸፈነን። ልዕሊ ኩሉ ኸኣ ሞት ሞተ፣ እዛ ሞት እዚኣ ካብቲ ሕይወት ዝኩነ እግዚአብሔር ምፍላይ ኢያ። ብሰሪ ኃጢአት ኸኣ ካብቲ ብጸጋ ኣቢሉ ተዋሂብዎ ዝነበረ ዘይመዋትነት ተቐንጠጠ። ኣምላኽ ኸኣ ከምዚ ዝብል ቃል ፦ “ናብታ እተፈጠርካላ ምድሪ ኸላዕ እትምለስ፣ እንጌራ ብረሃጽ ገጽካ ኸትበልዕ ኢኻ። መሬት ኢኻ እሞ፣ ናብ መሬት ድማ ትምለስ” (ዘፍ 3:19) ከም ውጽኢት ናይቲ ዝገበሮ ኃጥኣት ነገሮ። እዚ ጥራህ ዘይኮነ፣ ብሰሪ ኣዳም ምድሪ ተረግመትን ጸዕሪ፣ ድኻም፣ ሓዘን፣ ሥቓይ ናብ ብሕርይ ወዲ-ሰብ ኣተወን። ኣዳምን ዘርኡን ኸኣ ንሞትን መስናን ተጋለጹ፣ ከም ሳዕቤኑ ኸኣ ግዝኣት ኃጢአት ብሞት ኣቢሉ ተገልጸ። (ሮሜ

5:21) ቅዱስ ሳዊርስ ዘኣንጸኪያ ከምዚ ይብል፦ “እቲ ፍጥረት ንኸንቱ ተገዚኡ ኣሎ፣ እንታይ ማለት ኢዩ፣ ብልሽው ኩነ ማለት ኢዩ። ብኸመይን ኣበይን፣ ብዛዕባኻ ብዛዕባ ወዲ-ሰብ ኢዩ። ምኽንያቱ፣ መዋትን ተሳቓይን ኣካል ስለ ዝተቐበልካ፣ ምድሪውን ስለ ዝተረግመትን እሸኹን ተኾርባን ስለ ዘፍረየት። (Letter XXVII https://www.tertullian.org/fathers/everus_coll_2_letters.htm) ኣብ መወዳእታ ኸኣ ኣዳምን ሔዋንን ካብ ገነት ወፂኦም ናብታ ዝተፈጥሩላ መሬት ተመሊሶም ክግዩ ተፈርዱ።

ሐ) ምሕላፍ መቕጻዕቲ ኃጢአት ኣዳም ናብ ዘርኢ ኣዳም

ኣዳም ኣብ ገነት ከሎ ትእዛዝ ኣምላኽ ምስ ኣፍረሰ፣ ኩሉ እቲ ኣብ ልዕሊ ኣዳም ዝተፈርደ ፍርዲ ኩነኔ ናብ ዘርኢ ኣዳም ሓሊፉ ኢዩ። እቲ ኩነኔ ናብ ዘርኢ ኣዳም ኃሊፉ ክንብል ከሎና እቲ መቕጻዕቲ ደኣ እንበር እቲ ውልቃዊ ኃጢአት ኣዳም ናብ ዘርኡ ይሓልፍ ማለት ኣይኩነን። ብዛዕባ ኃጢአት ኣዳምን ጽልውኡን ቅዱስ ቁርሎስ ከምዚ ክብል ብንጹር የብርሃልና፦ “በደል ኣዳም ምሳና እንታይ ምትሕሓዝ ኣሎዎ፣ ኣዳም ኃጢአት ክንብር ከሎ ዘይተወለድና ክነስና፣ ከመይ ኢልና በቲ ናቱ ኃጢአት ተሓተቲ ንኸውን፣ ኣምላኽዮ ከምዚ ኣይበለን ኢዩ። [“ኣቦታት ብኃጢአት ደቆም ኣይሙቱ፣ ደቂ ከኣ ብኃጢአት ኣቦታት ኣይሙቱ፣ ነፍሲ ወከፍ በብኃጢአቱ ደኣ ይሙት።” (ዘዳ 24:16)] ነቲ ‘እታ ኃጢአት እትገብር ነፍሲ ንሳ ኸትመውት ኢያ።’ ዝብል ትምህርቲ ብኸመይ ክንድግፎ ኢና። ንሕና ብሰሪ ዘይምእዛዝ ኣዳም ኃጢአተኛታት ዝኹንና በዚ ዝሰዕብ ምኽንያት ኢዩ። ኣዳም ኣብ ኃጢአት ድጎሪ ምወዳቕ፣ ብብልሽዉና ተማረኸ። ዘይንጹሕ ትምህርት ነቲ ሥጋዊ ባሕርይኡ ተቐጻጸሮ። ኣብ ተመሳሳሊ እዋን፣ እቲ ክፉእ ሕጊ ናይ ሰብነትና ተወልደ። ብምኽንያት ዘይተኣዛዘነት ሓደ ሰብኣይ ንሱ ከኣ ኣዳም ባሕርና ብሕማም ኃጢአት ተታሕዘ፣ በዚ ኸኣ ብዙኃት ሓጢአተኛታት ኩኑ። እዚ ምስ ኣዳም ኮይኖም ኃጢአት ስለ ዝገበሩ ኣይኩነን። ምኽንያቱ ኣብቲ ጊዜ

አይነበሩን፡ እንታይ ደኣ ብምክንያት ኣብ ትሕቲ ሕጊ ኃጢአት ዝወደቐ ተመሳሳሊ ባሕርይ ከም ኣዳም ስለ ዘለዎምዮ። ስለዚ፡ ከምቲ ብሰሪ ዘይምእዛዝ ብኣዳም ባሕርይ ወዲ-ሰብ ድኻም ናይ ብልሽውና ዝረኸበን ክፉእ ትምኒት ዝሓዙን፡ እቲ ተመሳሳሊ ባሕርይ፡ በቲ ኃጢአት ዘይፈጸመን ንእግዚአብሔር ኣቦ እዙዝ ዝኩነን ክርስቶስ ኣቢሉ ግና ነፃ ወጽኦ።” (Homilies on the Romans 10) ኣብ ተመሳሳሊ ኣርእስቲ ቅዱስ ሳዊሮስ ናይ ኣንጾኪያ ብዛዕባዚ ከብርህ ከሎ ከምዚ ይብል፡- “ካብ መወቲ ስድራ ስለ ንውለድ፡ መወቲ ንኸውን፡ ካብ ኃጢአተኛታት ዝኹኑ ስድራ ስለ ዝተወለድና ግና ኃጢአተኛታት ኣይንኸውንን ኢና። ምክንያቱ፡ ኃጢአት ግዑዝ ኣይኩነን፡ ብምፍራይ ኸኣ ካብ ወለዲ ናብ ውሉድ ብተፈጥሮ ኣይሓልፍን ኢዩ።” . . . “ኃጢአት ናይቶም ኣብ ሓደጋ ዘውደቑና፡ ተረድኦ ኃጢአት ኣዳምን ሓዋንን ምስ ባሕርና ብተፈጥሮ ኣይተሓወደን” (ቅዱስ ሳዊሮስ Excerpt from St Severus against Julian <http://www.stgeorgeministry.com/translation-st-severus-and-the-sinful-nature/>)

እቲ ንሕና ካብ ኣዳም ሓዘናዮ ንውለድ ኩነተ ባሕርይ፡ እቲ ብሰሪ ኣዳም ዝተፈርደ ፍርዲ ኢዩ። ንሱ ኸኣ ሞትን ሙስናን ኢዩ። ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡- “ስለዚ ኸኣ ከምቲ ብሰሪ ሓደ ሰብኣይ ኃጢአት ናብ ዓለም ዝኣተወ፡ ብኃጢአትውን ሞት፡ ኩላቶም ስለ ዝበደሉ ድማ፡ ሞት ናብ ኩሉ ሰብ ሓለፈ። . . . ሞት ግና ካብ ኣዳም ጀሚሩ ኸሳዕ ሙሴ ኣብቶም ማዕረ እቲ ኣበሳ ኣዳም ኃጢአት ዘይገበሩውን ሠልጠነ፡ ኣዳም ከኣ ምስሊ እቲ ዚመጽእ ኢዩ።” (ሮማ 5: 12, 14) እቲ ናብ ኩሉ ዘርኢ ኣዳም ዝሓልፍ ሞት ኢዩ ደኣ እንበር ውልቃው ኃጢአት ናይ ኣዳም ኣይኩነን። እቲ ግዝኣት ናይ ኃጢአት ብሰሪ ኣዳም ስለ ዝኣተወ፡ ኃጢአት ብሞት ኣቢሉ ክገዝእ ጀመረ። “ሓጢአት ብሞት ዝገዝኡ” (ሮማ 5: 21) በዚ ምክንያት ኸኣ ኩሎም ኃጢአም ክብሪ ኣምላኽ ስኢኖም ተባህለልና።

ሓደ ሕፃን ክውለድ ከሎ፡ ነቲ ዝወደቐ ባሕርይ ናይ ኣዳም ኂዙ ይውለድ። እዚ ዝኩነሉ ምክንያት ኸኣ ተመሳሳሊ ባሕርይ ከም ኣዳም ስለ ዘሎዎ ኢዩ።

ኣዳም ክፍጠር ከሎ ዋላ ኣብቲ እዋን ኣይነበር፡ ኩልና ግና ካብ ዘርኢ ኣዳም ስለ ዝመጸእና፡ ተኸፊልቲ እቲ ዝወደቐ ባሕርይ ኢና። “ኣብቲ ቀዳማይ እዋን ብኣዳም ኣቢልና ተሰዓርናን ወደቕናን”. . . “ብብልዒ ኣቢልና ኣብ ኣዳም ተሰዓርና” ቅዱስ ቄርሎስ ዘእስክንድርያ (Interpretation of the Gospel Saint Luke, sermon 12)

ሕፃናት እቲ ዝወደቐ ባሕርይ ሓዞም ይውለዱ እንተ ደኣ ኢልና፡ ኩሉ እቲ ንኣዳም ዝተፈርዶ ፍርዲ ኩነኔ ሓዞም ይውለዱ ማለትና ኢዩ። እቲ ሓዞም ዝውለዱ ኸኣ ኩሉ ኣቐዲምና ገሊጽናዮ ነይርና። ብመሠረት እቲ ኣቐዲምና ዝበልናዮ፡ መዋትን ማሳንን ባሕርይ ዘሎዎ ኣካል ሓዞም ይውለዱ ማለት ኢዩ። እዚ ማለት ምስ ኣምላኽ ሕብረት ዘይብሎም፡ እቲ ካብ መጀመርታ ዝተፈጥረሉ መልክዕ ኣምላኽ ዝተበላሸወ፡ ናብ ምስሊ ኣምላኽ ክዓብዩ ዘይክእሉ፡ ውሉድነት ዘይብሎምን ኣብ ርስቲ ናይ መንግሥተ-ሰማይ ክወርሱ መሰልን ግደን ዘይብሎም ኮይናም ይውለዱ ማለት ኢዩ።

ኣብዚ እዋን ከነስተውዕሎ ዘሎና፡ ሓደ ሓዲስ ትምህርቲ ኣብ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን ኤርትራ፡ ብጉልባብ ጉባኤ ሊቃውንቲ ተሰይሙ ዝቕልቀል ዘሎ ኣሎ። ንሱ ኸኣ ኣብ ሓዲስ ኪዳን ምትሕልላፍ መቐጻዕቲ ኣዳም የልቦን ዝብል ኢዩ። እዚ ትምህርቲ እዚ ናይቲ ኣብ ቅድስት ቤተ-ክርስቲያን ዝተወገዘ መናፍቕ ዝኩነ ጥላግዮስን ወደ-መዝሙሩ ዝነበረ ካሌስቲዮስን ([Caelestius](#)) ኢዩ። እዞም ክልተ ሰባት ኸኣ ኣብ ታሪኽ ቤተ-ክርስቲያን ዝተወገዙ ሰባት ኢዮም። ኣብ ዝኹነ ጽሑፍ ናይ ቀዳሞት ኣቦታት ቤተ-ክርስቲያን ጉባኤ ቤተ-ክርስቲያንን እንተ ርኢና፡ መቐጻዕቲ ኃጢአት ኣዳም ኣብ ሓዲሽ ኪዳን ምትሕልላፍ ኣቋሪጹ ኢዩ ዝብል የብልናን። ብኣንፃሩ መጽሓፍ ቅዱስ ክምህረና ከሎ፡ ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡- “ሞት ግና ካብ ኣዳም ጀሚሩ ኸሳዕ ሙሴ ኣብቶም ማዕረ እቲ ኣበሳ ኣዳም ሓጢአት ዘይገበሩውን ሠልጠነ፡ ኣዳም ከኣ ምስሊ እቲ ዚመጽእ ኢዩ።” (ሮማ 5: 14) ኣዳም ምስሊ ናይቲ ኩሉ ካብኡ ቀጺሉ ዝመጽእ ወለዶ ኢዩ። ኣብ ሓዲስ ኪዳን መቐጻዕቲ ኃጢአት ኣዳም ኣይሓልፍን ኢዩ እንተ ኢልና፡ ጥምቀት እውን ትርጉም የብሉን ወይ ንምልክት ጥራኅ ኢዩ ንብል ከም ዘሎና ክርድኣና ኣሎዎ። ምክንያቱ፡

ውድቀት አዳምን ጥምቀትን ቀጥታዊ ምትእስሳር ስለ ዘሎም። ካብቲ ቀዳማይ አዳም ከይተወለድካ፣ ካብቲ ካልኣይ አዳም ክትውለድ ስለ ዘይከኣል። እቲ ኣረጊት ሰብነት ከይሓዘካ፣ ምሕዳስ ሰብነት ኣየድልየካን ኢዩ። ስለዚ ነዚ ሓደገኛ ሓዲስ ትምህርቲ ክንጥንቀቕሉ ኣሎና። ቅዱስ ሳይንቲስ ዘኣስሙናይን ብዛዕባ ውድቀት አዳምን ጥምቀትን ኣነጻጺሩ ክገልጽ ከሎ፣ እግዚአብሔር ነቶም ቅድሚ ትንሣኤኡ ዝሞቱ ካብ ሲኦል ባዕሉ ከውፅኦም ከሎ፣ ነቶም ብሕይወት ዘሎው ኸኣ ክድኅንሉ ዝኸኣሉ ጥምቀት ሃቦም ኢዩ ዝብል። ብዝያዳ ኣብዚ መላግቦ ዘሎ መጽሓፍ ኣቲኻ ምሉእ ትሕዝቶኡ ከተንብቦ ትኸኣል ኢኻ።

https://drive.google.com/file/d/1_lyhQifuXQCIDE0gVBeFurtCLXI6qZfF/view?usp=sharing

፪ ሕፃናት ብጥምቀት እንታይ ይረኽቡ፡

ዕላማ ጥምቀት ንሕፃናት ከም ኩሉ ሰብ ካብቲ ብሰሪ አዳም ዝወደቐ ባሕርይ ክትንሥኡ ኢዩ። ንሥጋዊ ልደቶም ነቲ ቀዳማይ አዳም መሲሎም ስለ ዝውለዱ፣ ብመንፈሳዊ ልደቶም ነቲ ካልኣይ ክለብስዎ ግድነት የድልዮም። ምኽንያቱ እቲ ሞትን ሙስናን ብቲ ቀዳማይ አዳም ናብ ባሕርይ ደቂ ሰባት ስለ ዝኣተወ ኩሉ እቲ ዝውለድ ሰብ ነቲ ዝወደቐ ቀዳማይ አዳም መሲሎ ኢዩ ዝውለድ። እዚ ማለት ኸኣ ከምቲ ልዒልና ዝጠቐስናዮ ምስ ኣምላኽ ኅብረት ዘይብሉ ኮይኑ ይውለድ። እታ ምስ ኣምላኽ ክትህልዎ ዘሎዎ ኅብረት ስለ ዘይብሉ ኸኣ ነቲ ካብ ኣምላኽ ዝቐበሎ ኩሉ ርስትን ግደትን ክቐበል ዘይክኣል ኮይኑ ኣሎ ማለት ኢዩ። ስለዚ፣ ጥምቀት ናብቲ ናይ ኣምላኽ ርስትን ግደትን ተኻፋሊ ምእንቲ ክኸውን እተኸኣሎ፣ እታ ናይ መጀመርታ ኣፍ-ደገኡ ኢያ።

እቲ ቀንዲ ዕላማን ትርጉም ናይ ጥምቀት ምስ ክርስቶስ ሞይትካ ምትንሣእ ኢዩ። ዝኩነ ሰብ ብስም ኣቦን ወድን መንፈስ ቅዱስን ክጥመቑ ከሎ፣ ኣብቲ ናይ ክርስቶስ ሞት ኅብረት ይፍጽም ኣሎ ማለት ኢዩ። ብኸመይ ኢዩ ምስ ናይ ክርስቶስ ሞት ዝኃብር፣ እንተ ደኣ ኢልና፣ ነቲ ብቀዳማይ አዳም ኣቢሉ ዝረኽቦ ኣረጊት ሰብነት ኂዙ ናብ ክርሲ ናይቲ

ማይ ምስ ኣተወ፣ እቲ ማይ መቓብሩ ይኸውን፣ ካብቲ መቓብር ናይ ማይ ክወፅእ ከሎ ኸኣ ልክዕ ነቲ ካልኣይ አዳም ዝኩነ ክርስቶስ መሲሎ ይትሥእ። ቅዱስ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡- “ወይስ ብክርስቶስ ኢየሱስ እተጠመቐና ዘበልና ኸኣላትና ብሞቱ ኸም እተጠመቐናዶ ኣይትፈልጡን ኢኹም፣ እምብኣርሲ ኸምቲ ክርስቶስ ብኸብሪ ኣቦኡ ኻብ ምወታት ዝተንሥኣ፣ ከምኡ ኸኣ ንሕና ብሓዳስ ሕይወት ምእንቲ ኸንመላለስ፣ ናብ ሞት ብጥምቀት ምስኡ ተቐበርና። ሞትና ንሞቱ መሲሎ ሕቡራቱ እንተ ኸውንናስ፣ ከምኡ ኸኣ ብትንሣኤኡ ኸንሕብሮ ኢና። እቲ ዝሞተ ኻብ ኃጢአት ሓራ ወጺኦ ኢዩ እሞ፣ እዚ ደጊም ንኃጢአት ከይግዛእ፣ እቲ ናይ ኃጢአት ሥጋ ምእንቲ ኺጠፍእ፣ እቲ ኣረጊት ሰብና ምስኡ ኸም እተሰቐለ፣ ፈሊጥና ኣሎና።” (ሮሜ 6፡ 3 -7) ቅዱስ ቄርሎስ ናይ ኢየሩሳሌም እውን ነዚ ሓሳብ ብኸምዚ የብርሆ፡- “እታ ማይ ድኅነት ኣብ ሓደ ጊዜ መቓብርካን ወላዲትካን ነይራ” (Catechetical Lectures 20፡ 4). ክብል ብጥምቀት ኣብ ሓደ እዋን ሞትን ልደትን ከም ዝፍጸም የብርሃልና። ቀጺሉ እውን ከምዚ ይብል እዚ ኣቦ፡- “ሓደ ሰብ ጥምቀት ጸጋ ናይ ኅድገት ኃጢአት ወይ እውን ብተወሳኺ ንውሉድነት፣ ከምቲ ናይ ዮሐንስ ጥምቀት ንንስሓ ጥራኅ ዝነበሮ ገይሩ ከይሓስቡ፣ እንታይ ደኣ ጽቡቕ ገይርና ክንፈልጦ ዘሎና፣ ከምቲ ኃጢአትና ዘጽርየልናን ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ኣባና ዘውህበናን፣ ኣብቲ ሥቓይ ናይ ክርስቶስውን ተሳተፍቲ ከም ንኸውን ይገብረና ኢዩ። በዚ ምኽንያት ጳውሎስ ዓው ኢሉ ብምጭራሕ ከምዚ ዝበለ፣ ‘ወይስ ብክርስቶስ ኢየሱስ እተጠመቐና ዘበልና ኸኣላትና ብሞቱ ኸም እተጠመቐናዶ ኣይትፈልጡን ኢኹም፣ ፣ ስለዚ ብጥምቀት ኣቢልና ናብ ሞቱ ምስኡ ንቐበር።” (Catechetical Lecture 20፡ 6) እዚ ዘረድኣና እንተሎ ብጥምቀት ኣቢልና ምስ ክርስቶስ ጥራኅ ዘይኩንና ንመውት፣ ኣብቲ ሥቓይ ናይ ክርስቶስ እውን ተሳተፍቲ ኢና ንኸውን።

እቲ ብጥምቀት ኣቢሉ ካብ ክርሲ ማይ ሞይቱ ዝትንሥእ ሕፃን፣ እዞም ዝስዕቡ ነገራት ኣብ ሕይወቱ ይፍጸሙ።

ሀ) ውሉድ አምላክ ይኸውን

አዳም ምስ በደለ ሞይቱ፤ እዛ ሞት እዚአ ኸአ ካብቲ ምንጩ ሕይወቱ ዝኸውን እግዚአብሔር ከም ዝብተኽ ገይራቶ ፣ ኩሉ እቲ ብመልክዕ ኣቢሉ ዝረኸቦ ጸጋታት ተበላሽዩ (ልቢ በል! ተበላሽዩ ደኣ እንበር ጨሪሱ ኣይጠፍኣን)፤ ምስ አምላክ ዘሎዎ ኅብረት ተብቲኹ፤ በዚ ምኽንያት ውሉድነቱ ኣጥፊኡ። ስለዚ፣ ኩልና ዘርኢ ኣዳም ኸአ ውሉድነት ዘይብልና ከይብንና ንውለድ፤ እንተኸውን ግን ብጥምቀት ኣቢልና ውሉድ አምላክ ንኸውን። ጐይታና መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ንኒቆዲሞስ ክዛረቡ ከሎ ከምዚ ክብል ነገርዎ ነይሩ፡- “ብሓቂ እብለካ ኣሎኹ፡ ካብ ማይን መንፈስን እንተ ዘይተወልደ፡ ኣብ መንግሥቲ አምላክ ኪኣቱ ዚኸእል የልቦን። ካብ ሥጋ እተወልደ ሥጋ ኢዩ፡ ካብ መንፈስ እተወልደ ኸአ መንፈስ ኢዩ።” (ዮሐ 3፡ 5-6) እዛ መንፈሳዊ ውሉድነት ኣብቲ ርስቲ ናይ አምላክ ግደን ብጽሒትን ከም ዝህልወና ትገብረና። እዛ ውሉድነት ዕርቡን ናይ ድንገትና ኢያ። ምኽንያቱ ውሉድ ከይኮንካ ኣብቲ ርስቲ ወራሲ ክትከውን ኣይትኸእልን ኢኻ። ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ ነዚ ክረድእ ኢዩ፤ ከምዚ ዝበለ፡- “ንስኻትኩምሲ ነቲ ብእኡ ጌርና ኣባ፡ ኣቦ፡ ኢልና እንጽውዓሉ መንፈስ ውልድነት ኢኹም እተቐበልኹም እምበር፡ መንፈስ ባርነት ከም ብሓድሽ ንፍርሃት ኣይተቐበልኩምን፡ ስለዚ እቶም ብመንፈስ አምላክ ዚምርሑ ዘበሉ፡ ንሳቶም ውሉድ አምላክ ኢዮም። ውሉድ አምላክ ምኻንና ኸአ እቲ መንፈስ ባዕሉ ኢዩ ምስ መንፈስና ኸይይኑ ዚምስክር። ውሉድ ካብ ከንናኽ፡ ወረሰቲ ድማ ኢና፡ ንአምላክ ወረሰቱ፡ ንክርስቶስ መዋርስቱ ኢና።” (ሮማ 8፡ 14-17) ንአምላክ ወረሰቱ ንኸውን ናይ ጸጋ ውሉድነት ስለ ዘሎና ኢዩ። “ነቶም እተቐበልዎ ዘበሉ ኹሎም ብስሙ ንዚአምኑ ግና ውሉድ አምላክ ኪኹኑ መሰል ሃቦም። ንሳቶም ከአ ካብ አምላክ እምበር፡ ካብ ደም፡ ወይ ካብ ፍቓድ ሥጋ፡ ወይ ካብ ፍቓድ ሰብኣይ ዘይተወልዱ ኢዮም።” (ዮሐ 1፡ 12 -13)

ቅዱስ ቀለሚንጦስ ናይ እስክንድርያ ብዛዕባ ጥምቀት ብልዝብ ዝበለ ኣገላልጻ ገይሩ ከምዚ እናበለ ይግልጽ፡- “ምስ ተጠመቓና፣ ብርሃን ኣባና ይበርህ፣ ምስ በራህና ውሉዳት ንኸውን። ውሉዳት ምስ ከንና ፍጹማን ንኸውን፣ ፍጹማን ምስ ከንና ኸአ ዘይመወቲ ንኸውን። ኣነ ይብል ንሱ፣ ‘አማልኽቲ ኢኹም፣ ኩላኻትኩም ውሉድ እቲ ልዑል ኢኹም በልኩ።’ እዚ ዕዩዚ ኣብ ዝተፈላለየ ጸጋ፣ ብርሃን፣

ፍጹምናን ምሕጻብን ተባሂሉ ተጠቒሱ ኢዩ። ምሕጻብ፣ ኃጢአትና እንጽርየሉ። ጸጋ፣ ብሰሪ ኣበሳ ዝመጽአ መቐጻዕቲ ዝሥረየሉ። ብርሃን፣ በቲ ቅዱስ ጩራ ናይ ድንገት ዝረኣየሉ፣ ንሱ ኸአ ንአምላክ ብንጹር እንርእየሉ ኢዩ።” (The Paedagogus, Book I chapter 6) እዚ ማለት ውሉዳት ምስ ከንና እቲ ካብ መጀመርታ ብጸጋ ኣቢሉ ተሞሂቡና ሥልጣን ይምለሰልና። እዚ ሥልጣንዚ ኣብ ልዕሊ ፍጥረታት ጥራኅ ዘይኮነ ኣብ ገዛእ ርእስና እውን ኢዩ ነይሩ። እቲ ኣብ ውሽጥና ኮይኑ ናብ ምስሊ ኣምላክ ክንጻቢ ዝመርሓና ኃይሊ ኣብ እዋን ጥምቀትና ዳግም ይውለድ። ቅዱስ ባስልዮስ ከምዚ እናበለ ይምህረና፡- “ይግዝኡ ማለት ንደቂ ሰባት ዝቁጥዑ፣ ዝሓዘኑ፣ ዝረኽቡ ክንከወን ኣይኮነን። ስምዒት ኣብቲ መልክዕ እግዚአብሔር እትወ ኣይኮነን። ኣተሓሳስባ ግና ጐይታ ስምዒትዮ። ንዓሳታት ባሕሪ ይግዝኡ። ኣብቲ ዝተፈጠርካሉ ጊዜ ገዛኢ ኸአ ኩንካ. . . ይግዝኡ. . . ካብ አምላክ ተቐቢልካዮ። ኣብ ብራና ወይ ወረቐት ዝተጻሕፈ ኣብ ኣዋርሕ ዝበርስ ኣይነበረን። ነገር ግን ባህርኻ ብአምላኻዊ ቃል ዝተጻሕፈ “ይግዝኡ” ዝብልዮ።. . . ብመጀምርታ ናይ ሥልጣን ኃይሊ ተዓደለካ . . . ኦ! ወዲ- ሰብ ንስኻ ገዛኢ ኢኻ። ስለምንታይ ደኣ ንስሚዕትካ ከም ባርያ ኩንካ ትግዛእ፤ ስለምንታይ ነቲ ናትካ ክብሪ ደርቢኻ፡ ባርያ ናይ ኃጢአት ኩንካ፤ ብምንታይ ምኽንያት ንገዛእ ርእስኻ ናይ ዲያብሎስ እስርቲ ገበርካያ፤ ንስኻ ገዛኢ ፍጥረታት ክትከወን ዝተሓጸኻ ኢኻ። ክብሪ ናይ ባህርኻ ግና ባዕልኻ ነጻግካዮ.....ስለዚ “ንሱብ ንፍጠር፡ ይግዛእ ከኣ” ኣብቲ ኃይሊ ናይ ሥልጣን ዘለዎ፡ መልክዕ እግዚአብሔር ኣለዎ።” (On The Human Condition 1,8) ስለዚ ብጥምቀት ኣቢልካ ዝረኽብካዮ ኃይሊ፣ ንውዲት ዲያብሎስን መናፍስቱን ክትቃወምን ክትሰዕርን ሥልጣን ዘሎካ ትኸውን።

ለ) መንፈሳዊ ግዝረት ይግዘሩ

ኣብ ብሉይ ኪዳን ሥጋዊ ግዝረት ናይቶም ደቂ ኣብርሃም ዝኸውኑ ሕዝቢ ምልክት ነይሩ። ካብ ኣካላት እቶም ደቂ ኣብርሃም ሥጋ ተቐሪጹ ይመውት፣ ብድኅሪዚ ኣብቲ ኪዳን ናይ ኣብርሃም ብግዝረት ኣቢሎም ይሳተፉ። እዚ ነቲ ናይ ሓዲስ ኪዳን ምሳሌ ወይ ጽላልት ኢዩ። ክርስቶስ ከም ሕጊ ናይ ኣይሁድ ከም ተስፋ ናይ ኣብርሃምን ብሥጋ ዝተገዘረ፣ ንዓና

ግና አብ መስቀል ተሰቂሎ ክቡር ደሙን ንጹሕ ሥጋኡን መሥዋዕቲ ብምቕራብ ነታ ዘይትበርስን ዘይትቕየርን መንፈሳዊት ግዝረት ሃበና። ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡- “ነቶም ጽድቂ ምእንቲ ኪቕጸረሎም ኢሎም ከይተገዘሩ ኸለዉ ዚአምኑ ኸሎም፡ አቦአም ምእንቲ ኪኸውንሲ፡ ንማኅተም እታ ብዘይግዝረት ከሎ ዝረኸባ ጽድቂ እምነት ናይ ግዝረት መፈለጥታ ተቐበለ።” (ሮሜ 4፡ 11)

ከምቲ ልዕል ኢልና ዝጠቐስናዮ፡ ብዘሎ እቲ አካል ናብቲ ከርሲ እቲ መጥመቕ ማይ ምስ አተወ፤ እቲ ሰብነት ምስ ክርስቶስ ይመውት እሞ፤ ካብቲ ሓንሳብ ምስ ሰተኻዮ ዘይተጽምእ ማይ ሕይወት ብጸጋ መንፈስ ቅዱስ አቢሎ ይቕበል። ክርስቶስ ነታ ሳምራዊት ሰበይቲ ብዛዕባ ማይ ሕይወት ዝበላ ቃል እንተ ደኣ ዘኪርናዮ እቲ ሓቂ አብኡ ንረኸቦ። ጎይታ ከምዚ ኢልዋ ነይሩ፡- “እቲ ካብቲ ኣነ ዝህበ ማይ ዚሰቲ ግና፡ እቲ ኣነ ዝህበ ማይ አብኡ ንዘለዓለም ሕይወት ዚፍልፍል ዓይኒ ማይ ኪኸውን ኢዩ እምበር፡ ንዘለዓለም አይጸምእን ኢዩ።” (ዮሐ 4፡ 14) ፈልፋሊ ማይ ሕይወት ምእንቲ ክትከውን ብጥምቀት አቢልካ ማኅተም ናይ ክርስትና ካብ እግዚአብሔር ተቐበልካ። ሓዋርያ ጳውሎስ እውን ነዚ መንፈሳዊ ግዝረት ብኸምዚ ይገልጽ፡- “ንስኻትኩም ድማ ብግዝረት ክርስቶስ ነቲ ናይ ሥጋ ሰብነት ቀንጢጥኩም ብኢድ ብዘይኮነት ግዝረት ብእኡ ተገዘርኩም።” (ቆሎ 2፡ 11) አብዚ ቅዱስ ጳውሎስ ናይ ሥጋ ሰብነት ዝብሎ ዘሎ፤ እቲ ሙውት ሰብነት፤ አብ ገለ እውን እቲ ናይ ኃጢአት ሰብነት ዝብሎ ኢዩ። ስለዚ፤ ምቕንጣጥ እቲ ሙውት ወይ ኃጥእ ሰብነት ኢዩ እቲ መንፈሳዊ ግዝረትና። አብ ካልእ መልእኽቱ እውን ብኸምዚ ይገልጽ፡- “እቲ ዝሞተ ኻብ ኃጢአት ሓራ ወጺኡ ኢዩ እሞ፡ እዚ ደጊም ንኃጢአት ከይግዛእ፡ እቲ ናይ ኃጢአት ሥጋ ምእንቲ ኺጠፍእ፡ እቲ አረጊት ሰብነትና ምስኡ ኸም እተሰቐለ፡ ፈሊጥና አሎና።” (ሮማ 6፡ 6-7) እቲ አረጊት ሰብነት እንብሎ ዘሎና ብኣዳም አቢሎ ኃጥእን ማሳንን ዝኸውን፤ አብ ትሕቲ ሕጊ ናይ ኃጢአት ዝወደቐ ኢዩ። ስለዚ ብጥምቀት አቢልና አባላት ናይታ ክርስቶስ ዝርእሳ ዝኩነት ቅድስት ቤተ-ክርስትያን ንኸውን። አባላት ጥራህ ዘይኩንና ንኸውን፤ ንክርስቶስ ብኸለንተናና ንለብሶ። “ከመይ ብክርስቶስ ዝተጠመቐኩም ዘበልኩም ንክርስቶስ ለቢስክምዎ ኢኹም” (ገላ 3፡ 27) ንክርስቶስ ከይለበስና ናብ ምስሊ እግዚአብሔር ክንግቢ ኣይንክእልን ኢና። መንፈሳዊ ግዝረት ናይቲ ተስፋ መንግሥተ-ሰማያት ምልክት ኢዩ። ብዘይካኡ ኸኣ አፍ-

ደገ መንግሥቲ አምላኽ ክራሓወልካን፤ ምስሊ ወዲ-አምላኽ ክተንጸባርቕን ክትለብስንውን ኣይትክእልን ኢኻ። “ንሕና ኸላትና ግና ብቕሎዕ ገጽ ነቲ ኸብሪ ጎይታ ኸም ብመስትያት ጌርና እናጠመትናዮ፡ ከም ካብ መንፈስ ጎይታ ኻብ ክብሪ ናብ ክብሪ ናብቲ ምስሊ ኣርአያኡ ንልወጥ።” (2^ይ ቆሮ 3፡ 18)

ሐ) ምሕዳስ ባሕርያት ብመልክዕ እግዚአብሔር

አዳም ምስ ወደቐ መልኽዑ ተበላሸወ ኢልና ኣቐዲምና አንቢብና ኔርና። እዚ ብውድቀት አዳም ዝተበላሸወ ናይ ደቂ-ሰባት መልክዕ እግዚአብሔር፤ በቲ ንዋጋ ዕዳና፤ ንገዛእ ርእሱ መሥዋዕቲ ገይሩ ዝኸፈለ አምላኽ ናብቲ ቐዳማይ ክብሩ ተመሊሱ። “ንሱ ብምሕረቱን ብምሕጻብ ሓድሽ ልደትን ብምሕዳስ መንፈስ ቅዱስን ኢዩ ዘድኃነና እምበር፡ ንሕና ብዝገበርናዮ ግብሪ ጽድቂ ኣይኩንን።” (ቲቶ 3፡ 5) እቲ ምሕጻብ ሓዲሽ ልደት ተባሂሉ ዘሎ ንምሥጢረ ጥምቀት ክኸውን ከሎ፤ እቲ ምሕዳስ ተባሂሉ ዘሎ ኸኣ ነቲ ካብ መጀመርታ ተዋሂቡና ዝነበረ ጸጋን ቅድስናን ብኣዳም አቢሎ ስለ ዝግነወ መንፈስ ቅዱስ ካብ መሠረቱ ኣሓዲሱ ሓዲስ ፍጥረት ከም ዝገበረናዮ ቅዱስ ሓዋርያ ጳውሎስ ዝምህረና።

ቀዳሞት አቦታት ቤተ-ክርስትያን ነዚ ምሕዳስ ብመልክዕ እግዚአብሔር ብሥእልን ሠአላይን ገይሮም ይገልጽዎ። ቅዱስ አትናቴዎስ ናይ እስክንድርያ ብዛዕባዚ ክምህር ከሎ ከምዚ ይብል፡- “ሓደ አብ ሰሌዳ እተሣእለ ሥእሊ፡ ብደጋዊ ርስሓት እንተ ተበላሸዩ ከመይ ከም ዝኸውን ትፈልጥ ኢኻ። እቲ ሠአላይ ነቲ ናይ ሥእሊ ሰሌዳ ኣይድርብዮን ኢዩ፡ እንተኩን ግና ትሕዝቶ ናይቲ ስእሊ ክምለስን ዳግማይ ክሰፍርን ስለ ዘሎዎ፡ ብድኅርዚ ነቲ ምስሊ አብቲ ሰሌዳ ዳግማይ ይስእሎ። ከምኡውን እቲ ልዕሊ ኸሎ ቅዱስ ዝኸውን ወዲ አምላኽ አብኡ ከምኡ ኢዩ። ንሱ፡ እቲ መልክዕ እግዚአብሔር አቦ ዝኸውን፡ ምእንቲ ነቲ ብመልክዑ ዝተፈጥረ ወዲ-ሰብ ከሐድሶን ነታ ዝጠፍኤት በጊዕ ክደልን፤ መጺኡ አብ ማእከልና ተመላለሰ። ከምቲ አብ ወንጌል እውን “ወዲ ሰብ ንጥፋእ ኪደልን ኬድኅንን ኢዩ ዝመጸ” (ሉቃ 19፡ 10) ዝበሎ። ነቶም ኣይሁዳውያን ዝተዛረቦ እውን ነዚ ይገልጸልናዮ “ኢዮሱስ ድማ ‘ሰብ ካልኣይ ጊዜ እንተ ዘይተወልደ ...” (ዮሐ 3፡ 3)። ንሱ፤ ከምቲ ንሳቶም ዝሓሰብዎ ብዛዕባ ናይ

ሰብ ተፈጥሮአዊ ልደት ካብ ኣደ ኣይኩነን ዝጠቕስ ዘሎ፡ እንታይ ደኣ ብዛዕባ ዳግማይ ልደትን ዳግማይ ፍጥረትን ናይ ነፍሲ ብመልክዕ ኣምላኽ ኢዩ ነይሩ። (On the Incarnation 3: 14) ክብል ነፍስና ብጥምቀት ኣቢላ ናብቲ ቀዳማይ መልክዕን ከም ምስሊ ኣምላኽ ኩይና ከም ትውሉድ ኢዩ ዘብርሃልና። ካልእ ካብ ኣቦታት ቤተ-ክርስቲያን ዝኩነ ቅዱስ ጎርጎርዮስ ዘኑሲስ እውን ነዚ ሓቂንዚ መሊሱ ይደግሞ፡- “ደቂ ሰባት መልክዕ ናይቲ ብሉጽ ባርኸት ኢና። . . . እንተኹነ ግና ኃጢአት ኣርሲሑናን ነቲ መልክዕ ኣምላኽ ኣብ ደቂ-ሰባት ኸኣ ኣበላሸዎን። በዚ ምኽንያት ከምቲ ክንኩኖ ዝግብኣና ብመልክዕ ኣምላኽ ኣይኩንናን። ግና ክርስቶስ በቲ ናቱ ናይ መጽሊይ ተግባር ንሱ ኸኣ ሕያው ማይ ምስ መጽኣ (እቲ ኣነ ዝህቦ ማይ ኣብኡ ንዘለዓለም ሕይወት ዚፍልፍል ዓይኒ ማይ ኪኸውን ኢዩ እምበር፡ ንዘለዓለም ኣይጸምእን ኢዩ። (ዮሐ 4: 14) እቲ ዘፍርህ ረስሓት ኃጢአት ተሓጽቦ፤ እቲ መልክዕ ኣምላኽ ኸኣ ተመልሶ።” (sermons on the beatitude 1)

ስለዚ ሓደ ሕፃን ክጥመቕ ከሎ፡ ናብቲ ኣዳም ቅድሚ ምብዳሉ ዝነበሮ ኩነት ህላዌ ይምለስ ኣሎ ማለት ኢዩ። ኣስተውዕል ኩነት ደኣ እንበር ባሕርይ ኣይኩናን ንብል ዘሎና። ምኽንያቱ፡ ባሕርይ ካብ መጀመርታ ምስ ተፈጥረ ኣይተለወጠን፤ እቲ ዝተለወጠ ኩነት ህላዌ ኢዩ። ክብሪ ንጐይታና ይኹን፤ እቲ ኩነት ህላዌ ኸኣ ብንሕና ዝሰራሕናዮ ግብረ ጽድቂ ዘይኮነ፤ በቲ ኣምላኽ ኣባና ዝገበሮ ፍቕርን ምሕረትን ኣቢሉ ተመልሶልና። ነዚ ዝተመልሰና መልክዕ ከምቲ ቀዳማይ ኣዳም ከይነበላሸዎ ግና ጥንቃቄ የድልየና። “ግስኻትኩም፡ ነቲ ኣረጊት ሰብ ምስ ግብሩ ቕንጢጥኩም፡ ከምቲ ምስሊ እቲ ዝፈጠሮ ጌርኩም፡ ነቲ ንፍልጠት ዚሕደስ ሓድሽ ሰብ ዝለበሰኩም፡ ንሓድሕድኩም ኣይትተሓሳሰዉ።” (ቆሎ 3: 9)

መ) ሥርየተ ኃጢአት ይረኽቡ

ሓደ ሕፃን ክጥመቕ ከሎ፡ ሥርየተ ኃጢአት ይረኽብ። ሓዋርያ ጳውሎስ ከምዚ ይብል፡- “ጴጥሮስ ከኣ፡ እቲ ተስፋ ንኣኻትኩምን ንደቅኹምን ነቶም ኣብ ርሑቕ ዘለዉ ኹሎም፡ እግዚአብሔር ኣምላኽና ዚጽውዖም ዘበሉን ኢዩ እተዋህበ እሞ፡ ተነስሑ ነፍሲ ወከፍኩም ከኣ ብስም ኢየሱስ

ክርስቶስ ንኅድገት ኃጢአት ይጠመቕ፡ ህያብ መንፈስ ቅዱስውን ክትቅበሉ ኢኹም በሎም።” (ግ.ሓ 2: 38-39)

ሓደ ሕፃን ብተግባር ዝገበሮ ኃጢአት ዘይብሉ፡ ከምኡውን ናይ ኣዳም ውልቃዊ ኃጢአት እንተ ደኣ ዘይወረሱ፤ እቲ ዝሥረየሉ ኃጢአት ኣየናይ ኢዩ፤ ዝብል ሕቶ ከነልዕል ንኸእል ኢና። ሓደ ከም መሠረታዊ ክንፈልጦ ዘሎና፤ እቲ ኃጢአት ተባሂሉ ተገሊጹ ዘሎ እንታይ ኢዩ ምፍላጥ ከድልየና ኢዩ። ኣብቲ መጽሓፍ ሓዲስ-ኪዳንን ዝበዝኤ ናይ ቀዳሞት ኣቦታት ዝተጻሕፈሉ ቋንቋ ጽርኢ እንተ ደኣ ርኢና፤ እታ ኃጢአት እትብል ቃል ብሾብዓተ ቃላት ኢያ ትግለጽ። ካብተን ሾብዓተ እተን ክልተ እንተ ደኣ ወሲድና፤ ነዘን ዝስዕባ ቃላት ይጥቀሙ፡- Hamartema (ham-ar'-tay-mah) ሓማርቴማ፤ ንውልቃዊ ተግባራዊ ኃጢአት ዝገልጽ ቃል ኮይኑ፤ ኣምላኻዊ ሕጊ ምጥሓስ ማለት ኢዩ። ብዙኅ ጊዜ እቶም ቀዳሞት ኣቦታት ቤተ-ክርስቲያን ነቲ ኣዳም ኣብ ገነት ኮይኑ ዝገበሮ ኃጢአት ክገልጹ ከሎው ‘ኃጢአት ኣዳም’ እናበሉ ዝጥቀሙላ ዝነበሩ ቃል ኢያ። እዚ ማለት ኸኣ ናይ ኣዳምን ሔዋንን ናይ ውልቆም ኃጢአት ንምግላጽ ኢዩ። እዛ ቃል ኣብ ሓዲስ-ኪዳን ኣርባዕተ ጊዜ ጥራኅ ተጻሒፋ ንረኽባ። (ማር 3: 28 / 4: 12 (2 ጊዜ)፤ ሮማ 3: 25 (1 ጊዜ)፤ 1^ያ ቆሮ 6: 18 (1 ጊዜ))

እታ ካልኣይቲ Hamartia (ham-ar-tee'-ah) ሓማርቲያ፤ ነቲ ክትረኽቦ ዝተዳለወካ ወይ ዝተቐረበልካ ነገር ከይረኽብካዮ ክትተርፍ ከሎኻ ወይ ውድቀት እውን ክንብሉ ንኸእል። ብቋንቋ እንግሊዝኛ “To miss the mark” ዝብል ትርጉም ይወሃባ። ነዛ ቃል ሓዋርያ ጳውሎስ ብድኅሪ ውድቀት ኣዳም ኣብ ደቂ-ሰባት ዘጋጠመ ኩነት ናይ ኃጢአት ንኸገልጽ ብብዝኒ ይጥቀመላ። ኣብ ሓዲስ-ኪዳን ኸኣ ከባቢ 37 ጊዜ ኣቢላ ተጠቒሳ ኣላ። ከም ኣብነት ኣብ ሮሜ 5: 12 እንተ ደኣ ወሲድና፤ ሓዋርያ ጳውሎስ ነዛ ቃል ክጥቀመላ ከሎ፤ ነቲ ቅድሚኡ ዘይንፈልጦ እንተኩነ ኣዳም ምስ በደለ ኣባና ዝተገልጸ ኃይሊ (Apoclyptic power) ከብርህ ስለ ዝደለየ ኢዩ። ቅዱስ ጳውሎስ ከምዚ ኢሉ ይዛረብ፡- “ስለዚ ኸኣ ከምቲ ብሰሪ ሓደ ሰብኣይ ኃጢአት ናብ ዓለም ዝኣተወ፡ ብኃጢአትውን ሞት፡ ኩላቶም ስለ ዝበደሉ ድማ፡ ሞት ናብ ኩሉ ሰብ ሓሰፈ።” ቀጺሉ ኸኣ ከምዚ

ይብል፡- “እምብአርሲ እቶም ብዙኃት በቲ ዘይምእዛዝ ሓደ ሰብአይ ኃጥኣን ከም ዝኹኑ” (ሮሜ 5: 18) ክብል እውን ኩሉላትና ብኣዳም ኣቢልና ኃጥኣን ከም ዝኹንና ብዘየዋላውል ቃል ይገልጹ። እዚ ማለት ኩልና ንኃጢአት ግሉጻትን ኣብ ትሕቲ ምርኮ ኃጢአትን ኩይንና ንውለድ ማለት ኢዩ። ምክንያቱ፤ ካብቲ ብኣምላኽ ተዋሂቡና ዝነበረ ሕይወት ወጺኦና ናብ መገዲ ሞት ስለ ዝተጓዳዘና፤ ኃጢአት ብሞት ኣቢሉ ኣባና ምሉእ ሥልጣን ዘሎዎ ኮይኑ ተገሊጹ። “ከምቲ ኃጢአት ብሞት ዝገዝኤ፡ ጸጋውን ከምኡ ብኢየሱስ ክርስቶስ ጎይታና ብጽድቁ ንዘለዓለም ሕይወት ኪገዝእ ኢዩ።” (ሮሜ 5: 21) ድኅሪ ውድቀት መወቲን ማሰንትን ስለ ዝኹንና፤ እቲ ናብ እግዚአብሔር ዝወሰድ መገዲ ተዓጽዮና። ከም ውጽኢት ናይዚ ኸኣ ኩሎም እቶም ከም ኣዳም ኃጢአት ዘይገበሩ ዘበሉ እውን ከይተረፈ ናብ ሲኦል ተፈርዱ።

ኣብዚ ከነስተውዕሎ ዘሎና ግና እቲ ዝሓልፍ ሞት ደኣ እንበር ኃጢአት ኣይኩነን። ቅዱስ ዮሐንስ ኣፈወርቅ ብዛዕባ እቲ ብዙኃት በቲ ዘይምእዛዝ ሓደ ሰብአይ ኃጥኣን ከም ዝኹኑ ንዝብል ጥቕሲ ናይ ቅዱስ ጳውሎስ ከብርሀ ከሎ፤ ከምዚ እናበለ ይገልጹ፡- “እዛ ኣብዚ ‘ኃጥኣን’ እትብል ዘላ ቃል እንታይ ኢዩ ትርጉማ፤ ንዓይ ከም ዝርድኣኒ ንፍርዲ ዝተቐልጠን ንሞት ዝተፈርደን ማለት ኢዩ። ኣብዚ ሕጂ ብናይ ኣዳም ሞት ኩልና መወቲ ከም ዝኹንና ብንጹርን ብሰፊሕን ገይሩ የርእየና።” (Homilies on Romans 10)

ስለዚ፤ መጀመርታ ክንውለድ ከሎና ንኃጢአት ሕያዎን፤ ንጽድቁ ኸኣ ሙውታን ኩይንና ንውሉድ። ምስ ተጠመቕና ኸኣ ብኣንፃሩ ንጽድቁ ሕያዎን፤ ንኃጢአት ኸኣ ምውታት ኩይንና ዳግማይ ንውለድ። ስለዚ ጥምቀት ንሕፃናት ካብ ፍርዲ ሞትን ጽልዋ ኃጢአትን ነፃ ኮይኖም ምስ ኣምላኽ ኅብረት ዘሎዎም ክኹኑ ይድግፎም። እቲ ሥርየተ ኃጢአት ዝተባህለሉ ምክንያት ኸኣ ካብ ሥልጣን ኃጢአት ወጺኦም፤ ናብ ብርሃንን ሕይወትን ስለ ዝሰጋገሩ ኢዩ። ቅዱስ ቄርሎስ ከምዚ ይብል ፡- “ዝኩነ ሰብ እንተ ደኣ ዘይተጠሚቐ፤ ድኅነት የብሉን። ካብዚ ፍሉይት ዝኹኑ ሰማዕታት ጥራኅ ኢዮም። ብዘይ ማይ ከይተረፈ፤ ጥምቀት ይረኽቡ። ምክንያቱ መድኃኒና ሰማዕትነት ጥምቀት ስለ ዝበሎ። (ማር 10: 38) ... ኃጢአትካ ጸይርካ ናብ ክርሲ ማይ ትኣቱ፤ እንተኩነ እቲ ዝወርድ ጸጋ ንነፍስካ ይኃትማን ብድኅርዚ በቲ ዘፍርህ ኣራዊት ንክትውሓጥ ኣይኣድገካን። ብኃጢአት ሙውት ኬንካ ናብ ታሕቲ ትወርድ፤ ደኃር ግና ብጽድቁ ሕያው ኬንካ ትትንሥእ።” (Catechetical Lectures 3:10,12).

ኣብዚ ክንርስዖ ዘይብልና ኣብቶም በጽሕታት ኮይኖም ዝጥመቑ ሰባት ግና ካብቲ ተግባራዊ ኃጢአትን መቐጸዕቲ ኃጢአት ኣዳምን ሥርየተ ኃጢአት ይረኽቡ።

(ዲያቆን ሓበን ደጀን)

“እቲ ኣቦ ዓለማት ዝኹነ ወዲ ኣለዎ፡ ንሱ እንኹ ቃል ኣምላኽ ኢዩ። ኣብ ብሉይ ኪዳን ብመልክዕ ሓውን ብምስሊ መልኣኽን ንሙሴን ካልኣት ነቢያትን ዝተገለጸሉ ኢዩ። ሕጂ ግና ከምቲ ዝበሎ ካብ ድንግል ሰብ ኩነ”

(ዮሴፊን ሰማዕት)።

